

ורדו בכם שונאיםכם (פרק בחוסותוי)
שאינו מעמיד שונאים אלא מכם
זבכם (חזייל)

מהדורה שלישית

ורדי בהם שונאיםם (פר' בחוקותי)
שאינו מעמיד שונאים אלא מכמּ
ובכם (חו"ל).

שרתי הכהנים האשילים

תעודות מסמכים ועדויות
על פושעי שואה יהודים

כמת ר' משה שנפלד ז"ל

מהדורה שלישית

י"ל ע"ז
חוג בני תורה
שע"י צעירים אגדות ישראל בא"י

כל הזכויות שמורות

נדפס בארץ ישראל — Printed in Israel

על שובל ויתמות

מהדרה שלישית זו יוצאת לאחר פטירת המחבר ר' משה שנפלך ז"ל, אשר הקדיש את בשרונותו המבורכים שחננו הבודה להצלת הדור הצער מלחשוף בזעם העכור של הכפירה שירדה על דורנו, עד כי איימה לטובעו.

רבים הם בני היישוב ואברכי הכהלים ואף ראשי ישיבות עזיריים, שראו בר' משה ז"ל את מורה ורבם בסוגית דעתות והליכותה. הם חביבים לו את החוב היקר ביותר, לעצם הישארותם יהודים חרדים, בעלי השקפה ברורה ומוצקה.

בעתות משבר הדעות ומלחמות העיר, בימי בין המצרים, כאשר שאלות עקרו-ניות עללו לפרקם ובעיות זוטריות עכוו לבקרים, ותעומלת השלטונות כבשה את מוחות ציבורנו, עמדו בני הנערומים נובוכים. מקצתם נתבלבלו, ומקצתם נתרדרו, והגבונים שביהם הפנו מבטם לעבר המגדלואר שורך את אלומותיו בעוצמה, ומגאו את האמת — דעת תורה.

במאמריו הנוקבים בעתונות ובהרצאותיו הבahirות לפני הנעור סלל את הנתיב לפני המחנה. עת כולם הושפעו מאופיינית המאורעות ומהלכי הרוח, וההתמזהות האידאית כמעט מושלמת — עמד ר' משה ז"ל בפרש והסיט את תנועת הרוח לאפקה הנכונה.

לעתים לא הבינוו, ולפעמים אף לעגו לו ונדו לו על דעתו, "מנוגדות ההגיוון". "קייזוני" קראו לו,תו של "מחחרר ריב" הדביקו לו. אולם בחולוק הזמן כשהמאורעות שככו והציגים נצענו, צעד הדור בכבדות בעקבותיו, ובראש מרכן אמרו לו: צדקה, אילו אז בקורס שמענו.

"פושעי שואה יהודים" מושג שלא כלל בלקטיקון של אנשי היישוב ולא עלה על דעת הבודה. ואדרבא מאותם דבבות המאמרים שנכתבו על השואה וממלינו המילאים שנאמרו בכלל התק绍רת הסתבר הפוכו, בא ר' משה ז"ל הסיט את מסר השתקיקה והסיר את המשווה ממשתפי הפעולה היהודים שעמדו בראש התנועה העיונית נתנו ידם לחייה הנαιית.

מדוע להזכיר המסול? למה לפתוח פצעים? לומר לך בן אדם, השמר והיזהר פן יש בלבך רצון או מחשבה לעבירות המולך הציוני או להתקרב אליו ולהיות במיחיצתו.دع מי היו מנהיגיו כבר בראשית דרכו... וכשיישראל יordan יordan עד עפר. מאמריו המודפסים של ר' משה ז"ל שנכתבו ברט התמצית, חררו לכלבות והפיצו רוח טהרה במחנה.

...ובשહלך ר' משה ז"ל לעולמו שכלה היהדות החדרית את גבול סופריה.

המושיעים לאור.

ר' משה שנפלד ז"ל

ראשית דבר

בوعידה ארצית של צ"א"י שהתקנסה עם קומם המדינה, נתקבלה בין שאר החלטות, אחת שעוררה סערה אפילה בחוגי אגדותישראל, ו„המודיע" סרב באופן פרטני. בהחלטה נאמר: „אנו מצהירים כי עם קומם המדינה דעתנו כאז כו עתה, שהציונות החילונית מהוות סכנה ברוח ובגוף לקיום האומה".

اشתקד הופעה מהדרורה חדשה של הספר „ילדיה טהרן מאשיים", שנעודה לבני תורה במילוי, ונפוצה בישיבות וב כוללים. אותו ספר מחריד לא בא אלא להציגים מה מסוגלת לעולל התגונעה הציונית לרוח אומתנו. הקובץ שאנו מפרסמים אותו בזה, „שרופי הכבשנים מאשיים" משמש נסיוון לשקר באמצעות עדויות, מסמכים ותעודות, כיצד המיטה הציונית ומוסדותיה העליונים אסון על גוף האומה בתקופת השואה הנaziית. אם מדגימה פרשת ילדי טהרן את מענות „גדול המחתיאו יותר מהחזרנו" בבחינת שריפת נשמה וגוף קיים, הרי מה שעוללו ראשיה הציונות להודאות או רופאה בימי מלחתם השניים, אין להגדרו, אלא בבחינת הרונו ממש. „שרופי הכבשנים מאשיים" הוא לפחות של ט' מאמרם שהתרפרסמו ב- „דגלן" בשנים תשכ"א-כ"ג תחת הכותרת „אני מאשים — מן המיציר" מפרי עטו של ר' משה שיינפלד, הם מהווים השלמה לנלייו של הגה"ץ רמ"ד יוסיינדל, אשר הקדיש אה נפשו למען חילת אחיו והזעיק ללא הרף את העולם היהודי, אלא ששמו לא היה לו. כמה קטעים שלובו במהלך המארים וכן המאמר האחרון מתפרסמים בזה לראשונה.

חומר הקריאה בקובץ שלפנינו טעמו מר כלענה, אולם מן ההכרה לעין בו ולקלוט אותו למען דעת האובי החילוני וכדי לעמוד על טיבו ומהותו.

המאמרים המתפרסמים בקובץ מקיפים חלק זעיר מכתב אשמה חמוץ, המוקיע את מנהיגי הציונות כפושעים-זואה, שתרמו את חלקס להשמדת, בארצינו, משפחת גודמן בלונדון, אייז בץיריך, שטרנברג בולצון, גרייפל וויסמנדל בארא"ב, גנויזים מסמכים ותעודות שיש בהם לספר את שערות הקורא והם מחייבים לנואלט. לפיכך יש לסייע את הקובץ במשפט, „תם ולא נשלם", תזק סכוי שהדברים יבואו על השלם. זו חובתנו לגבי מילוני הקרבנות ולמען גבוש הכרתו והשקבת עולמנו וכבר אמר הרבי הצעק „יוסף דעת יוסיף מכאוב — אף על פי שישוף מכאוב חייב אדם להוציא דעת.

הגישה הציונית, שדים ישראל הוא שמן משחה רצוי על גללי המדינה הציונית אינה נחלת העבר בלבד. היא עומדת בתקפה עד היום הזה. שליטות המדינה והסתדרות הציונית בLEGRO משכך שירותים שנימש את הדף להצלת יהודיה מהשש פן יובילו ליחסם ברית המועצות ומדינת ישראל. אם נפרצו הפרצויות בחותמת הברזל של ברוח "מ ליעיאת יהודים", הרי הנס התרחש לא בכלל הסתערות המדינה והציונות, אלא למורות העוכבים והמכשולים שהערימו על דרך הפעלים הבלתי ציוניים בקרבת יהדות התפוצות, וחסידי אומות העולם שהפכו את הוראות התגונעה הציונית ונחלו מאבק תנופה והתקפה נגד ברה"ם. די אם נציין כי אסירי ציון קזוק ושפכלינגן האשימו את שלטונות המדינה, כי העלימו משך חדשים רבים את מכתbihם מרווחה, עד שהסיקו בעצם שיש לכתוב לאלה"ב ולא למדינה ישראל,

מה שאירע בחדים האחרוניים לשש מאות יהודים רוסים שירדו מארץ-ישראל לבולגריה, הוא שוב הדגמה מוחשית לעקרון הציוני כי יהודים לא נועדו אלא לשמש הדום למדינה הציונית ואין הם אלא אבן אדם ובשר תותחים להבטסתה וחשול עצמתה. לא במאורגן אלא בנפרד הגיעו לבולגריה 140 משפחות יהודיות הניל הכרות לLOT גס תנוקות, ילדים, וישישים, הם הגיעו כמעט בחוסר כל לאחר שנאלצו מוקדם לשלם את כל חובותיהם לטוכנות היהודית. השמועות כאלו הם הגיעו תחת חסות המיסיון היו עליות שקר שמנוגמת שקופה היתה, להשניה אותן על היהודי התפוצות.

כאורה גברין דיהודיין, הובילו רגילים אותם, ראשית כל אל מוסדות הארץ היהודית. והנה נתברר להם כי בלחץ הסוכנות היהודית הם מוחרמים מכל סעדי ע"י ארגוני העזרה העולמיים והמקומיים. מאין ברירה פנו למוסדות סוציאליים נצרים, שדבר אין להם עם המיסיון. ואלה הסכימו להעניק להם עזרה רק לאחר שנוכחו לתמוניהם הנזול לדעת כי הארגונים היהודים מונעים מהם כל סעדי. הגוים למדו בינה כי זה פעם ראשונה בהיסטוריה, יהודים מתאזרחים אל אחיהם פליטים, ומפקידי רים אותם ואת ילדיהם למיתת רעב ותחלואים אלא א"כ ירחומו הגוים עליהם.

יהודים שומרו תורה ומצוות בבלגיה חשו להצלתם מבלי להתחשב בכך שהמדובר ביוזדים שמושגים ביוזמותם אפסיים. בהיותם תנוקות שנשבו בין הגוים הסובייטים, אלמלא בן מי יודע אם משאת נפשם של הציונים לא הייתה בא על ספוקה, וש מאות יהודים שחמיישים שונות קומנייזם לא יכולו לעקור כליל את שארית קשריהם עם העם היהודי היו נאלצים לבחור בין התבדדות המונית או בין התנצרות. ושוב נתגללה אהבת ישראל היכן היא שכנת, מי מטפח אותה וממי מקדים אותה.

מהלך מחשبة אחדיד הדrix במשך עשרה שנים קיומה של הציונות את ויצמן, גריינבוים, שרת, בז'גוריון, ארנפריז, קסטנר, סטיפן ווייז, ראשי מועצת הזקנים בגטוות וועדות ההוצאה בעולם החפשי: המטרה הנכפת היא המדינה ואילו העם בכלל והיהודים בפרט הוא האמצעי להגשמת המולדת וכל מי שאינו משרת מטרה זו טוב לו שלא נברא משנברא.

המציאים לאור

אני מאשים! – "מן המצרי"

הוא, כי עמים רבים רואו בנאצים את שליחיהם להשמדת היהודים. הדימוקרט יות העמරבית הזרדו לנעל גבולות בפני הנמלטים ואילו רוסי הקומוניסטי תית האיזיבת למולם מכוננות ירי, שקי רו ללא רחם בפליטים עד כי לא אחת האדים מימי הבוג מדםיהם. הרבות שהצלחו להבריח את הגבול נשלחו לסיביר לגזע איטית ברוב ובכער דות פרך על חסם החיד — היוות יהודים. מהחותה ההסגר של הנאצים היו שלוחות בערבות סיביר. דומה ואנו שכחנו זאת מרדון. קבוצות הפרטינונים, שנלחמו בנאצים היו משמידות את היהודים שנמלטו אליון, לרבות קבוצות פרטינונים יהודים, שנלחמו ב' גרגנים בשוקם. בראצ'ות הקבוצות, אם כי האוכלוסייה המקומית רתשה שנאה עזה לפולש הגורני, בכל זאת שתחפה אותו פעה בחכחת יהודים, בין עיי רצח במשרין ובין עיי הסנורט לידיה הנאצים.

עם פרוץ המלחמה העולמית השני הכריוו מנהיגים ציוניים בתהברבות על העם היהודי כ"אומה לוחמת" ועל הצטרכותם לבנות הברית במלחמה בגרמניה. אלם בנות הברית מעולם לא קיבלו את היד הפושטה של בן ברית בלחתי קרוואזה. בריטני של ארצ'יל העניקה להידות הפטוחה טקס רב רוי שם של קימת ודורמי" בפרלמנט, אלם יתיר עם זה מנעה ביוזםם בתגבורת הי סוטיפיקטים אפשרות הצלחה לרבבות. כן וגגו ארץ"ב של רוזוולט, שרבבו להקל את חוקי האגירה, בתחילה הסטו שלטונות גרמניה להפעיל את חוקי הגז עעל היהודים נתינים זרים. מהשחתג מולו לגבי איזהדים גרמנים המתגנו ררים בחוז"ל, אלם עד מהרה נוכחו לדעת, כי אין ממש בחשיבותם, כי דימוקרטיות המערביות השלימו לא רטון עם רצח אורהיתן היהודים. אלף מפצעים שלחו ארץ"ב ובריטני מדי לילה להרים את ערי נרנדי אלום כי לואי אושבץ מדריך וטרבלינקה נשאו לשוא את עיניהם למרומים, שמא ירע פיט לפחות מפצע אחד שיטיל את מטענו על הכבושים ובהחרבתם תפסק

"מן המצרי" לא נועד להציג את דבר עבר, הוא נועד ליתר מה: לממנו لكم, למוסר השכל, להסקת סקנות מרחיקות לכת בחזות החיזונית — ביר חסנו אל אומות העולם ובחזות נסית מריה זצ"ל, הוא עצמואמין לא נסנה עם הקודושים המעוניים, אלום במשך חמיש שנות התורבן נצב כאחרון הכהן, פורה ומושיע, בין החיים וכלהי גוינו, ממצע, דעתו וכוחותיו דרכיכם למטרת אחת ובבדיעות: להציל. והוא נותר לבודו מכל משפחתו וקחתו ובר לבו הפצע מחללה השואה. המלחמה נסתיימה, החיים שבו למסלולו הרוגל, גם השרדים החלו לשחק מחדש את בתיהם החרווים ורך והוא לא ירע מם ומרגוע. השואה המשיכה לההוויל בחובו במלוא פוראותו, הוא ח' אומה יומם וליליה גם אחרי שהגיע לחוף מברטחים בארץ"ב. שנים רבות התלבט בספקות האם רישי הוא לשתוק או שמא חייב הוא להתייחספני עולם זמלואו קורטובן מן צעלו של רבי ישמעאל כהן גדול, בשעה שפושטיו עשו הינו למקום תפלין. משקרים ימי של הצדיק רבי מיכאל דב להסח' חלק מן העולם ולהזכיר את גשמתו לאוצר שם ונזות נשותו אחוי הקדוש של אמעונין. ערך בהפוצה את רשי מותיא המתרומות בספר "מן המצרי" שהופיע אחוי פסירת המחבר, עיי ישיבת ניראה אותה יסיד בארץ"ב בתנאים לבוטה ענין עמו במגילת קרי גת בקטגוריה המטיל כתbiasה מוחא כרושים קורות המכיב גלעד, כס"ג המתודה ומכפר עבוי ובعد קלה נציגת ענין מתרומות דמותו של ארבע זיל"א אלם מעיל לכל ה' נ"י מרוב יסמנרל מניא האיג יהורי משועל קומתם של פרנסט בדורות קדומים, שמסרו עפסל بعد עצם ונגה אל פלניטה בחוך נחשולי רזר והצדעטני האיסטורית ונסרתה את זכרם לברכה. אלום כדיוע לא באים יוצאים מן הכלל, אלא לאשר את דיר בורות שאיג זירעת חת, בהופעתם בפי זי ישע עולם לגונה להציג ולפדותם לקוחים למות. מלאכם היהת נישית בצעעה ובונאות, ללא פרטומת עצמות החותעת שבר בער כל שיחת נאת,

רבי מיכאל דב וייסמנדל זצ"ל

ספקה:

שנתה עולם — לעם עולם
פונך שאיפה לוחמת להחלה מהבר דידות המהירה, שתברוא ית' האUID לעמו בתקוד מדבר העמים, מטהותים מרעצבי דעתה הקאל החלוגנים את האשראי ליום יכאלו יתכן להשתמש לנבי' חירותם שבין העם היהודי ואמי החבל במונחים המקובלים של בעלי ברית או אויבים. אין ספק כי אי פה אי שם מצאים היה חסידי אומות העולם, הרי דים שתארפו את נפשם להצלת טודים בדורות, שם ישחן שותלים בכל דור רזר והצדעטני האיסטורית ונסרתה את זכרם לברכה. אלום כדיוע לא באים יוצאים מן הכלל, אלא לאשר את דיר בעבדה, שהכל מנוגד להם להלוטין, המגמה המכוננת היא לתציג את העם צב העובדי שאותו יוציא להעלם

רישל, אף כאן אנו שומעים את הדר ה-^ה התהסדתו האכזבואה של הקתוליות, שי פסקה כי אהבה הנוצרית אוסטריה שי פיכת דמים ועל כן היה בוררת לקלרבי וותרי מיתה שריפה על מוקדמת. לאני קרויזיצי שרשמה חיות רכבות אונסם, פיטהה שיטות עינוי תופת ושכללה מתקנים מיוחדים לשם כך, והענק לה תואר „הקדושה“ מפי האפיפיור. יש להניחס כי אלמוני היהתה זהה של הבנאי תקיפה כבימי הבינים, היהת מביאה גם את איכמן בסוד „קדושים“ וכובעת לכבודיו יום של „אזרולף הקדוש“ בלבדחת.

כאשר נפוח פירוט השנים עשר, הרי פיפויו האחרון את נשותה הודרונו ראי' שי הקונגרס היהודי העולמי ונציגי מדינת ישראל לספר בשבוחו של אותו שונא ישראל ערומי ואילו הריביס הריפורמים והקונגרסיטיבים באברה"ב התחררו בינויהם באבלות והצינוחו כמו ציל יהודים בתקופת השואה. האמת ההיסטוריה מה? האפיפיור נקט אמונה בכמה עדדים למניעת גירושם של יהודים איטלי' גם בכך המשיך במסורת החותם קאן המתחסתה. האפיפיורים שהיו הארץ דיכלים של דידיפות ושותות יהודים בכל אירופה הקתולית בימי הבינים, הגיבו כביכול על חי היהודים ברומא ובשאר ערי חסותו באיטלי'. נזהג זה בא להפוגן ברבים את החסד הנוצרי של „האב הקדוש“. עד שנות תש"ה-זא. עד מפלחת של גרמניה, סרביה והאפיפיור לפרטם „אגרת דז'וים“ לגינוי האנטישמיות ולמען האצל יהודים מארה. דזק האוכלוסי הקתולית בכל המדינות שנכובשו בידי הגאנטנים, טבי תה יתנוים שלא רחם, מעוזדת עז' אנה מרימי, הפולנים, גאליטאים, האוסטרלים, הקרואטים, האסלובקים וההונגרים. הא-דויקים בקטוליות, נפשטו לא ידעת שבין עת בתשופכת דמי ישראל. הפטנים האפיפיורים המכרים לפולני, הסיטו אחותי מפלתם של הנאים לפרטות מגיהדים, שנתרעו בסב בחיקם. לא על תנם בתרו הנאים בטלובקי' בראשותה, שתשללה את יהודיה לשמדת לפולין ולפי התהס כמ תשלם עוד לרוגרמי' חמס אאות מרכז תמורת כל היהודי מגדר שתחזותן. סלובקי' הייתה מדינה יתidea שבראשה עמד כומר קתולי טיסא. רצוי ונאים להורות הלהת לכל עמי אירופה, כי אין מקום לרchromים או לנקיות מצפן, כי הצדעת בראש השמדת היהודים היא מדינה קתולית עצמאית, שכונמי' הוא נשאה. והרב ייסמנDEL מסר כי

מפקנה ב': הבניי הקתוליות — האויב האכזרי

ימים שלגנו מארצנו חרעה לנו הבי' נסי' הקתוליות מכל מלכי הארץ. כל צעדי' על מנת התהסורי עקובים מז'ם של ישראל. אחד מעקרוני אמרתו הבלחתי כתובים הא, שגדתם של היהודים, עדות היא לאmittot שליחותם של „אוחו איש“, עונש על שדוחו בשתי ידים. מספר הרב ייסמנDEL: בוניטהה ומצא ארליךישוף זקן בן 82 בשם קמ' נסתק, שהתחילה הגורשים של היהודים לבוקי' בשנת תש"ב נתקבש הגאון מניטהה להפליא את תחינתו לפני אותו ארליךישוף לאנטה גאנון מנטירה לאמד: „מרושע השיב לאנו מנטירה לאם: זהה אינו גירוש בלבד, שם לא תומו מרעם וממגפת. שם ישחטו אתכם ככל'ם, יחד מזקן ועד עולל, טפ' וגשם מרגלא מאן על לשונות: אם גוי פוגש עלי מיתת הגואל שלנו אותו איש ואין לכם אלא עזקה לעברך אל דתנו ואו אשタル שתתבכל הגויהה“, עברו שנים נוראות ושבות תש"ה עללה הכל' רוח על אחרוני יהודי טלובקי', חרף הריב ייסמנDEL את נפשו והופיע לפני הנוניטוס של האפיפיור והוא לא פניו את מורות אושבץ והתהן על בטול גירוש עשרים אלף יהודים. שלחו של האפיפיור אליו על הריב ייסמנDEL, כי יימין מיד את הגיטטו לאסרו והוועיף לאמר: „אין נמצא בעולם דם יילדים יהודים נקי, כל דם יהודי חי' ועליהם לאיד. הכל' ההסתורי של שנות עולם עם עולם, איןנו מתעדער בגלל תוכה שתיקה של אדישות ובין מתוך שמחה גרדום ותושבי לתלינים ואילו החלק השני למזכה סgorה שאן להבקעה, ותשבי' עזמיד על דמו בין מחד תריה מולדת האניטישמיות עבון מתקדיבן“, כי לאוות כל' יש עוד תוספת הנחתה האומרת: עצמת האנטישמיות עומדת ביחס ושר לאחן שמוהים היהודים ב' קרב האוכלוסי' הגויית למשיבות מען מדם שם בשתי תרבויות, כלכלת ומדעי ניות, האתדה שווילו תושבי סקנדינביה לקרבנות הנאים נובעת מהכמאות האפסית כמעט של היהודים בארכאות אלו. וכבר היה הנביא עובדי' על וני' עשו כלל סוגיהם: „ואל תרא בוים אחיך הנensi' הקתולית ינק את גשותו לפך דרכון מעית'“. אותו האנטישמי מרדת בז'ם נכרו ואל תשמה לבני ירושה בוים תדרון ואל תגדל פיך בז'ם זרה. אל היגיטו הם פורי המצתה השטונית להנשי' הקתולית מלפני מאות שנים. גם אתה ברעתו בז'ם אידך ואל תען מוד על הפלק להכרית את פליטין ואל תספר שרידין בז'ם צרצה, כי קרוב ים ה' עז כל הגויים כאשר עשית יעשה לנו גמולך ישב בראשן“. רק נזקן האנוקויזי', בלשנה בקנות אורה שרידין האנוקטים. איכמן האחד בתקין רחן בישראל, כי הוא בחל בתרירנות האמנויות עז' דירות, שכן הן מפתחות נסיות דיסטיות אצל היהודים ולכן נראה לו יותר דמתה באמצעות אדי

מן ההבראה שרופח של מריסר אלף יהודים ליום. במכבתו הרביס שטה הרב ייסמנDEL את חנןינו לפניו בנות הברית שיפיצו את מחנות השמדת ובפרט את פסי הרכבת המוביילים אליו. לשם כך העביר שרטוטים מודיע'ים של המחנות וצין בדיקנות את תכנית רשות המסילות. אחד מכובדי הגרמנים להבטחה את הרכבות מפני פגיעה מפציצי האויב, אין להם אלא לרשום על הגנות באותיות בולטות, כי באוון רכבות מובלט יהודים לא' השמדת. הרבה מן האמת היהת צפונה בלגלגו זה, קיים לי' מעין הסכם חזאי בין שני הגושים הנלחמים: הגרמנים ישמידו יהודים ואילו בנות הברית לא יפריעו בעד ויסתפקו רק במחאות ודובי תגוזומים. יהודים פקחים בפולין מרגלא מאן על לשונות: אם גוי פוגש בי על אם הדרך ואינו גוטל את נפשו, הריב ייסמנDEL עזקה לעברך אל דתנו ואו אשタル שתתבכל הגויהה, עברו שנים נוראות ושבות תש"ה עללה הכל' רוח על אחרוני יהודי טלובקי', חרף הגירוש עצמות הווא נמנע מכד. בימי השואה נסרך עולם הגויים לשני: חל' מבדור הארץ ונתק' לנו לא' גרדום ותושבי לתלינים ואילו החלק השני למזכה סgorה שאן להבקעה, ותשבי' עזמיד על דמו בין מחד שתיקה של אדישות ובין מתוך שמחה לאיד. הכל' ההסתורי של שנות עולם עם עולם, איןנו מתעדער בגלל תוכה קרב האוכלוסי' הגויית למשיבות מען און מרדת האניטישמיות עבון מתקדיבן, כי לאוות כל' יש עוד תוספת הנחתה האומרת: עצמת האנטישמיות עומדת ביחס ושר לאחן שמוהים היהודים ב' קרב האוכלוסי' הגויית למשיבות מען מדם שם בשתי תרבויות, כלכלת ומדעי ניות, האתדה שווילו תושבי סקנדינביה לקרבנות הנאים נובעת מהכמאות האפסית כמעט של היהודים בארכאות

אלון. וכבר היה הנביא עובדי' על וני' עשו כלל סוגיהם: „ואל תרא בוים אחיך הנensi' הקתולית ינק את גשותו לפך דרכון מעית'“. אותו האנטישמי מרדת בז'ם נכרו ואל תשמה לבני ירושה בוים תדרון ואל תגדל פיך בז'ם זרה. אל היגיטו הם פורי המצתה השטונית להנשי' הקתולית מלפני מאות שנים. גם אתה ברעתו בז'ם אידך ואל תען מוד על הפלק להכרית את פליטין ואל תספר שרידין בז'ם צרצה, כי קרוב ים ה' עז כל הגויים כאשר עשית יעשה לנו גמולך ישב בראשן“. רק נזקן האנוקויזי', בלשנה בקנות אורה שרידין האנוקטים. איכמן האחד בתקין רחן בישראל, כי הוא בחל בתרירנות האמנויות עז' דירות, שכן הן מפתחות נסיות דיסטיות אצל היהודים ולכן נראה לו יותר דמתה באמצעות אדי

מגנילים סבלנות אזהרות כלפי למיטין, אישים רמי מעלה ולא רק דלת העם מוחנים את בנייהם בבחוי ספר של ארץ סיני, הנוצר נוחר בימי חגא לבנותיו לקלים וחווית. קיים יחס שלחני לגביו משומדים והבנה לשינוי תערובת ותrix ביצה להעניק לתה הדרה רשמית. המסרית שלום אש שנחננה מהחי באלה"ב אפקט כאן כבוד העדרכ. כל אלה הן איזות מברשי רעות. הלאומות, החברוניות — שפרק עול יהודות מטשטשת את החיצ' שבינו ולבין גנוזות ומכה בקצת לשות לעצמה מעמד גוטרלי, המגושר מעל לחומר, שכנת אבדון אורבת מלוען.

הגוזירות הפוגעות בבני האנטינס ועל ולת נפשם בהפרדים מאטונם, לפ"ז שהגורש זה יבטל מסמונת. אטמן שלה הסלבקית הבינה את הרמו שבארות האפסייר והיא החליטה בעקבות תויו שתי החולות, עלינו מודעת לא פיפויו: מעתה יגורשו המשפחות הי-הזריות ביחד ולא בנפרד; נוירת הר גוש לא תחול על המשומדים. גזה דעתו של האפסייר וכאשר אהדר סיום המלחמה ונדרן ראש ממשלה סלבקי' הוכומר טיסא הרמצה למיתה. הויזיל עליו דבר הchrom מחותקאו דמעה ד-רישית.

הצער מתרבה, שהממשלה הסלבקית מעליה על דעתה להוציא את גירוש היהודים בתהוננותו. כל עוד היו יהודים ברידי' אטם בתקופת המסתורית היתה בה-הרים בשלאות, בלי להוציא מן הכלל את המתבונן מושחת בטבעם. בדורנו אףלו אותו שנכנוס לדח הקטונית. המושב הקדוש לא יצא ידי חובת שלי' חותם מרומים, אם לא יביע צערו על ע"י כך צער רב למשפחות כה רבות. העצר מתרבה, שהממשלה הסלבקית מעליה על דעתה להוציא את גירוש היהודים בתהוננותו. כל עוד היו יהודים ברידי' אטם בתקופת המסתורית היתה בה-הרים בשלאות, בלי להוציא מן הכלל את המתבונן מושחת בטבעם. בדורנו אףלו אותו שנכנוס לדח הקטונית. המושב הקדוש לא יצא ידי חובת שלי' חותם מרומים, אם לא יביע צערו על ע"י כך צער רב למשפחות כה רבות.

פרק ב'

ללמודנו את טיבה של רשותה ה-גויים: ואילו משפט האצלים שיש לקיימן נגד אחיהם, פושעי השואה, מטרתו היא חנוכית בלבד. להר שיב את התחלוני על ספסל תנין אשימים ולחשוף כאורב בנפש לאור מתגנו. נמצאו יהודים שתחת המגף והղולב לא עמדו בנסיך ובכן' שד לזכות בחורים במלנינים, תמור' רת התגרות אחיהם להלין או תאר' אכזדו והתעללו בתפקיד Kapoor' ואברהם מועצת היהודים. מכיוון, שלא הגענו למקוםם בה"ה שפק אם וכור' מגו לדינן בכל תומר הדין, לאו כל דור ונכח לשוטרים שיעמדו בירושה העשוד זימסן' נפשם בשוטרים של בני ישראלי' במאדים, וראה זה פלא. דוקא לגביו חוטאים אלה קים' במדינת "ישראל" חוק "לעשות דין בנאצים ועוזריהם" ואילו לגביו הפוועדים כבדי עזון — שעמדן' בתקופת השואה בראש הצבויו' למתודית בארצות התרבות, אין כל חוק ומשפט, ולא זו בלבד אלא אלה מהם שמותו בין-תים, מזוכרים בכבוד יבחרצה ואלה שתים עדין, ממשיכים לש' משתקידיהם הרמים ומתיירים ליזיג את העם היהודי. עד שאנו טוענים בזעם על ממשלה בו שלא

עולם, ב') העמלק בדמות המכני' הקאטולית, ג) פושעי שואה יהוד' דיט. ביןתיים נערך משפט אייכמן ומעט התקשה באוטה עונה עלeron את ההשbek על פושען מורה עבדון האקרים לפיקוח מושגיע למסקנתה השלשית, פריש. מאין זומו מים רבייט' בים צליין פוזר אפריו של אייכמן י"ש' ואין אנו רשות עוד שמאותם מזווחו של הרב וסמנ' להמעלם מזווחו של הרב וסמנ' של מזאחים נזונים למות? לא ולא. היהודים האומללים האלה אם כי הם לא חז' תחשחות גתמה עלי' אטו נلت' ההשבקה מטעמי נתחות.

זאים בתפקיד הרזעים
בנאט' הקטנורי' במשפט אייכמן אמר התובע, כי אין לערבב במשפט זה את עניינט של היהודים מטהפי פועלה עט הנאצים. היה תומי' פדרשה בפנ' עצמתה, ואכן, משפטם של פושעי השואה היהודים לא נערך כבית העם" בידושים, או' לט' כל כמה שהוא מהרי' ומצעז' קידם זעמדו על הדם בארצות החפשיות. כותב שורות אלו פרטם פטו' של אייכמן, אין אנו פטורים מלערוד אותו בלבנו זאגנו בני' ויסמנדל זאל', הערכה שנעוודה לסכם שלוש מסכנות הכלולות באותו ספר: א) שנתם עולם לעם

בספר המ███ים של הטוכנות היוזמת מתקופת השואה כחוב לאCMD: תגעה אילינו ידיעה כי בקהלת מ-טיומת בפולין נמננס כל המתדים לבית הנטה, פתחו את מהני' היהודים העולמי' זכללו את מנגנון היהודים העולמי' שמא תאמך: אין אדם נחפס על צפוי והימת' ע' החפירות טויף של מזאחים נזונים למות? לא ולא. היהודים האומללים האלה אם כי הם לא חז' תחשחות גתמה עיר' משילדן בהכרחותם. שני שות' פט' להשבדה הי' לו להיטר אשר בלאudit לא הי' מסונל להשלים כמעט את מלאכתו: העזודה הפעילה והסביבה, של העם הנוצץ רים, לובות אלה ששב' ושעמדי' או' גאניך גיסא, יהודים מטהפי פער' זמאידק גיסא, יהודים מטהפי פער' לה בארצות הכבושים ובמקביל להם מנגנון היהודים שמעלו במפע' קידם זעמדו על הדם בארצות החפשיות. כותב שורות אלו פרטם ב-daglano' עם הופעת "מן המצר'" ספריו של הגה' ר' מיכל דב זיסמנדל זאל', הערכה שנעוודה לסכם שלוש מסכנות הכלולות באטו' ספר: א) שנתם עולם לעם

מבנים כי להחטט מהיחדות הרי זה לגבי יהודים גם להחטט מהאנושות, כי הסרת צלם היהדות מהפניהם, יש בה גם משום הסרת האצלם האנושי והדר האנושי. וכך יש לציין את העוב

צמחו הקוצניים ותברקניהם בכרם בית ישראל? מהו הרקע הנפשי והמעין השיחות מוסרית ושנאה שאבו שנותם מושחת מושחתה ומושחת לאחים מעוניים, עד שנמצאו אלה

שלקה את הנס גלויה ומרעתה נתיחה בפני עצמה שלא הורדו דמיות מקובלות מעל הבמה ה' צבירות שלנו. ממשת בתו לא העיה עדין לשגר את גלויה

המשטרה היהודית בימי קובנה.

דה המתארה ע"י כל העדים ורשמי הרשומות, החל מהקומוניסטים והבוני דיטסרים וגמור בציוניים, כי יהודים שי נשארו נאמנים לתחור, יהודים בקשר לטוח ואצטלא דרבנן, לא נמצא ממש טרה היהודית, לא הי תלcum בין הקא"ס והפלוגות המיוודאות. אפיו יהודים האוחבים אותו, כאשר הם מבקשים לתאר טיפוסים מזהירים והועשו נ"ע לוח בין יהודי המטבח, הרוי הם נאל צים לחפש אותם בין יהודים שומר תורה, שלא חלקו מבותה, שרעבו ולא התגלו בטריפות. שפרטו מסרתום האחורה לחולים ולהלשים..."

ותרי עדות מטייעת, מתוך ספרו של ק. צטניך, מהבר ספורי השואה המפורסם. שהתחעלף ותלה מחללה אונשה לאחר שפתח בעודתו ב' משפט אייכמן. בספרו "קרוא לו פיפל" על אושבץ' הוא משרות את דמותו של אליעזר גרייגוריון, בנו של יצחק גרייגוריון. אשר חור דות לטכסייט הילשوت וגולויי אבר זירות שתדרכיהם אפיו את הגרא מנימ, הועל לדרגות מפקד הבלוק. ק. צטניך כותב בי הספר:

שרתו ברצון ובشكידה את חיota הטרפ' במלאת ההשמדה? נתן את רשות הדיבור לסופר הוווגה הדעות המפורסמת. עפרזוקין שחי' מנושאי>Dgal התלוניות ואשר ה' שואה קרבה אותו לפתח תשובת. בספרו "קדושה וגבורה אצל הילר"

"מנין באו לנו אלפי השוטרים המ' שרתים היהודים של הגרמנים בגיטר' צבא הפוושים הזה? על כך מעמידים כל נזולי השואה: מהעוולם המתחנן היהודי ומוהיג המשכילים... אולם ה' משכילים בו מודעם לתיידם ה'חשיר' כים" על תלבשותם המסורתית. כולן לא הרינוו כלפי יהודים אלה אוטם רושי' בם ואולי גם שנותה: א) מה זה תכלת עם ניהם ומפקדייהם הנאצים? שאלו את פ' יהודי הגימ"ז והמחנות הם יאשרו לפניכם, כי המכות שספגו מידי אותו גורער וחב' יהודי, הי' בהן הרבה מה'

כנום לאספת אוצרה בברנדבלון פאייל רך לפני ימים ספרורים ב"יום השואה" נשא יצחק גרבנובים את דבריו במרחף השואה בהר-צ'ין באן מפריע. ד"ר אולמן נשיא הסתדרות הציונית ונשיא הקונ' גרס היהודי העולמי התזודה השנה בעצרת העם למרד גיטו וארשא לאמר: "בכלנו נכשלנו לא ר' בתוצאות המשימות שנקבעו לע' תים בכורח גורמים ונסיבות אובי' ייקטיביות, אלא בהעדר אותו רצון עז' וככונות ללא מצרים לנ��וט בכל האמצעים ובכל צורות התגובה האפשרות באורה תקופה". עוד נשוב אל נאומו של ד"ר גולדמן אולם יש להציג לו בניתוחים שתי שאלות: א) מה זה תכלת עם ודי זה עשרים שנה? ב) למה איןנו מסיק מסקנות אישיות מה' אשמה שהודה בה והוא סבור שמס' פיק ודי מלול פטטי לכפר על העבר ולהזכיר גם להבא להיות מוצב בראשות הצבירות? מי ילד לנו את אלה פושעי העזה והיהודים? על איזה קרקע

אהבתה ה' ואהבת ישראל ולהחכמתה את שלוש חכמוות הנפש היהודית: רחמנים, בישנים וגומלי חסדים. עוד טרם הושר שר מומר לדרשות שחת חיים וرك בספריו של יוזע העולמות נכתבות צדיקים ונענו עולם אלה מה פועלו. רבינו מיכל בער יוסטנידל זזקיל גוטר נותר כאן מוזל יחד אדרמות. שנאנצ' לתחבוע את עלבונם. את הפקחות ואת בדידותם. הוא לא החריש ולא שתק כל עוד חי סבי אהרון להצלחה, הוא לא אהה גם להשליט ולשכוח אחריו ככלות יהדות הגי טאות והמןנות. והוא הקטיגור האגדה במשפט הצללים שעריך נגד מנגיגי היהדות העולמית החלנית וכותב-האשמה שלו הלא הוא חרוט באותיות זורבות על דפי ספרו "מן המזר". אמן הספר רוחוק מלמצאות את כל החומר, הוא כלל בו רק פרטיט שהיו ידועים לו בעברו במצרים ונמנע מלחקור ולהרשותו את כל מה שנתרבר לו לאלאחר צאתו אל המרחב. לבו לא יכול הי להכיל יותר והתחפל בקרבו הוא נפל שודד מעומס משא הפשעים של אלה שעמדו על הדם שקטים ושאננים. כי כאשר מושתתפי הפעולה הם בבחינתם מכר שנאחו במצוודה ובקשנו לדגי רקק שנאחו במצוודה ובקשנו להמלט בכל הדריכים, גם הפסולים ביזotor, ואילו הלויתנים. המנגיגים החלונים הגודלים, נמצאו במרקם מות מבתחים וננהלו מדיניות גבוהה בה שם מילינוי היהודים הכלואים כטוראים על לחות האשקווי במשקם.

“דם תמורת מדינה”

המניגים היזונים, שבתקופת השואה חלשו לא רק על דעת הקהל, אלא גם על מקורות הכסף והאנדרטץ' ויצנו למעשה את העם היהודי בפניו שליטנות ואורמות העולם. הם בלבד אהראים על מה שננתן הי' להעשות בידי כל ישראל למען ההצלחה ולא געשה. בשלשה שתחים היזונים נכשלו והכשלו (א) בשחת המרדיין, (ב) בשחת העוזרת החניתה, (ג) בשחת מניעת ההשמדה. אלמוני היו כשלונות אלו בבחינת شيئاוות וטעויות. כי עתה הי' מקום למלמד זכות על העדר כשרון, אולם האמת המרה היא. כי הם היהו תוצאת

מתוך שגנון גדלות הוצאה
ומוקובסקי בולטים עם דמות דיווננו.

וסיפר גזירות על גזירות הנאצים. ארגן בקפדיות ובדיוקנות את משלווי המות ללאرحم. מינה את עצמו אפיילו כמסדר קדושץ לעדר לוגות צערירם. אלפרד נרד אייש שולחן הימני היישיש, יידידו וbigato ואראשת המכחים את זקנור מען הנאצים, לדון והוציא להורג את המחותה היהודית.

בשנותה החמות שנו יהודים ד'
תמיון. עיניו היו יורקות גיצוי אש לה-
בות. כאשר נתגלה לידיינו יהודי דתי
ובמידה רב. על כן לאחר שחסל את
הלהר. הומן מיד מהדרושים את שוי
היהודים. מי מהם הוא הרוב? ראש
של הרב הוא מוכחה בחthicת ארג-
מתו שרוול תלוש. פרוטטנבייט (גרינ-
בוים) מגד את שניםם במבט בת. פניו
השתעו בצעיר כנה. על שכמתם חיים
עדין. כאשר פנה אל הרב משילוח
פלט מבן שינו החזקות. בראשי"
מודשת ובנגנו אנטישמי מובהק:
"රדררביבץ'" בינותיהם נהגה מוחה ותכל'
נן אוון סוג מיתה יבהיר בשוביל
שנותם".

ק. צטניק נוון פרוקן להרתורי
אתה מסיריו אושביך:

"אביו, המנהיג הציוני ודאי יגייע
הראשון לאושביך כדי להתחבק פה
בעפר והוא בודאי יודה וראשון בנים
בפנור בנו התלווי. פרוטטנבייט (גרינ-
בוים) האומלל כל יומו ישוב, כי
ירידי הוא הניבו את המקל שבדי בנו.
היא לא ידע כיצד לكون ולהתחבל.
אלאן ספק כי בשארית יומו הוא יתהלך
לבוש שק. ואפר של היהודים השרו-
פם שאות רצח בנו. על ראשן הרו-
דבן הוא אבר של אביו. כדרך שהפדי
זהה אבר של העץ. חלל מהיהודים אי'
ונשאך אולי בחרים. אלמוני הי' אביו
של משר הנאים פרוטטנבייט (גרינ-
בוים) סוחר זער. סנדל או שם בית
הכנסת. מי יודע כמה יהודים היו נש-
אדים עד היום בחוים. אלמוני הי'
פרוטטנבייט. המנהיג הציוני. עריריו
AMILDRIM".

מה שקרה במציאות ידוע לנו: יתק גריינבוים מתאלר וראשו זוקה, מוקך כבוד והערכתה כמנהג ציוני גדול. את בנו ארצות, מלט ארצה ואף כי לא כדורי ערבי, אלא נוקם יהודי שם קץ לחינוי, הרי שמו שלב בגאילי אש" — ספר הזכרן של תנופלים במלחמת הד-קומיות. ידע האב, כי ממנה ירש בנו את השנאה העזה כמוות לשומרי תורה ולמושאי דגלת, כי בביתו ומפני שמע את היסמכת "זאת ליהדות הגדודית" והוא בעז בפועל את הרהוריו העברה של אביו ומהו כי ילין ולא יכח עליו? היבש-קם ברוסי' והקפאס ביגיאות וב-מחנות, כולם נזונו מאוחת משטחה מטוורפת למורשת ישראל ולמלך-שייכי'. יתרון, שמתחת לטף הכר-

"רבים מן הנוסעים הם זקנים ונשים, הם אינם מתאימים לנסיעות כה קשות. לארכץ ישראל דרישם אנים צעירים, המבינים את מהות הבית הלא אומי היהודי, והו נשק אום ביותר אם חוץ ארכץ ישראל עיי' אלמנטים בלתי פרודוקטיבים ויחלו במאזים להשיג מידה".

בספרו "ביבי חורבן ושותה"
כתב יצחק גריינבוים:
„ששאלו אותו הלא תוכל לו לחת מכם קרן הייסודה להצלה יהודים בא רצות הגולה אמרתי: לא, ואני אומר עוד הפעם: לא. לדעתך צריך לעמוד בפני גול זה הרוחה את הפעולות הצ יוניות לשורה שוי".

בשבט שנת תש"ג דנה גשיאות מגביה התתגייטות והקליטה" ר' החליטה לאסור כל מגביה שהיא להצלחה ובספר המגביה" מנמק אסור זה במפורש בהתחייבות אחירות שיש בארץ.

בתחלת שבט תש"ג נאם מר יצחק גריינבוים בת"א על הנושא "גולה וגאליה" בתרן דבריו אמר: „למען הצלת גולה עלוינו להקים רק את עוזר הכותות וועוד הטעמים המציגים אצלנו. כשבאים להצע שתי הצעאות: האצלת המוני היהודים באירופה או גאליה בארץ. אני בוחן בלי רגע של היטוט את הගולה בארץ. רבוי הדברים על הטעות גורם להפתחת

ההתפוצות, ראיינו את הארץ והעלוי כפ' תרין הנתקן. אך בשנות השואה פעלנו בהתאם לכך, את מי שאפשר היה להציג עיי' העלה האלנו. במידה ושלטנות המנדט מנעו עלי, שמשה הפלרעתם גורם פוליטי מסיע במאבקנו למען שתיקת שעריהם ולשם כך מוכנים לכך הוכנו התכניות ולשם כך מוכנים היינו לקרבן וסיכון, השאר כולל הצ'لت יהודי אירופת לשם הצלחתם, נראה לנו כמטרה משוגעת. אם אין עם בעלי אדמה — עזק הרוב ייסמודל — ודי ש אין אדמה אלא עם ואיל עם ישראל חי, לא באירועה?"

הבה נביא סמכין הטעוריים לדעה הניל':
את הקו המנוח לשיטה זו קבע בكونגרס הציוני שנתקיים בשנת תרצ"ז ד"ר וייצמן שאמր: „תקומם של ששה מיליון יהודים מרווחת על עלי. מתחומות הטרוגני אני רוצה להציג שני מיליון גולן וגורן. הוקנים יאבדו, הם יחכו לגורלים. אם אבק כלבי ומוסרי בעולם אכזרי. רק ענף הנער ישאר. הוקנים צריכים לעז עוד בכך ולהשלים עם כרך".
בשבט שנת ח"ש נמצאה ספינה גודשה פלטיטים יהודים על הנهر דוגני. רב החובל דרש כסוף להמר שיך בנסיעה לארכץ ישראל היידי מונטור מנהל המגביה היהודית האוחודה מшиб על פני' זו מכח תבו לאמר:

של שיטה מכונת וגישה" עקרורנית. המטרל העלונה והסופית היהת הקמת המדינה, המוני בית ישראל שמשו רק אמצעי עוז, כל מקום שהיתה קיימת סתירה בין שני אלה, נזדקקו לצרכי ההמוניים ואפילו הצלחתם מפני לצרכי המדינה המתוכננת. בשנת תרס"ה כאשר פרצו הפלרות ברוטס' קדמו אותן הסוציאליסטים היהודיים בבריכת ו' ביחד עם סוציאליסטים רוסים ות' נהמי, כי הדם היהודי הוא שמןiesel גלגוליה המהפהכה. המנהיגים היזונים דאו בדם היהודי שנשפך בתקופת השואה את המשן לגולני המדינה היהודית. וכאותו מצביא שמשליך לקרים ריבותם ת היילים ומסכן את חיים על כבוש מנצח אחד, כן נהגו המנהיגים הציוניים, ידיהם שבנו את מדינת "ישראל" דםיט מלאו והם שיקעו בבצור'H' הוומותי את ילדי ישראל המשן מדים בגולה.

ראוי הוא אליעזר לבנה לשבח על אומץ לבו להזdot בכך במשפטים אחדים. במאמרו "ההדרורים על השואה" (ידיעות אהרון כ"ה ניסו) הוא כותב:

"ופישתו היזונית חנקה אותנו לראות את העיר בארץ ישראל הנבי נית בעליית העם, ובעם במדיה ובונה את הארץ. ככל שפקדה מצולח את

„הוקנים יאבדו הם ייהכו לגורלים הם אבק מוסרי ובלכלי" (דברי וייצמן).

המאמצותנו לתגדיל את הכח העברי בארץ. אילו היהת יכולים אפשרות של קניית חבילות מזון בכספי קרן היסוד, כדי לשחזר דרך ליסבון, כלום היינו עושים זאת ? לא ולא.

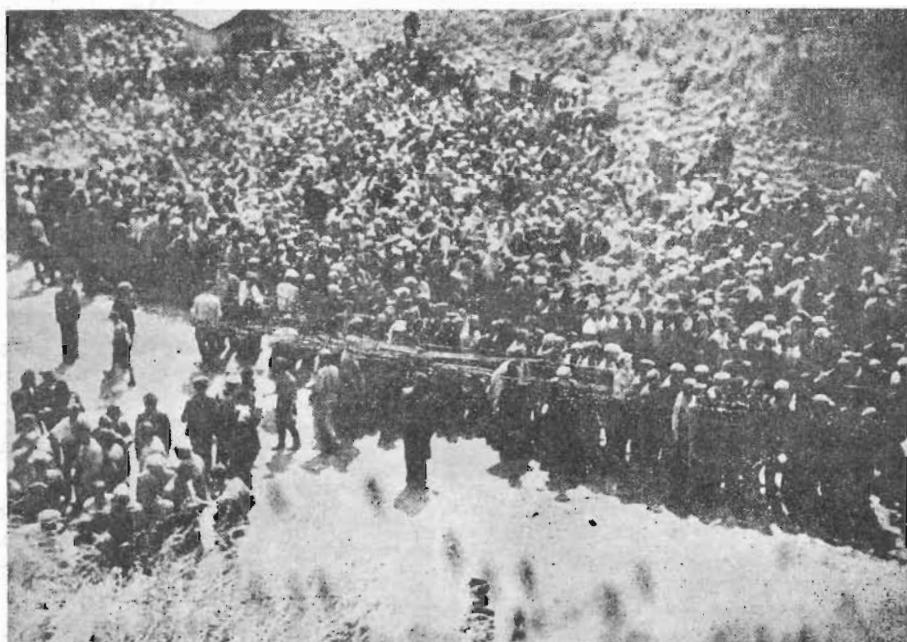
וזאת למידעך : בשעה שהש מיע גרינבוים את הדברים המחייבים דרים הנ"ל, הוא שמש בתפקיד יוזיר ועדת הפעלה להצלת יהודי אירופה. הזאב מונה לשמש בתפקיד קיד רועה לעדר, שחווית טרפ' כתה רוחה. הוא לא היה הזאב היחיד שהתחפש לרועה.

מר נתן שלווב ישב בשוויץ לנצל ציג הסוכנות היהודית ובידי הسلم כוות לעניני ההצלה, כאשר פנה ועד ההצלה של יהודי סלובקיה בבקשתה להעביר אליהם סכום כסף להפקת הגורשים לאושבין, ענה להם מר שלווב במכותם המהוה מסמך היסטורי הרואיו שנשנן אותו :

"הדבר נכון ביחס, שהוא העיקר שיחי' נגד פנינו תמיד שופך כל סוף ינצחנו מלכות הברית, ואחר הנצחון

„כשנשאלתי לחת מכספי קרן היסוד להצלת יהודים מהגולה אמרתי, לא !“ (דברי יצחק גרינבוים).

„רק בדם תהיו לנו הארץ בדם של היהודי הגולה“ (דברי נתן שלווב נציג הסוכנות בשוויץ).

יחלקו את העולם מחדש בין העמים כמו שעשו בסוף המלחמה הראשונית או פתחו לפניינו את הדרכ לנצח הראוי שון ועתה כללות המלחמה עליינו לעיר שות הכל הארץ ישראל תיהפ למדינת ישראל וכבר נעשה צעדים חשובים בים בכוון זה. ובקשר לזעקה שאתם זעקים אלינו, עליכם לדעת כי כל העמים בני ממלכות הברית שופנים דם לרוב ואם אנו לא נביא קרבות, במה אפוא נקוה את הזכות לגשת לי שלוחן, בשעה שייחלו את הארץ אחרת המלחמה. ואם כן שטוח ואיפלו חוכמת היא מצדנו לשאול מן הגוים שטופלים את דם, שהם יתנו את כספם למדינות אויבם להגנ על הדם שלנו כי רצ בדם תה' לנו הארץ. זה מה שנוגע לכלל ומה שנוגע אליכם בני החבורה החלוצית אתם תטילו ולמטרה זו אמי מזמין לכם כסף בדרך שחור ע"י שליח זה.

כאן בטא מר שלווב את כל האידיאולוגיה הציונית ונסה בצוර ברורה וגלויה את מדיניות המני היגים הציוניים בשיטה האגלת, דודו, שה תשופכת דם יהודי הגולת, כדי לנצל לחבווע בעידת השולם את הקמת המדינה היהודית. הכסף ישולח רק להצלת קבוצת החלוץ ים ועל כל יהודי סלובקי להשlim עם הכליוון בתונרי אושבין. כאשר קבל הרוב ויסמנדל את תשר בתו של שלווב, הוא נזכר בשתי הזורות שהזהירו חותנו הגאון הק מניטרא, כי בעבודת ההצלת אל לו לתלות כל תקוות שהן בעזרת הכנסי הקתולית ובעזרה התנועה הציונית העולמית והרב ויסמנדל מאישים את עצמו שלא שעה להזהרות אלו וכך בזבז זמן יקר ומאמצים כבירים לשוא, במ' קומ להפנותם לכתבות ייעילות יותר. ידוע שאיכמן הצע לד"ר קסטנר עסקה להחליף יהודים בסחרות, והגדירה בשם "סחרות תחת דם" המנהיגים הציוניים גרטס עיסקו אחרית: "דם תמותת מדינה".

נתארכו הדברים ועדיין הם בראשם. קטרה היריעה של גליון אחד מהחילים. קטרה גם נפש ה' קורא והכותב לעכלם בחודא מתחה. גדרה המנהה של החרפה והצער מדרי, ויש לתת ארכה ורווח להת' בונן בין פרשה לפרשה, למען תחקק עמוק בלבבות ולא תשאר

הרבי שמואל דוד אונר — נוירה.

להסער ולקיים אותו בהתאם למשאלתו האחורה. לא לשכוון השואה — (כפי שהגדירו איפלו ד"ר היינר) רב מיכל דב ויסמנדל תנווה בין דפי ספרה והיא תמשיך

פרק ג'

זיגרמנים את בצווע משלוחי המות
ליידי המשטרת היהודית מווילנה

ובספר "חורבן ומרץ" נאמר: "דסלר, מפקד המשטרה היהודי כותב בזווה שלו: את הנשלחים מיינו הא שוטרים היהודים שלוי, כי רצתי לה ציל את הצערדים ואת האינו- טליגנץ' שחם עתידן. גנס, דראש ויטו וילנה, בעל אשה ליבאית וגזרית, מודיע: מושמעני ואספאו ארבע מאות זקנים ונמסרו לידי הגרמנים, כאשר בא וויס (גיטפטון) ודרש נשים ולילדים, אמרתי לו. שיקח את הזקנים, ויסלחו לנו היהודים הזקנים, לא יתבה לנו ברירה, אלא להעלומת קרבן על מנת עיחזור".

כאשר הגיעו לוילנה שליחי הפל-
טינים ובפיקחיהם ידיעות על ההש-
מדה המוחלטת והצעות ליהודי
וילנה להמלט אל היישור ולהצטרוף
למגננות הפליטים. קובנר מה הוא
עושה?

„את שליחי הפרטיזנים מחזיק קובנר מבודוזים שלא יבואו במגע עם ההמון בגיטו ולא יארגנו קבוצות של יהודּוֹן

דִים סָמֵךְ לַעֲצָה לְעֶזֶתּוֹ.
הַצִּיָּה לְאִישָׁרָה אִינָה וְשָׁאלָת בָּגָד
סָוד בְּשִׁבְלֵי אֶתְוּשָׁבִים, בְּכָל פָּעָם כַּאֲשֶׁר
יָצַאֲתָה פְּלוּגָה, דִּצְים אֲחָדִי הַמוֹנִים זָרוּ
צִים לְתִלְוִיתָה אֱלֹהִי, אֲךְ לְפִי פְּקוּדָתוֹ שֶׁל
קְבוּנָה וְעַרְכָת בְּדִיקָה יְסֻודָת בְּשָׁעָם
הַצִּיָּה וּמְמַרְשָׁים אֶת הַהְדִים מִן
הַשְׁעָר וּרְקָעָם חִזְקָות מְצָלָה אֲנוֹ
מִמָּה לְהַעֲרֵב בֵּין הַלְּחָזִים וְלִצְאתָ
בִּיחֵד אֶתְם. מַעַן הַדָּבָר, שְׂדֹקָה אֲכָלָ
תְּחִילָה לִגְלִילָה האַלְהָה. עֲתִידִים לְהַיוֹת
מְטוּבִי הַלּוֹתְמִים בִּירוּתָה. הַהְדִים
מִתְחִילִים לְדוֹן אֲחָרִי מִפְקָד נָאָרָגָן
קְבוּנָה; בַּמָּה הָוֹ טָוב מִפְקָד דָמָשָׁ
מָרָה? הַאָחָד קְבוּנָה עַל מִי לְמוֹתָה וְהָ
שָׁוֹר מְחַלֵּט לְמִי מוֹתָר לְחוֹיִח. מִשְׁמִירָ
דִים מִאות יְהוּדִים, שָׁהָיו גָּאי מְבָלָר
חַיִם לְהַיוֹת תְּרוּמָה אֲשֻׁבָה בְּמִלְחָמָה
בָּאָרֶב וְיְהוּדִים הָם הַגּוֹעֲלִים בְּפָנָיהם
אֶת שָׁעַר הַמְּצָלָה.

התקטל שנוכת בבית המשפט נרגש
לובכה בכיו תמרודים כשהשמייע

אבא קובנער את משא הקינה על גבורתו ועל השעי עמי. תינו של אייכמן ימ"ש. אולם אם היה מזמן את הספר חיות לזר (ליטאי), שיעיד על מעליו של אותו אבא קובנער בתקופת השואה, נאנך דום מכאב ועל-בון צורב על פשעי אותו איש.

עלילים המיוחסים לו.
והרי העובדות והבאות מן הסדר
פפר, שאינן טענות שום הסברים
ומוכרים.

קובנָר, איש „השומר הצעיר“ הצלילו למנות את עצמו כמפקד גמזהרת להוחמת בווילנה. מחרת הוא זו אגדה נשק ולבדה אנשיים מאוז' מנגנים ואמיצים שהין דודים לקרב. אולום מעולם לא הפעילה את נש' האגיטו גנס ועם מפקד המשטרה היהודיית דסלר, לפיו התהיתון, תמוד'ת החמנעות מכל פעולה המחרת. לא הגיע בחבר' לרעה גם להבטיח להם יציאה מן הגיא טו עם חסלו הסופי. בשלשה אלה גנס. דסלר וקובנָר היתה שיטה אחת, אשר הלהם גם את השקיפות ד'ר ויצמן ונתן שולב נציג ההסוכנות בשוויץ דאגנו:

לקריב את הזקנים והמוני העם ולהציג את הקונגרס הנבחרת של צעירים „אטטי שלומנֶן“. ב-

אונשטייני הסמכה לוילנה מסרו

בין עובד ה'
לאשר לא עבדו
לא אחת נשאלו העדים, שהו
פיערו במשפט איכטמן מפני השופט
טים ומפני החובע, שאלת, שהזיהה
מוסתרת בה הוכחה וטרוני עוקץ
צנית: "למה לא התנגדתם, למה
לא התקומם?" העדים נסנו להזכיר
דיק את הקרבנות הקדושים בהסב-
ברדים וסבירותיהם ופסיכולוגיהם, משל
באילו היו חיברתם לטחד את שם
בעיני דעת החקלא. לא קמה בתפקיד
זהה להטיח כתשובה בפניהם המשטר
ונשליטים, שהתוועת הכללי יציג
אותם, שאלת נזקנת תஹומות: מה
לא האצלתם ולמה העלמתם והתה-
עלמתם ביזודיהם בתקופת השואה
מה שאירע? תקרוית בלתי נעימה
שכנון לא המרתה במשך מהלך
כל המשפט. התבעיטה השכילה אל
ונכוון לבחרור עדים שלא תגא תקללה
מפני זו ידע. בין שהיו אלה
יהודים תמיינים, שידעו לספר רק
על מה שרואו עיניהם. בין אם היו
אליהו אישים, שמכסת השואה היהתה
מרוברת להם וdock על כל תיאzuות
החולון שלת. אלא אבל קופה של
שורצים היהת תלויות להם מאחריהם
בכחוח הגינו למעמד של מנהיגות
משמעות בגיטאות. במחנות ובקרבות
קבוצות הפרטינגים והס הזדווג עם
המנהיגות הציונית העולמית בגייסה
העקרונית, כי הורבות הגולות ישמשו
נאגנונים לילדותה של המדינה
היהודית, והתקומה הלאומית תור-
פי ע מבן ערפילי עשן הכבשנים.
מי איננו נזכר בעדותו המרשימה
של אבא קובנר, עטוף הילת מפני
קד המחרת הלחומת בגיטו וילנה
ומפקד פלוגות הפרטינגים. "משוחרר
השואה" ו'גבור המרד', אשר נזף
קשוט בשופטים, כאשר נסנו לרטון
ולכלות במקצת את שטף מדברותיו
ולחוכיר לו בגדמו, כי בסופו של
Ճדר, אין הוא ניצב על חומת
באפסות עט, אלא על דzonן העוזר.

יעיר יס' יהודים מילגנה והן מקומות
שהללו ירחתו עלייהן ויאספו אוחן אל
הבחנות, אולם טעות בידן, שבועות
אהרים הן נצאריות בקצתה העיר. רעבות

והרי עובדות מספר:
„אל העיר מגיעה שתי נשים, אחת
מהן מביאה עמה בן ובת, שבועות
רבים הרגלנו בדרכיהם, אם שמעו שבי

גור דיןו של גיטו וילנה נתחת.
אתה היום האחורי לפני הלהשמדה
הסופית. קובנר בוגד בתקון ארגון
המחתרת שלו:

הსעיף 22 בתיקון הארגון אומר:
„אנחנו נולד ליר אך ורק בתוכאה של
קרב, אחר שנבעצע אל משימתנו, נקח
עמו מספר גדול ככל האפשר של
יהודים ונבקע דרך לעיר, מקום שם
נძקן במלחמותנו נגד חלובש המרי
כח.“

למעשה קובנר מבטיח את הייציאה
ל-50 חכרי מון הארגון בלבד. למורות
כל אמצעי ההירות נודע בוניטו, שהר
לחומם מתרבזים לצאת. עורות צער
רים בריימים וחסונים מתתקלים בחזר
ומתחנונים בפני קובנה, שירשת להם
להצחרך אל היוזאים, אך קובנר מכבד
את לבו והוא מאים עלייתם באקדחו
ומנורמת מעל פניו, פִי התעללה נשמר
שטריה מעולה עי' אנשי קובנר לבל

יסתנן הלילה היהודי „בלתי ליגלי“.
גם בתקן הערים כמפקח הפל-
טיינום ממשיך קובנר למנוע אצלה
ולשלוחה למות כל יהודי שאינוי
נמנה על חבורתו — אנשי „חשור
מן העיר“.

פרטיזנים רוסיים הצילו משפחות יהודיות ביערות מיידי קובנה.

וקרותות ורעדות מקור. והמתה של
הפלוגה אינו מרham עצמן, כמה פעמים
מאימים עליהם, שם לא יעוזו את
המקום יירג, כמה פעמים שלוחה המתה
אנשים שיבובילו את הנשים האומללות
והילדים הרחק בתוכו העיר ויעזובו
לنفسם, אולם הבחורים אינם מצליחים
את הפקודה האבוריית, מבאים להן
MRI פעם בפעם כמה מצרכים בזעפת
כਮובן שלא יודע הדבר הלילה לפקודו,
באה „במחנה זוכרים את. היום, שבו בא
לעיר קבוצת יהודים מאישישוט, שהו
מתהכבים אצל אקרים עד שנודלה סכנת
הכנפות והם לא יכולים להשתאר בטהר
בואהם, לשוא התהנו שיקבלו אותן
למחנה. אנשי המתה עמדו בסורבם,
למרות שידעו שלמעשה הם חרוצים
פסק דין מוות על האנשים האלה. שבר
עות רביים הרגלנו והיהודים האה
בקרבת תחנה היהודית וסבלו מציינה
ורעב ורק כאשר המהנה הפרטיזני היר
דויס אסף חלק מהם, הספיקו גם
המפקדים שלנו לקלוט את השאר. ועוד
וכרים את המעשה באשה מאישישוט
פוץטל ושבי בניי, שהרגלנו שכבות
אתדים נער בעכו"ז ובוואווים הוא
מבאים להש מזון בוניבת עד שהמתה

אבא קובנר הכריע את גורלם של נשים וילדים לאבדון.

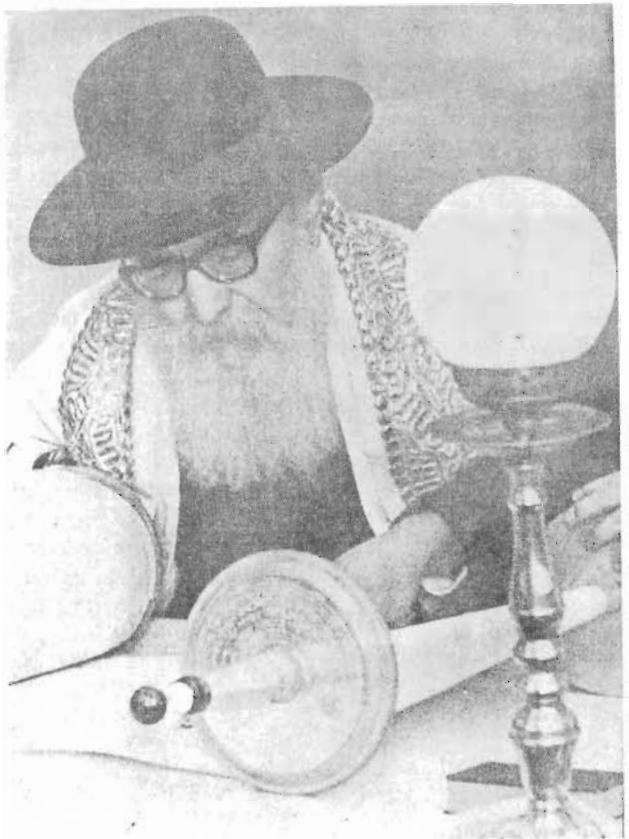
נאלו ללחוץ על חץ דעת הקהל ולקבץ
לפ"ז.

"שלשה יהודים מחליטים להציג
אל המהנה היהודית הם מביאים את
מקלע צ'לי, אנשי המטה חובשים לבבּ
נשך יקר זה מבלי שייהי להם צורך
לקחת גם את האנדים. מומינים אותו
לשיחח באחל המטה. קומיסר פוליטי
שולף אקדח, לוקח מהם את המקלע
ושמים אותו במאסר. המטה מפיק
שמעה שהשלשה הם בוגדים וצדיק
להוציאם להרג. אחד מהם מציליהם
לבורתה ותളיעק מפקד יחידה רוסי.
הוא נחפה לעזרתם. מאים להתקפה את
המחנה היהודי משחרר את השילשה.
המצטדרים ליהדותו."

אליהם גיגרים אחדים ממה
רוזת פשינו של אבא קובנר ממה
שרשם ופרנס חיים לזר כעד ראי/
והוא עצמו פרטיזן לוחם, שאביד
את זרועו בקרב פרטיזן.

מפני המשיכה את אבא קובנר
בקיר המורה של התנועה הקבוצית
ציה העלה את קרנו בענייני הנוצר
בדמות גערץ של משורר גבור.
מפני לא הסתה בשעתה להציג
את מועדתו של גראניבור לנטיא
המדינה, למרות שאגינבוים, בתפ"י
קד יי"ר ועדת הצלחה העלים את
השואה וחבל במאמרי הצלחה. א/or
חה מפני מאגרנת הפגנות מתחאה
לרגלי בקורי של הגרמני שטרארט
בארץ, אם כי לא הוכח שהלו פגעו
מעולם ביידי קלשא. מפני נושא'
את את שם השואה לשוא. היה
טובلت בהתחסנות מוסרית ובאר
תה עת ועונה היא אחות, טובלת
ומקיים בידה שרצ של פושעי
שואה יהודים ואפילו מניפה אותם
על נס. מפני איננה יחידה המנהלת
פנקנות ספולה זו. אף "התרות"
מעולם לא ארגנה הפגנות דתוב
המוגנות נגד מנהיגים יהודים פושעים
שי השואה. כדרך שהיא נוגמת לפני
מקרים גורמים רשיימים.

ושבנו וראינו מה בין עובד
אלקים לאשר לא עבדו: כאשר
פנה הארכיבישוף של וארשה ב'
אמצעות חבר מועצת הנקנים
הארדייל שטולצמן אל שלשת הרבי^י
בנימ האחרונים בגינטו וארשה הקה
דושיב; הגר"ם זמבה ר"ש שטוקהומר
ויבל"ח הגר"ך שפירא בהצעה
שימלטו לפני חסול הגיטו לאמרון
ההגמון, שקלו בדבר והחליטו כי
אסור להם כקרבנאים להציל את

רב ר' דוד שפирוא.

רב ר' שמואל שטולחנור — וארטשא.

הרב ר' מנחם זמבה — ואראשא.

שודרים רבעות להצליל ולהושיעו חיו
פתחות לפניה? המנהיגות העלייה
מה ומנעה האצלה, העלמת הדיעות
על השואה היהת תגאי מוקדם למן
וויית ההצללה. ידעה המנהיגות, כי
במקורה ופרטיו וממדיו השואה ייגעו
לחכמת האמוננים. תקום סערה צבור
רית שתתאלץ אוטם לפופולה רבתה
או תמגר את כוראותיהם, לפחות פיציך
גנו בארכליינס את הדיעות ש-
הוברכו אליהם בדריכי סתר, והת-
גנוו אחר כך באמתלה, כי פפקו
במהימנותם. גם בשטח זה הי' קו
אחד בין המנהיגות בישוב ובתפוצות
אותן.

לא כאן המקום לגולל את פרשת
שליחותם של יוואל ברנד להצללה
יהודי הונגרי, לפי העסקה המפור-
סמת: "סחרה תמודד דם". שהוכ-
שלה ע"ז הסוכנות מחשש שלא
יבולע לרקננות הציונית. האופני
הוא כמו מאמצים השקיעו רשאי
לנתך את ברנד מכל מגע ולבודדו
מן הziיבור. כאשר הגיעו ברנד
לקושטה פיתו אותו אנשי הסוכנות
לבא ארצה לפגישתם. ברנד
(אגב חבר מפא"י מס' 9) מסר בעז'
דוחו במשפט קסטנה, כי נציג אגוי'
בוועד ההצללה בטורקי, ר' יעקב
גריפל שחדר באנשי הסוכנות, כי
ברצונם להכשיל את שליחותם של
ברנד זהיר אוור לבל יסע ארצתה,
כי הבריטים יאסרוהו, ואולם ברנד
לא שעה להזהרות אלו והוסיף בעז'
דורתו לאמר: "שבילי היו נציגי התא-
נוועות החלוציות הסמכות ולא נציגי התא-
ני אגו"י". משלחת הסוכנות ששו-
עת מפיו את הדוד' על ההשמדה
אינה מאמנה, ונוני פורטנץ חבר
המשלחת שואל: "יוואל, האם בא-
מת רוצחים הנאצים, כפי שת-
ארתם?" אחד אבריאל מגיע ל-
קורתה ללוות את ברנד ארצתה,

זיך בידו סדר פתוח, הוא עבר על
פנינו כדמות שלא מן העולם והו וקרא
בפועל: נחמו נחמו עמי".

מסורת ציונית הפרקת הגולה

כאשר הגיע רומל לשער אלכס
סנדורי למרחק של 200 מיליון מטר
בחולות הארץ, וראשי הסוכנות היה-
ודית הכנינו בשבייל עצם אוירון
(הם לא חשו בונראה שמא
ישאלים למה לא התקוממות?
למה לא מרדדים?) קבלה השא"
רימת הנחות של יהודי פולין תע-
נית על עצמה. הם הדומים
והשכללים, שעמדו בתור להחנק
בחאי הגאות, נחלצו לאפרורה
היחידה שבידיהם להוציאו לאחים
בצ'ין, הנගנים לסכנה, אשר הם עז'
מים נפלו לה מכבר טרף. מז' הרעב
צמו לעגונה יהודי פולין שבענייהם
יבש כבר בלו מזקון לחש התפללה
תיהם כבר בלילה שחקים בבכי
בעד ביהם, קרעו שחקים בבכי
תרمورים ובזעקה למעננו. ומי ירו
דע אם לא תחנוניהם של הגוננים
למota, כי לפחות בהר אין תחיה
פליטה קרעו את גור דיןנו ועם
tabosno של רומל, נזול היישוב
בזונם. כיצד גמלנו אנחנו להם?
במה התבטה אהבת ישראל ותחז-
שור והערכות ההגדית של ראשי ההי-
ראשם רב ישיש, עטוף בטליתו שהח-

עצם מתוך הספינה הטובעת. בס"ר
רוב כהה השיב גם הגרי" פינר
זקל המורה הוראה של לדז' לה-
צעחו של הגמון בלבד.

את התוצאות שבין השלושה מה-
אר זיד בעthon האמריקני פורוורטס
1.3.47

אין ידוע כמה זמן ארכה ה-
שתיקה. יתכן רגע ויתכן שבועות.
רב' דוד והוא הצער שבין הר-
שלשה הפסיק את השתקה ו אמר:
אני הצער שככלכם. אין דבר
מחיבים אתכם, גלי' וידוע לפני
כלנו שאין בידינו לעזר לאנשים
האלה במאות. אולם בעצם הדבר
שהנו עמהם. שלא עזבנו אותם.
יש שם עידוד בשビルם העדוד
היחידי. לי אין כח לעזוב את ה-
אנשים האלה. ולית אמר פניו מיini
ואנחנו נסחר מלאוקים? אותו ה-
אלוקים המצרי שם מצריakan.
הדברים יצאו מפי האדם הצער
והשתיקה נמשכה. עתה היא נתלה
פה ברכי. אף מלה אחת יותר לא
נערכה. רק בכיו התפרץ מתוך
שלשת הלבבות. אותה שעה עזבו
את חדרם ורבי מנחם אמר: אין
לנהל שם מומ"מ בעניין זה.
חיהם לזר מחר באספרו דומות
רב מווילנה הצעיר לשלוח המות:
„לפתע ראיינו קבוצה של גברים וביר-
רשותם ריבת שחת"

"לא התפנויות אף לרגע
אשר להפוך איתך בעז
שבועיים" (טכטוף של יאנקו
לבנד) ובнтויות ממשיכים משלוחים
של 12 אלף יהודים מידי יום.

כארד ברנד שואל את חיים ברלט שמא יעצר ע"י האנגלים ולא יוכל לחזור גוער בו ברלט: "אל תביש אתונו" כאשר הרכבת מגיעה לחלב מההר אבריאל להסתלק וברנד נעצר ע"י הבריטים המהיכים שם ברכמי פתחה בהתקפה על רוסי. הגרמנים כבர חצו את הגבול. התבונתי בזאת, ענייני היו אפלות. בחדר שרה דממה. כן אמר, "לבני עמו שם, למלינים מהם צפי גורל אוים ומבי עית", אבל לאחר רגע אוו עניini, הוא תבע קדימה, "בשוב של דבר –

זהו החשוב מכל – עתידה מלחמה זו להביא ברכה לאנגליה", והוא ששלטה שבועות להפטת החש מדת משנתה מטהה היא להזורה, נמצא ראוי להבחור נשיא הריסר של מדינת ישראל כל יום לאושר ביז. ב-17 במאי הגיע ברנד לקושטה, ב-24 ליולי מוכנים האנגלים לשחרורה על מנת שייחזור להונגרי דרך ארץ-ישראל. ואז מתරח דבר שהפתיע אפילו את הבריטים. הסוכנות היהודית מטלגרף לשולוטנות הבריטים בקהיר: "עכbo את שחר רורו". ובאותם ימים מודיע איכמן

יאאל ברנד רושם בספריו על פגש עם אחות אבריאל. בבית-קפה בתל אביב, חיליך לך מזאת שם: "וואאל, חיליך לך מזאת. מהה מלך את מה שהי, שם לא כה, לא תוכל לקבל בת"א אפילו משרות מנקה רחובות".

סדנא דארעא חד הוא. במכתו שערק הגה'ץ ויסמנדל לkoneksi יהודים אושבץ". (ראה הספר "השטיין והנפש"). ב-29 בדצמבר, לאחר שר זיך כיצד עוקרים את שני הוחב מן החללים וכיידן מבל שטרם לסובן. בספריו "מן המצרי" אמר:

"לכבוד יואל ברנד! סלח לי שאחרי תי להסביר על מטבחן. היהתי בositות היל הונגראט היהודי העולמי לתרגם את המכabbת הזה לאנגלית מען הקונגרס אקי לרגע. אשכח לאפוגע עטן באחד גריס איזה חזשים אחר כתיבתו השם את הרגום המתבוי האלו" (על שני הוחב והסובן). נראה שלא האזינו או לא רצוי להאמין".

למה לא האמין? זאת נתגלה במקורה לרבר ויסמנדל, כאשר פתח מכabbת מנציגי הסוכנות במשפט קסטנור וריך הורות לצלום שעורקי אל משה דקס נציג ארץ-ישראל הדין תмир הכנן מעוד נשרם אווח מסכך כאות קלון מען ה- הסטורי).

ניסי הסוכנות היהודית לא הייתה שעתו פנו' להפגש עם שליח יה"ד דות הונגראט ולשםען על תכניות הגרושים והמאמינים לילידם ביז'וט פינסק מתאנגולן. בין תיימן הקץ הקץ על יהדות זו, בספר "חיים ויצמן בונה ציון" אשר יצא בהוצאת האוניברסיטה

שאות לא פלנו וזאת לא רציתי להאר מין בשום אופן, אף אני תלמידו התגאון של רבנו מנזריא ר' י"ע וחתנו, אשר הוחרבו מראם ומקדם, שוה יה"ה סוף התוחלת מפח נפש נורא. מאחר שהכל בידי החפשים בני הפק הלו, שעלייהם הם אמרו חז"ל: עז שבאותם ישראל שכונתם על יישראלי בili תורה כמ"ש המהרש"א. עד שונכשתה בollow כה גדולה זו, לא ידעתי ולא האמנתי כי יunganו بعد מכתבי רבנים בארץות הדרים להשיג את הרובנים בארץות החפש, אשר אליהם נכתבו. לא ידעתי ולא האמנתי, כי עד כאן תחבבר בלבבם הרע שנות התורה על אהבת ישראל, התגדל אלכם השמה של עקרת התורה רה על הרחמנות, עם שכחן הנכטב ונחתם בידי רבנים יה"ה טעם נגלה ביפויים לעצב את מעשה האחלה של אלפי אלפי מרדת שחות. אז חמוץ תש"ב לא ידעתי ולא האמנתי,

רק בנובמבר 1942 נסעו דאשי הקונגרס היהודי ונשיא ציוני אמר ריקה ד"ר סטיפן ויין, אשר על מעליון הנפשעים עוד ידובר, לאו שניגטן לבורר מה אמת ב- "שמוא" עות" על "רדיפות" אהו"ה דים באירועה. רק לאחר שהביאו לד"ר ויין סבון עשו משומן יה"ה דים, החליט לכנס אספת מטהה... ה"י בכל זאת אחד שהאמינו – מראשי הקהלה החפשית בבודפשט שבא לפראטבורג להזמנת ועד ה- ההצלה שם. אולם גם הוא ה"י רגוע וידע גם כיצד לנחים אחרים וכיה מספְר הַגָּהָץ וִיסְמַנְדֵל בְּסֶפְרֹו:

"וכבר באותו הימים הגיעו המשמרות הראשונות מבתי התנק ומן ההרי גות הנוראות בגאותם. ספרתי לו את זאת בכל הפרגש, אשר ה"י לבוגן, אז ענעה האזון הוה ואמרה – אלא מאחר שהוא בקי מופלג בהכמת החקמי, בילל'תו לומר לנו שהגרמנים משמחים לזכור זה הבן ידו שגורם מיתה מתחוקה, כמו אפיקים. בששענו זאת היה די די לנו – גם לו ה"י, אף ששמע מה בפיו".

ברל כצנולסן נתיחוד לו התואר מצ' פונה של "הסתדרות" ושל הצבור המתרכז סביבה. כיצד הגיע המצ' פון על פשע השתקת השואה והפ' קרת הגולה הגועת? זאת מסטרו לנו אליל עוז לבנה, לשעבר מאנשי רוח המובהקים של מפא"י וממנ"

העברית בעריכת מוכירו של ריצמן. כארד ויסגל, שאינו חשור בהשכלה האיש אותו העריך ופראר. מסופר: מישחו פתח את המקטל, 22 לינוי 41, הרדיו הביא את החדשות: ברמניה כבר חזו את הגובל. התבונתי בוואו. הוא מוביל לקאהיר ומוחזק שם במצח, הוכננות אינה פעולת לשחררו והוא רושם בספרו "השטיין והנסח": "אף חזמות לא נוצלה הסוכנות היהודית החלטת נגד שובי להונגרי".

בינתיים מצפים לו בבודפשט שכן תנן אייכמן לו ארכה של שליטה שבועות להפטת החש מדת מתחדשים המשווים של תריסר גמצא ראוי להבחור נשיא הריסר של מדינת ישראל כל יום לאושר ביז. ב-17 במאי הגיע ברנד לקושטה, ב-24 ליולי מוכנים האנגלים לשחרורה על מנת שייחזור להונגרי דרך ארץ-ישראל. ואז מתרחש דבר שהפתיע אפילו את הבריטים. הסוכנות היהודית מטלגרף לשולוטנות הבריטים בקהיר: "עכbo את שחר רורו". ובאותם ימים מודיע איכמן

יאאל ברנד רושם בספריו על פגש עם אחות אבריאל. בבית-קפה בתל אביב, חיליך לך מזאת שם: "וואאל, חיליך לך מזאת. מהה מלך את מה שהי, שם לא כה, לא תוכל לקבל בת"א אפילו משרות מנקה רחובות".

סדנא דארעא חד הוא. במכתו שערק הגה'ץ ויסמנדל לkoneksi יהודים אושבץ". (ראה הספר "השטיין והנפש"). ב-29 בדצמבר, לאחר שר זיך כיצד עוקרים את שני הוחב מן החללים וכיידן מבל שטרם לסובן. בספריו "מן המצרי" אמר:

"לכבוד יואל ברנד! סלח לי שאחרי תי להסביר על מטבחן. היהתי בositות היל הונגראט היהודי העולמי לתרגם את המכabbת הזה לאנגלית מען הקונגרס אקי לרגע. אשכח לאפוגע עטן באחד גריס איזה חזשים אחר כתיבתו השם את הרגום המתבוי האלו" (על שני הוחב והסובן). נראה שלא האזינו או לא רצוי להאמין".

למה לא האמין? זאת נתגלה במקורה לרבר ויסמנדל, כאשר פתח מכabbת מנציגי הסוכנות במשפט קסטנור וריך הורות לצלום שעורקי אל משה דקס נציג ארץ-ישראל הדין תмир הכנן מעוד נשרם אווח מסכך כאות קלון מען ה- הסטורי).

ניסי הסוכנות היהודית לא הייתה שעתו פנו' להפגש עם שליח יה"ד דות הונגראט ולשםען על תכניות הגרושים והמאמינים לילידם ביז'וט פינסק מתאנגולן. בין תיימן הקץ הקץ על יהדות זו, בספר "חיים ויצמן בונה ציון" אשר יצא בהוצאת האוניברסיטה

שמטעמי נוחיות טולדים מעצם העלתה נשכחות כה מזועזעים. יורו' שח גא לאחסיב לפוקוקיהם בדברי הסיום של מאמרו של לבנה:

„מסורת ציונית זו היא בה משחו פגוט מיסודה שלמננו עבורי מחר איום, הרבהה לקוים, עותמים וכעוזרים, דהאי דנא, מקרים בהשכחת העבר הקרוב. צלינו לחשלותו מחדש ולעומוד מולו במלוא תודעתו לא מען מחלים נפש האומה מהולין.“

לעת. אלא כאן שמדו לצד זה של דורות של מסורת ציונית, כולל מסורת ביתיה של את דינם קבלתי“. במאמר „דגלנו“ הקודם כבר צוטטו דבריו של לבנה המשביר, כי האדישות להשמדת הגולה היא מעודם מהותה של הציונות. הבנה עם חדש ומולדת חרשת. יתרון ובין קוראי „דגלנו“, שהפרטים הכלריים בסדרת מאמרים זה גוזלים את מנוחתם הנפשית, מצויים באלה

ליגני הבלתיים במאמר זהווין ב-„ידיעות אחראנות“. מיום כ"ה ניטן ש...“.

„דברי אינם בקורס אחרים. גורל גולת האירופית לא בראה כח-זיוון מפרי. אכן המעוררו בי ספקות אם הערכתי צדקה והתחתקתי בחם עם ברל צנלאסן. אולם ככל-תמי את דעתו ואת דעת מפלגתי דאן, שאין לשנות. ולא משוט שחשתי לקרוא תגר על החלטות המפ-

פרק ד'

60 ל-70 אחוז. תופעה חרידית שאין לה אח וריע. היהת קיימת אפשרות סבירה להעיבר באמצעות האלב האדים או ארוצות נוטרליות, כגן שויז, פרוטוגל וטורקי, חבוי לוט מזון ותרופות ליושבי הגיא טאות. תמורה חביבה אחת שהכיר לה מזכרים יקרי ערך בכפת, קקאו וכליי ונמקרה בשוש השחור, יכללה המשפה האמבללה להתפרנס חדש ימים במזון חוני לקוים הגונו. התרופות היו הכרחיות להצלת חיי חולים ותינוקות. כלות תוואר תפקיד יותר השוב ונעה לאரגו-נים היהודים העולמיים. בתקופת האשאות, מהספקת חבילות ישע אלה בכל הדריכים לגטאות. צטנו כבר באמאר הקודם את דבריו של יצחק גרייבויום, יור' ועדת ההצלה ב-ארץ, שיתנגד להקציב אפלו לירח אחת מקוון היסוד למשלו חבי לוט מזון לנבקים עט מר מות רעב וישה זו הלמה את סיסטמו המפורסת שחושבה עז בארץ יש ראל מלחלה שלמה בגולה. כיצד אם כן יתכן למונע חבית קש מען בארץ ישראל ותמותה לש-LOWה מזון לילדיים תשושים בגו-לה ? אולם בכך לא סגי. כאיתו מושחת אופי הטעון: לא ניתן ולא ניתן אחרתם, שחיל' הגדרותה כי רשות, לא הסתפקו ראשי הציוויליטי, שב ואל תעשה“ נפשע, אלא בקשו למונע בכח גם מאתרים להחיש סעד לנזרוי היגיטאות.

מצבאים לשולם בני עם ובפרט לגרול יששים ותינוקות. גם רור דגיטים אкорדים ביוורה, שאגס נרי תעימ שום אפצעי ובלבד לניצח בקרבות, אינם שוכחים. כי אין עדך לנצחון מוחיר ביוורה, אם לא ישאדו בחיקם המוני העם, אשר למען עצמותו וקומו לחמו הלו' חיים. במלחמות העולם השני יציר או כמה ממשלות מארחות הכושות בידי הנאצים לגולה ומරחקים ניהולו, במידת האפשרות, את ה-מערכות במולדת. בראש וראשונה הייתה דאגת הממשלות בגולה נתור נת למחסורי האוכלוסי האזרחית. מאמצים מרובים השקיעו לספק תזונה ותרופות להמוני הסובבים. גם תכנון המרידות ופשיטות הפרטיזונים ה-“מחושב לפי מדדי ה-ס-בנה הצפויי מהם לציבור האזרחי. למקרא דוח זה קיבל היטלר התי-קפת טרווף, התנצל מלוא קומו את ארצחה, נשק את השטייחס וצעק: „עתה אשמידם. עתה אשמידם.“ לאחר מכן נכנס את מנהיגי הנא-צים לישיבת בונזוי, בה ערכו את התכנית המפורשת של ההשמדת מי היו מוחנות הцевא של „העם הלחום“ אשר סטיפן ויין הטיל לערוכה? בשורות הקדמיות ניצבו כלואו היגיטאות. חיל גדול, עצום ורב של שש מיליון — בשאר כבשנים, נשים ונשים וטף. הוא סטיפן ויין ישב לו לבטה, הרחק מכל סכנה ובשם של חסרי המגן האלה הרים על מלחמה בגרמניה“. הדירית.

מקובל, כי גם במלחמות טר-טליות, אפללו כאשר נקטים בשירותם, „אדמה חרוכה“ דואים ה-

מנוע בר יקבעו לאום מתי נפלת ההחלטה הגורלית במתהו של היטלר ימ"ש: להשי-ידי, להרוג ולאבד את יהדות איר-ופה? על כך קיימת עודות ברורה בספרו של הרוב וסמנדל „מן המזרע“. ויסצלי, האיש שאטו ניהול הרב בסלובק, האיש שאטו ניהול הרב ויסמנדל בהצלחה את המומי על הפקת גירוש היהודי סלובק, ספר, כי שגריר גרמניה בארכזה'ב הע-ביר לヒיטלר את הדוח על ועידת מנהיגי הציוויל והקונגרס היהודי-בנגי, בה הכרזינו סטיפן וויין בשם העם היהודי מלחה על גרמניה, למקרא דוח זה קיבל היטלר התי-קפת טרווף, התנצל מלוא קומו את ארצחה, נשק את השטייחס וצעק: „עתה אשמידם. עתה אשמידם.“ לאחר מכן נכנס את מנהיגי הנא-צים לישיבת בונזוי, בה ערכו את התכנית המפורשת של ההשמדת מי היו מוחנות הצעא של „העם הלחום“ אשר סטיפן ויין הטיל לערוכה? בשורות הקדמיות ניצבו כלואו היגיטאות. חיל גדול, עצום ורב של שש מיליון — בשאר כבשנים, נשים ונשים וטף. הוא סטיפן ויין ישב לו לבטה, הרחק מכל סכנה ובשם של חסרי המגן האלה הרים על מלחמה בגרמניה“. הדירית.

להפסיק מיד את משלוחות החבילות, הפגע בתקנות ההסגר שבריטניה הטילה על גרמניה. משנדחתה תבירעה מבישה זו, ארגן המנהיג הר ציוני ד"ר יוסף טננבוים, שמנח את עצמו כ"יר התאזרחות היהודי פולין, משמרות מהאה שניצבו לפניו משרדי צעררי אגו"י והגנו כראות גם באנגליה אמר: „הפעם סיקו לשלה מזונות לארכוזת האויב הנאצי“. „אל תפריו את החרט נגד היטלר“. הגויים רואו, כן תמהו: יהודים מסיעים בידיהם ויטרטי? (הציוונים הרגישים מארך כל אימת שנערכות בארץ"ב הפגנות מה' אה בגדר דרייפות הדת במדינת ישראל" וטוענים, שההפגנות גורמות לחולול שם ישראלי כראותם לא בחאנגייל דוקא). צעררי אגו"י לא נורען. כמו כן, אלט המונאי היהר' דים התמיימים בניו-יורק נבלכו ור' המשלו צומצם מאר. כמה מוי רעב וכמה חולמים אנושים נפחו את נשמתם בഗל החבילות שלא הגיעו ממקום דמים זה כתוב במרען מים בפקס חוביתו של ד"ר יוסף טננבוים, אשר במותו אשתקד לא

לון. מכתבי תודה רווי דמעות, תדרות צעררי אגודה ישראל ב"ארציה" ב, בעידוד "אגודת הרובנים" חננו להמשיך במפעל הצלחת נפר שות. והגה אירע דבר שנות דמיין מתעתע לא מסוגל הי' להמחיש, שעדת החרים נגד גרמניה" שע"י הקונגרס היהודי העולמי, תבעה בשם ד"ר סטפן ויינצעררי אגו"י זות החבילות. אף חבילות נושאות הצלחה פורחת יצאו לכוון פר

חברי צא"י בארה"ב אוציאים חבילות מזון לכלואו הגיטאות.

শומרות הציונים נחרז, משלוחי המזון לא הגיעו ליעדן — ילדים הגיטו נופחים נשמתם ברעב.

ולמלך יוגוסלביה, לא הכלם כנראה אתatum מעמדו של "הנסיך הבלטי מוכתר" של העם היהודי. ד"ר חיים ויצמן, שקווע במדיניות גבירות, בז' ליום קטנות נקלת היהת בעיר ניז' מלאת השקטה רעב והחשש מזור. עוזי דברו בארכז'ב, שקדו על קיטם הנבוואה שהשמי' ב' קונגראס הציוני בשנת תרצ"ז, כי "חוקים יאבדה הם אבק כלבי ומוסרי בעילום האכזרי הוקנים צריים לעמוד בך ולהשלים עםך".

ראבייה החובל והוא מחלב
במשך כל שנות ההשמדה כי ידרוך, לא נקטו "בנות הברית", שאיליהן הצטרכנו בכוכל כי "עם לור חמם", בשום פעולה ממשית להצלת יהדות אירופה. ואמניגים להלכה שי' עשו שונאיו את יעקב, שמחו לבכם גם שונאיו של היטלר על המלאכה שהיא מבצע בייהודים. משאות נפשה של הגזרות מאן השתלה על העמים: להشمיד את "רווחי ה' משיח", עמודה על מפתן התגשוי מותה. רק בשנת תש"ד, הוקם הד' מוסד המשלתי הירושמי הראשון, שנועד להציג יהודים ממותה, הוא "עוד ההצלה לפלייטי מלחמה של הנשיא רונולט". לא על נקלת

או ארונות, שעול אפילו לעורר חשה, שאנו עם לבד ישכון".
שما תאמר, כך דרכה של מלך חמה, שנייה יודעת ורחם. לאו דו"ר קא! באותה עת ועוגת הקימת מלכת יוגוסלביה, שהשתתף בארכז'ב, ועדזה לשלוח חבילות מזון ליר' גוסלביה בשוביל משפחות החלילם היהוגוסלביים שנשבו ובראש העדר זה החיבצה נברת רוזבלט. אשת נסיא ארכז'ב. בכל אמריקה לא נמצא אפילו יוגוסלבי מטורף אחד. שיטען כי יש בכך משום סיוע לגרמנים, שכבשו את יוגוסלביה ועל כן אסור לנו את המשפות הרעות. כאשר פרץ הרעב בין הכבושים, חזיר מלך יון הולגה על פתחי ראשי "בנות הברית" והתה' חנן על נפש עמו. הוא לא הרפה עד שהשחיג. כי בעוד המלחמה ב' עצומה, הגיעו "בנות הברית" ל' הסכם הדדי עם גרמניה, על פיו ישלו "בנות הברית" אניות נושאות אלום. ראשית כל, אין זה רק עניינים של היהודים אלא עניין של העולם כולם, אשר ענני היהודיים חיברים להתח' את גרמניה מן הלחימה לפרנס את כליל. כל דבר המפריע بعد מס' רות המלחמה הבריטיות הוא מנוגד לעניינים החיוניים של העם היהודי. אסור לנו לעשות כל דבר, בתור עם

גמרו עליון את התהלל וההסתפדים. כמוובן שיחי זה פשוטי מדי אם נניח ששנתה ישראל ורשעות הלב בלבד גורם להם לטיפוף ויין וטנגבאים למגע פת מפי גוףיהם. כפן, גישתם נבעה מהשקפת עולם, שהיתה נחלמת המשותפת של כל מגהיגי הציונות בארץ ובחול': עם לוות עליינו להקריב קרבות. שיזכינו עם סיום המלחמה במורי'ה עצמאית. עליינו לטיען למאץ המלחמתי של בניית הברית בכל התנאים ובכל המටיבות. לא לחט' ריך אונן אפילו בשעה שווילם של מלוני יהודים מוטל על כף המאינט. הנמקה זו העלה ד' טנגבאים במפורש בויכוח על חביר' לוט המון. הוא כותב ב"טאג":
* "יתכן שאולי יכולתי לנתק בעמ' דת אגוי כי 'אנגול' אינה מוסמכת לקבוע מה טוב ומה רע ליהודים... אלום. ראשית כל, אין זה רק עניינים של היהודים אלא עניין של העולם כולם, אשר ענני היהודיים חיברים להתח' את גרמניה ג', או אפילו להטמען בו כליל. כל דבר המפריע بعد מס' רות המלחמה הבריטיות הוא מנוגד לעניינים החיוניים של העם היהודי.

הפגנת בני ארצות הברית לפני הבית הלבן.

נודה עקה — כי הנסיך האחרון האחרון של "השתדלות" ושל "שדול" אצל ר' אמר שירץחים בעד מחר רב של כסף ושוחה-כסף של תלסום פדיון. שבויים בגלו ושל מתן שוד בסתור, ונסיון נושא זה עשה באחרור רב מדי. אילו הצלחנו לאחזר באמצעים כאלה שנהר שנותיים ואך שלוש שנים לפני כן, כי אן, כי אז...

אילו השבלנו לשים יותר לב וב' יתר עזות דקדשה וביתר חרוף נפש והסתכו עזם לקריאותיו ותביער תיו של האי גברא רבבה, גדול בתורה ובגבור במשמעות הצלחה, הרוב מיכאל דוב ויסנגלד, ריש מתייחדת דישיבת ניס' ר' אשר הוא שמי בעל המוכן הגדי دول, בעל העוז הנגדולה ובעל התובע לגודלות ונזרות אותה... אילו אילו — אילו...

בגיאודמים ישב הרה"צ ויס' מנדל, החזיק שמיים וארכ', הרץ את מכתביו בהסתכוות ותומרת תשולם גבוהים לתפוצות הגלגה ולא ידע, כי מכתביו לא הגיעו בכלל אל הרבניים להם ועוד, אלא נשארו במרגות המנagiים הצינרים, אשר אתם שיתפו הרבניים פועליה למען הצלחה.

והרה"צ ויסנגלד קורע שחקים, אולם לא מבקיע את לבבות ה' אבן:

"אבחן" האם השתגעתם, האם איבר, אם יודיעם באյיה ניגנות אנו חיימ', אתם שומרים על הכסף וכל תחנור נים לנו אין פועלם אפיו פעללה של עני העומד בפתח, אתם משליכם לפניינו פרוטות. כמה הפצרות הפטדרנו בכם? ורצחים משוגעים! מי הוא הנזון? אתם גונתנים פרוטות מגבויי הי במוותיכם או אנתנו הנזונים דם זכרה עטמי בתקופה. אנתנו כבר ספרינו לנו לכמ' כמה פעמים את הנעשה באמת, האפשר שאותם מאנינים זהה הרשות הרצין יותר מה שאותם מאנינים לנו הנדרחים? האפשר זה? השם יפקח את עיניכם ויתמן לכם את הזכות להציג בשעה האתגרה את שארית הפליטה".

"עוד הצלחה של אגודות הרב" נים" באמירה רשם דפים באור-חותם של ה'ב' הוא האיל ח'י אל-פיט, אולם זו היהת כאמור כבר השעה לאחרונה עת נותרה רק שרירות הפליטה. שנים רבות ג' רליות הוחמצו בעקבות שיתוף

ידוע, כי אין לכבות שיגנטון בס' ערלה. הם חיבים היו לדעת. כי מצוים מפתחות לבית הלבן, מפתחות מבוזר ומפתחות מבטנים להכנס לפניו ולפניהם ומפתחות אלו מצוים בידים אחרות. והוא כל עתיק, מישטרה בערב שבת, יכול בשבח", ודאי יודעים הם, כי כאשר על האיזנות ריחפה סכנה גדולה, מ' הוא שהליך לבקש רחמים ולקראע את גור הדין? לא הם, אלא אפה, ראבי מפורסם, שנזיב תמיד על הד' שאל ארכ' ב' וכוכ' ב"בית הלבן" של ארכ' ב' פוניות בלתי פוסקות אל צירוי הקונגרס וחברי הסיגט, הבשילו את החלטת שני הbutums המחוקקים, שאילצו את רוזוולט להכרזון ב-22 נואר 44 על הקמת מושתת להצלחה של הנשייה. לעומת זאת, אולם הוא האיל ר'ק להשאות, אבל לא לבטל את ההחלטה הנ'ל. אין הקב'ה מקפה אפלו שכ' שיחה נאה ולפיכך אין לקוף גם את שכרו של ראבי סטיפן ויין על מעשה אחד טוב שעשה. אמנם הוא חשב לרעה. אורם אלקם חשבה לטובה להחיות עם רב. המעשה הורוב הנה ה' פירוק ו'עד ההצלחה המאוחד למען יהדות ארי דופה". ועוד המאוחד, שכ' לא כל הארגונים היהודיים הגדולים בארכ' ב' לרבות אגודות הרב' נים" ואגודות ישראל, ואשר בראשו עמד ד"ר סטיפן ויין, הצעין לא רק באפס כל מעשה. אלא גם בלט כל התערורות להצלחה, שהihadot החדרית בארכ' ב' בקשה לנוקט בה. נראה של סטיפן ויין החטדוות הבלתי פוסקות של נציגי יהדות התורה, שתבעו פעולות ממשיות ולא הס' תפכו במדיניות גבואה ובחילה שנת תש'ד' החליט ד'ר ויין לפרק את העוד חמישות. בישיבת הר' פירוק הדרמתית נחכלה החלטת החיסול בקולות: הקונגרס היהודי העולמי, הוועד האזורי, מועצת בית כנסת של המזרחי, "בני ברית" ו"תסדה" נגד קולות: אגודות ה' דרבנים, אגודות ישראל, ועוד האמ' רקובאי היהודי ועוד הפעילם.

הרבנים והగאניס שלונו, הרשכ' בה'ג' האטא"ק' וכובוד קדושתם של האדמוניים והצדיקים מכל המנינים וכל kali הקדש, עזבו לפטע את כסאות רבנייהם. אוירו את אבניהם, סללו את הפעלה עם הצינרים אסר קומט את י'ר' כבנחותיתם.

הסתער על חומות עיר הבירה ושינג'טן, הרבניים שלונו הם בקאים בש'ס', רק מסכת את לא למדנו ושכחו אותה היא מכת דוד ארכ'. הם לא הבינו ולא נא ירושה רוזוולט, שה' ש' של הילדיות החדרית בארכ' ב' בפ' בראשנות "אגודות הרבניים". יומיים לפני יום הקופרים תש'ד', י'צאו חמש מאות רבנן ארצה"ב' בהפ' גנה רבת רוחם לושינגטן ובפיהם עתק אימים על נפש אחיהם ה' נתוניים בצדקה. הם הגיעו את תע' צומתיהם לפני הקונגרס והסינט של ארכ' ב' וכוכ' ב"בית הלבן" של הנשייה. פניות בלתי פוסקות אל צירוי הקונגרס וחברי הסיגט, הבשילו את ההחלטה שני הbutums של סטיפן ויין. ה"מארגן ז'ונאל", שאנו חדש על הטלת שוקצים במנהיגים ציוניים, כתוב על הפגנת הרבניים בין השאר:

"יש להאטער על כה, כי הנשייה לא מצא לנוכן לקבל אתBei משלחת הר' בניים. יש להאטער משנה צער על האבולטה, כי זה אירע בוגל' "הספר עות" שלHon ח'י הנשייה גתון מטעם גורמים יהודים מסוימים. הא�� עניין האצלם היהודיים לכדור פוליטי בו מיש' חוקים עד לפבי מפטן בית הנשייה היא שעדרוי", נודאת".

אנשיו של הרבי סטיפן ויין לא הסתרו את פשע החבלה ה' מכונות וגם האביזר בಗאות על סטיפן ויין בעל אדם שנייה להכ' של את הפגנת הרבניים. בטלאן הצעני העברי "אוצרון" מתשורי תש'ד' אנו קודאים את דבר' הלאגי' לוג הבאים (ראה ספר "דובי" ימי ועוד הצלחה בארכ' ב', מא' מרו של ר' משה פריגר):

"הרבניים והגאניס שלונו, הרשכ' בה'ג' האטא"ק' וכובוד קדושתם של האדמוניים והצדיקים מכל המנינים וכל kali הקדש, עזבו לפטע את כסאות רבנייהם. אוירו את אבניהם, סללו את הפעלה עם הצינרים אסר קומט את י'ר' כבנחותיתם.

הסתער על חומות עיר הבירה ושינג'טן, הרבניים שלונו הם בקאים בש'ס', רק מסכת את לא למדנו ושכחו אותה היא מכת דוד ארכ'. הם לא הבינו ולא

השפעה עם ארגוני היהודים על הגזורה של יהדות הארץ למשך הצלחה כוחה הרבה האגן ר' אליעזר סילבר שליט"א. עזזה גולדות וגוזרות מען האזללה בספר "דברי ימי ועד הצללה":

"בדורנו כי בימים אלה למען הצלחה נכסתי לתבע סך הגון מאת נדבן ידוע ומפורסם והוא פונה אליו בשאלתנו: ולמדנו דבוג קשה לי להשיג שבענינו הצלת היהודים באיר דופה אן בו שצילה לעשות דבר מה לא כל המיסודות וארגוני העזירה המ פורסמים שלנו ולא המהנים הפה' את בעלות הקבלה והעובדיה הקבוריות ולא עוד, אלא שהבנויות גם את ליטאים הנכבדים שלבי וודקה קומץ פיזיוו לזכך המשרדה, כדי שלא יחיי, ואכן לטובו אפילו במלות, מה שיש טמא תגיא פתאות או ידיעה חשיבה אי שיחה טפלנית, שבעלבורי, אפשר להציג גואלי יהודי אחד. כל מי שהשתתק בזיהה הארץ צית הראשונה של אגו"י בפתח תקווה לא יכול לשוכח את עekתו של העסקן המסור ר' חנוך קרונז ז"ל, נאם ביתו של מרן אבא"ד ברиск וצוק"ל, שהעריך את לב כל משתחפי העוזיה בשאלתו הנוקבת: יהודים דהמנים נור רחמנין, כיצד וזה מסרטם את התקפид הנשגב ותקדוש ביתור התקופתנו זו את הצלחת יהדות אירופה. בידיו המ' שאבות של יצחק גראניבורס? במר' ש' הזמן נתברר את שחיבת הי' להיות מוכן כבר אז: מה עול זעם ההצלחה הסוכנותי ליאזות איר רופת וכייד קרב את שקיעתה."

לצד את חרונם על היהודים במלח'ן נגיד ועוזם". אופנית להדגמת השוני הזה, היא גם הקובלנה בפיו של מר הח' ברלט, אשר שימוש נציג ועד ההצטה לה של הסוכנות היהודית בקשר-טה, ובביקורו בארץ התלונן באזני חבריו בסוכנות היהודית על ר' יעקב גרייפל זצ"ל, איש ההצלחה המופלא, שפעל כטליח היהודית התורתית בקושטה. מר ברלט טען כי ר' יעקב גרייפל הפרק את כל סדרי המשרד בקושטה, הוא ביטל את בעלות הקבלה והעובדיה הפורה' שות ולא עוד, אלא שהבנויות גם את פיזיוו לזכך המשרדה, כדי שלא יחיי, ואכן לטובו אפילו במלות, מה שיש טמא תגיא פתאות או ידיעה חשיבה אי שיחה טפלנית, שבעלבורי, אפשר להציג גואלי יהודי אחד. כל מי שהשתתק בזיהה הארץ צית הראשונה של אגו"י בפתח תקווה לא יכול לשוכח את עekתו של העסקן המסור ר' חנוך קרונז ז"ל, נאם ביתו של מרן אבא"ד ברиск וצוק"ל, שהעריך את לב כל משתחפי העוזיה בשאלתו הנוקבת: יהודים דהמנים נור רחמנין, כיצד וזה מסרטם את התקפид הנשגב ותקדוש ביתור התקופתנו זו את הצלחת יהדות אירופה. בידיו המ' שאבות של יצחק גראניבורס? במר' ש' הזמן נתברר את שחיבת הי' להיות מוכן כבר אז: מה עול זעם ההצלחה הסוכנותי ליאזות איר רופת וכייד קרב את שקיעתה."

בדורנו כי בימים אלה למען הצלחה נכסתי לתבע סך הגון מאת נדבן ידוע ומפורסם והוא פונה אליו בשאלתנו: ולמדנו דבוג קשה לי להשיג שבענינו הצלת היהודים באיר דופה אן בו שצילה לעשות דבר מה לא כל המיסודות וארגוני העזירה המ פורסמים שלנו ולא המהנים הפה' את בעלות הקבלה והעובדיה הקבוריות ולא עוד, אלא שהבנויות גם את ליטאים הנכבדים שלבי וודקה קומץ פיזיוו לזכך המשרדה, כדי שלא יחיי, ואכן לטובו אפילו במלות, מה שיש טמא תגיא פתאות או ידיעה חשיבה אי שיחה טפלנית, שבעלבורי, אפשר להציג גואלי יהודי אחד. כל מי שהשתתק בזיהה הארץ צית הראשונה של אגו"י בפתח תקווה לא יכול לשוכח את עekתו של העסקן המסור ר' חנוך קרונז ז"ל, נאם ביתו של מרן אבא"ד ברиск וצוק"ל, שהעריך את לב כל משתחפי העוזיה בשאלתו הנוקבת: יהודים דהמנים נור רחמנין, כיצד וזה מסרטם את התקפид הנשגב ותקדוש ביתור התקופתנו זו את הצלחת יהדות אירופה. בידיו המ' שאבות של יצחק גראניבורס? במר' ש' הזמן נתברר את שחיבת הי' להיות מוכן כבר אז: מה עול זעם ההצלחה הסוכנותי ליאזות איר רופת וכייד קרב את שקיעתה."

בדורנו כי בימים אלה למען הצלחה נכסתי לתבע סך הגון מאת נדבן ידוע ומפורסם והוא פונה אליו בשאלתנו: ולמדנו דבוג קשה לי להשיג שבענינו הצלת היהודים באיר דופה אן בו שצילה לעשות דבר מה לא כל המיסודות וארגוני העזירה המ פורסמים שלנו ולא המהנים הפה' את בעלות הקבלה והעובדיה הקבוריות ולא עוד, אלא שהבנויות גם את ליטאים הנכבדים שלבי וודקה קומץ פיזיוו לזכך המשרדה, כדי שלא יחיי, ואכן לטובו אפילו במלות, מה שיש טמא תגיא פתאות או ידיעה חשיבה אי שיחה טפלנית, שבעלבורי, אפשר להציג גואלי יהודי אחד. כל מי שהשתתק בזיהה הארץ צית הראשונה של אגו"י בפתח תקווה לא יכול לשוכח את עekתו של העסקן המסור ר' חנוך קרונז ז"ל, נאם ביתו של מרן אבא"ד ברиск וצוק"ל, שהעריך את לב כל משתחפי העוזיה בשאלתו הנוקבת: יהודים דהמנים נור רחמנין, כיצד וזה מסרטם את התקפид הנשגב ותקדוש ביתור התקופתנו זו את הצלחת יהדות אירופה. בידיו המ' שאבות של יצחק גראניבורס? במר' ש' הזמן נתברר את שחיבת הי' להיות מוכן כבר אז: מה עול זעם ההצלחה הסוכנותי ליאזות איר רופת וכייד קרב את שקיעתה."

ובליית המרצ. משול ח' לכרכרת רופודה שעתנו ונוהga בכלאי'ם ש' הרכב עוזר את הפרסים הדוראים למען יתנהלו בכבודות ולאטם. ב' עוד שנצגי אגו"י בירע ההצלחה הסוכנותי היו הדורות רצון לחת להצלח' הי' יהודים הצעדים היו הגייהם של הנציגים הבינאים ובמיוחד הי' יוזר גראניבורס שקוועט בתהבותיו כיצד לצלל את השואה ומראות' לביצור הבית הלאומי ולמתן מושך לתביעות הקמת מדינה יהודית. שפ' להצלחה של אגו"י בארץ יש' ראל לוזע ההצלחה הסוכנותי הי' בבחינת החטא הקדטן, הראשון ולא الآخرון של שיתוף פעולה עם החלוגיות הלווחה, בתוך מסגרת חולנית. שיתוף פעולה שתי' הרה' אסן בשטעו וגט במרוצ'ת הימים הבאים.

כל מי שהשתתק בזיהה הארץ צית הראשונה של אגו"י בפתח תקווה לא יכול לשוכח את עekתו של העסקן המסור ר' חנוך קרונז ז"ל, נאם ביתו של מרן אבא"ד ברиск וצוק"ל, שהעריך את לב כל משתחפי העוזיה בשאלתו הנוקבת: יהודים דהמנים נור רחמנין, כיצד וזה מסרטם את התקפид הנשגב ותקדוש ביתור התקופתנו זו את הצלחת יהדות אירופה. בידיו המ' שאבות של יצחק גראניבורס? במר' ש' הזמן נתברר את שחיבת הי' להיות מוכן כבר אז: מה עול זעם ההצלחה הסוכנותי ליאזות איר רופת וכייד קרב את שקיעתה.

לצד את חרונם על היהודים במלח'ן נגיד ועוזם". אופנית להדגמת השוני הזה, היא גם הקובלנה בפיו של מר הח' ברלט, אשר שימוש נציג ועד ההצטה לה של הסוכנות היהודית בקשר-טה, ובביקורו בארץ התלונן באזני חבריו בסוכנות היהודית על ר'

יעקב גרייפל זצ"ל, איש ההצלחה המופלא, שפעל כטליח היהודית התורתית בקושטה. מר ברלט טען כי ר' יעקב גרייפל הפרק את כל סדרי המשרד בקושטה, הוא ביטל את בעלות הקבלה והעובדיה הפורה' שות ולא עוד, אלא שהבנויות גם את ליטאים הנכבדים שלבי וודקה קומץ פיזיוו לזכך המשרדה, כדי שלא יחיי, ואכן לטובו אפילו במלות, מה שיש טמא תגיא פתאות או ידיעה חשיבה אי שיחה טפלנית, שבעלבורי, אפשר להציג גואלי יהודי אחד. כל מי שהשתתק בזיהה הארץ צית הראשונה של אגו"י בפתח תקווה לא יכול לשוכח את עekתו של העסקן המסור ר' חנוך קרונז ז"ל, נאם ביתו של מרן אבא"ד ברиск וצוק"ל, שהעריך את לב כל משתחפי העוזיה בשאלתו הנוקבת: יהודים דהמנים נור רחמנין, כיצד וזה מסרטם את התקפид הנשגב ותקדוש ביתור התקופתנו זו את הצלחת יהדות אירופה. בידיו המ' שאבות של יצחק גראניבורס? במר' ש' הזמן נתברר את שחיבת הי' להיות מוכן כבר אז: מה עול זעם ההצלחה הסוכנותי ליאזות איר רופת וכייד קרב את שקיעתה."

הקיימים הספרדים. שאינו נגיד אולי את ההלכת הוה: בוטול תוק המתישנות לפשעי הנaziים ועוזריהם הם. ככלמה, אין הזמן יכול בדינו אדם: לכפת' למוחוק ולטשטש את עצמת הווועט שבגעו הנaziים או

בין דברי העודד הרגלים וככמ' ובע"ט, מתובעים להמשיך את פר' טום פוזיה המארחים "מן המיצר" ומוציא הנושא עד תומג לא נפקד גם קל בזאת, שהמליץ על הפסקת גליוי הנשכחות בנמק שנוץ לסתום

פרק ה'

הקיים הספרדים. שאינו נגיד אולי את ההלכת הוה: בוטול תוק המתישנות לפשעי הנaziים ועוזריהם הם. ככלמה, אין הזמן יכול בדינו אדם: לכפת' למוחוק ולטשטש את עצמת הווועט שבגעו הנaziים או

בשיטה הננתן לחסומה לכל אלה שיצלו להנצל מהארונות הנ"ל. לפנות אל מושלות המדיניות ה' גובלות עם שפחי האויב או עם שטחי הכבוש של האויב, להעניק מקלט זמני בשביל משפחות ואנ' שים, שניצלו מאות השתחים ועל זו רצם בכל האפשרי;

לפנות לቤלות הברית האחרות שאף הן יגנוו באוטם צעדיהם.

אליו היו הצחינו. ממשך שבוי ערים וכשונן 27 התימות של חברי

בתי הפלמאנט מכל המפלגות. הדרישת האנושית שלנו זכתה להסכמה של חזגי המשלה ואני קובע כי המשגה הבריטית הוציאה אחר כך כמה מאות דשיניות הגירה. כאשר הענין הובא לפני הפר' למתן הבריטי החילו הציונים מתי ריעים: כמה לא ארץ-ישראל? וזה להציג חי נפוחות וכי נגדי עינינו אין קיימות שום מטרות פוליטיות ובג'ל החטכים שבין ה' מופשי והנאציט אין ארץ ישראל באה בחשבונו מקום מקלט להצלת נפוחות. אולם הם סרבו לקבל את כל הטענות שלנו.

בישיבת הפלמאנט שנערכה ביום 27 לינואר 1943, כאשר מאה חברי הפלמאנט ובית הלורדים ממדו בתוקף על קבלת ההצעה, יצאו לעור מתחם דוברי הציונים והשיבו כי היהודים ישלו כל הצעה, שאינה מכוכנת לארץ-ישראל. אוזדים צדדו בעמדה הציונית והפתחו ויקוח חריף, גם מצד'ם הנלהבים ביותר טענו: "אם היהודים אינם מסוגים להסתדר בינם לבין עצם כיצד נוכל אנחנו לעמוד?"

ה' זה לא העול לחתני עם התפיסה הציונית באוთה עונה, שלא פסקה לטעון: לכל ארץ קרבנות משלה במחלוקת על המולדת. קרי' בנות היטלר הם הקרבנות שלנו למשען מדינה יהודית".

הטבח אנטיה-המעפילים "טפרי" על גוטצי' נbam היפה, שהאנגלים עמדו לאجلותם למרחיקם, שמשת סמל טראוגן ומחדר בזעיר אנפין, לממה שעלו הצעינים לרוכבות, לפי אותו כלל האומר: הוצאות להנצל שמורה ליהודי רק בארץ-ישראל ואם אין הדבר בעל בזע, מושב שתה' מיתתו רבת הסבל נדבר

אותו והוא: להזעיק לא שהיה את דעת הקהל בשולם, לגייס את העזרה נות בעולם החפשי ככל שהדבר נתן ה'... אי אפשר לומר שatoms לאו-מי. גבלתם אינפורטציה על המתරחש. הונגרי' היהת החוליה' האחרונה ב' שרשות. וראש הלהקה קודם. אנו מבונדפסט. מסרוו לכט' בשנים האחד עלה זדון, ודונו על אחת כמה יכמתה. העובדה, שהג'ז' ר' מיכל בער' ויסמנדל יחיד על ער' דז', לפני הטטלקוו מן העוזם את כל כוחות נפשו וגופו להנחלת לדור החדרון את תודעתם פשי' המבהיגים החלוניים. מטילה על כולנו את החובה לקיים את דברי המת גדול, להזכיר את הריעעה ולגוללה לדרת.

ויש חושך

בספרו "השתן והנפש" מפרט ייאל בר-agnet כתניות ממבחן שלוח למשה שרת.

"גבבי פועם ורגש של סולידריות כלפי המפלגה, לה הקדשתי את מיר טב' שנוח' חי', אולם דבר זה אינו יכול ואני צריך למן עותי מלך' בווע את האמת ההסתורית ווועת מלבי' להתחשב אם מהה מעמידינו בצורת יגנוו מכך אם לאו. אני משוכנע כי בשנות 45/42 ננשו מצ' ציל את חייהם של קומץ אמות אלפ' החנו' לנונג במדזה של קומץונ'..." כאן מאריך איש מפלגה מובהק של נפאז' של של' נקודות סודיות ווועת בכתב האשמה נגד הגדוד האזינו' מבל' להתחשב אם מהה מעמידינו בצורת העלמה (ב) הסרוב להקי' ציב' בספיק', שנותרנו לתצלחה, לי' עדטם, ג' סייבת התנהלות הנפשעט נעוצה בזשה: שהמדינה היא המ' טרה' העליינה והזלת העם טפל למכilia' אחות — המטרה הציונית הרישה נושנה — קיבוץ גלויות במדינה יהודית. בימי היטלר חיבת שינפליה, ששמש בשנות השואה ייר' הווע' של וועד ההצלה מיסטר דו של הרב הראשי הבריטני/מכח' למיערכ' שערר סערה בקרב ציוני' בריטני', הוא כותב במאמרו בין:

בעתון הלונדוןאי "טיימס" מיום 6 בפיני 1961, פרסם הרב ד'ר שלמה שינפליה, ששמש בשנות השואה היהה מושמה אחרת לתפקיד המגום הקדמי והיא — קיים את עצם חייו של עמנו. אולם חברינו הוסיף לזכך בשכחיה להם המטרה היישנה, מלבי' להבהיר בכך כי העם עמדו צונח ווועת בדור.

"בדצמבר 1942 ארגנו בלונדון מפגצה להצלת יהודים מרדייפות ה' נאצים והקמננו ועדת פרלמנטרית למטרות ההצלה בנושאים של הפ' רופסוו. א. ג. היל, שוכתת לסייע מנהיגיהם של שני בת' המחוקקים הבריטיים.

עבדנו תזוכיר עט נקודות הבאות: חוואאה מגישות והשמדות הי' הוויז' ועמיט' אחרים בארץ' ה' ציונית והמלגות היהודיות בארץ' צוות הדימוקרט'י — ג' האכירו בכאן, שזו המשימה המרכזית וכי יש כו' רה לשעבד גה את כל המטרות האחרות... דבר אחד לא עשית חבר שרת הירק, וככ' הסוכנות לא עשתה

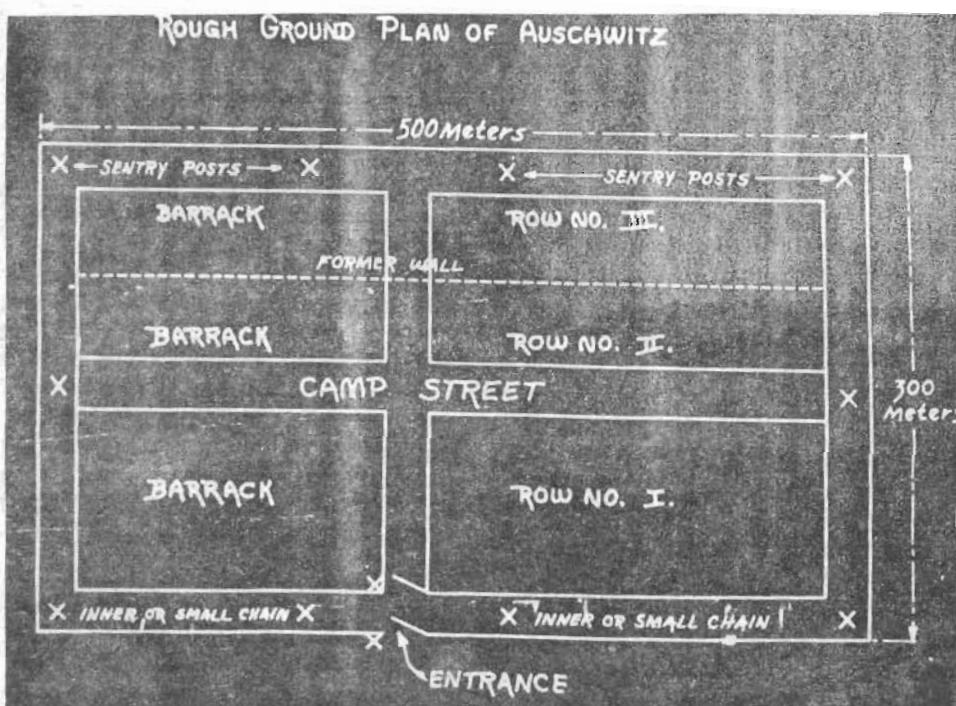
עווריית היהודים. שכן הוא שבנות המחוקק לא היה לפושעי השואה היהודים רמי המעל ועבוזים תוי' ה'... אי אפשר לומר של מנהיגים לאו-מי. ארי' הכבוד של מנהיגים זז' מוקדשת אסר' סדרת מאמרם זז' מוקדשת לדרוגם. אולם שורת הזכה וה' הגיאן גורסת, שם שגגת מנהיג עלה זדון, ודונו על אחת כמה יכמתה. העובדה, שהג'ז' ר' מיכל בער' ויסמנדל יחיד על ער' דז', לפני הטטלקוו מן העוזם את כל כוחות נפשו וגופו להנחלת לדור אחרון את תודעתם פשי' המבהיגים החלוניים. מטילה על כולנו את החובה לקיים את דברי המת גדול, להזכיר את הריעעה ולגוללה לדרת.

לא רק במדבריהם, אלא גם בשטח ממת לבבנה של הצמרת החלונית ב-28 במאי 1944 הגיעו בראנד לדורסטה וזרו למשחת הסוכנות היהודית על פרטיה החשודה ועל החוצה להפיצו את אושוויז'ן וקיווי הרכבת המובילות אליו. במשפט קסטור נזונה לא פעם השאלת מה לא פנו וראשי הסוכנות בחביה זו אל מדינות הברית. שום מענה לא נמצא בפיהם, בזיגוריון ושורת תאי הכלאה הנזכרים, בנסיבות נפש, למן שיעמדו לנו לעוז, בשיטה זה הפעוט מחד? רק בעבר ארבע שנים, במשפט אייכמן, הקדימה הסוכנות רפואה למכה והגישה לבית המשפט מבלי שת חַבְבָּע | בכלל. מסמנים המעידים על פניות שנעשו בכבולם אל ממשלת בריטניה בעניין הפעצת אוושוויז'ן, ראה זה פלא. שנותיה מה רבות לא ידרשו דבר על המסתננים האלה ולפתחו בגונז' של הסוכנות. אולי גם הפעם החמקו בזיגוריון ושרת למטרו לפני בית המשפט הסדי ברים בעל פה והתוועה הכללי הכרך והתפתל באמנות מפליאה ובבלבד

אתם שיש לכם הצלחה הייתם גדולה בעולם — שהיא החרות. האם הנחתם את כל טיקיכם, כל רקי להוכיח את האמת הנוראה של אושוויז'ן ליהודים המכריים את דעת העולם? האם התחרותם כולכם כאיש אחד — בעלי הבדל של חבר דות חברות ובעלי לחשוש לחילוקי כבוד, כדי להשפיע על היהודים אלה הנזכרים, בנסיבות נפש, למן שיעמדו לנו לעוז, בשיטה זה יודדים מדי יומם ביום.

ה) במקורה של סروب בועלות הבירית, יש לרוכש אוירזנים ולגייס מתנדבים יהודים, שיבצעו את פועלות החבלה הניל. את מכתבו הוא מתבל בשallow נוקבות לב: „למה לא נעשה כזאת עד עתה, למה לא? למה אין טושים כזאת גדלותו בתורת וביראת, כי איש מעטה, למה לא? מי חייב בהתדרשות הנוראה, זאת? האין אתם חייבים בכך אחינו בני ישראל?“. לבניין אמדינה המעמידת, בעש"ק לא, בלק תש"ז הריך הגה"צ רמ"ב ויסמנדל מכתב אזקה נסוף ובו חzieע:

- חוך ציין מדויק של קו הרכבה את הפעצת מסילות הברזל, על פגיתן מובלים יהודי אנגלי וסלובקי לש:right.
- הפעצת הכתן באושוויז'ן.
- הצנחה נשך לשם נס Alf לואו אושוויז'ן.
- הצנחה חבננים שיפוצזו את כל מתקני ההשמדה ובכך מחול הפסקה בתהיליך שריפת תריסר אלף יהודים מדי יום ביום.
- המקורה של סروب בועלות הבירית, יש לרוכש אוירזנים ולגייס מתנדבים יהודים, שיבצעו את פועלות החבלה הניל. את מכתבו הוא מתבל בשallow נוקבות לב:

תכנית בנהא אושוויז'ן שהרוב ויסמנדל שיגר לארצאות המערביות.

אלפים ורבעות יהודים בתגובה פער
לה וננוועות יותר מצד ממשלה
הديمقרטית. אולם כאמור, רוב
האחריות רוכזת עליינו, בשל אותה
הסתפקות בדרישות ובקשנות שנגר'
תיוות ועל אשר לא נמצא לקבוצים
היהודים די אומץ לב ועוז נפש
ללחוץ על הממשלה הדמוקרטית
עדותיהם.

אלים גם אם מאנידדו יתגה בת'
מיומו הרבה אהמן במסמכים שנתקי
גלו בגינויו (המרשל של האוריה
הריטית בתקופת המלחמה סייר
ארטור הריס וכן ראש הממשלה דואן
צרצ'יל, מכהנים כלו הצעה
אליה פני מעין זו מהסכנות), גם
או תשאך קושיא חמורה במקומה:
מכחטו של ויצמן אל ממשלת בריד
טנרי נושא את התאריך של 6 ביולי,
ז. א. עשרים ושלשה ימים לאחר
קבלת הדוח והצעה מברנד, במד
שעשרות ושלשה ימים אלו של
התרשלות נשרפו 276 אלף יהודים
באישוץ — תריסר אלף ליטות.

הישוב שוקט או על שמריה אונו
יוצא בהפוגה להריעיש שמט וארץ.
אנו מפגין את דעת הקhal בעולם
לכ"א מאשים הטוטרי ימצא בנו
כלו בתביעה מאוחדת: השמידו
את אושוויז, האיזלו את היישוב וראשו?
לשרפיה. بما עסוק היישוב וראשו?
בחירותו „לכונת ישראל“. 201 אס"י
פוחת בחירות מקיימת מפא"י בלבד
אל לנו להסביר את האשמה על אלו
שבבל ושלמו בחיהם. אם יש בסיס
לשכלו ושלמו בחיהם. אם יש בסיס
לשבוער, הגורנים הטוביים, הקתולים
החסודים, האנגלים והאמריקנים ה'
דימופרטים עד מאי. ואחר המנהיגים
היהודים החלוניים. אולם כאמור
של הדור שזכה להיות מחוץ למש'
טר הנazi ולא עשה חובה במלואה
כלפי מילונים שהושמדו בידי מש'
טר זה.

היום כולם מתחרטים: הנאצים
לשכער, האנגלים הטוביים, הקתולים
החסודים, האנגלים והאמריקנים ה'
דימופרטים עד מאי. ואחר המנהיגים
היהודים החלוניים. אולם כאמור
של הדור שזכה להיות מחוץ למש'
טר הנazi ולא עשה חובה במלואה
כלפי מילונים שהושמדו בידי מש'
טר זה.

וביןיהם של בן גוריון, בעת

לחתו היבשנותם. צבורי עשרים שנה מתחודה ד"ר
גולדרמן, נשיא ההסתדרות הציונית
בעזרת יום מריד הגיטאות בכ"א
אדר ש. ז.

אין ספק שההיסטוריה היהודית
בעתדי תשפוט לחובב את דור תקוי
פת השואה. שחיבר הארץ החפשיות
ଓתשייל בו אשש על העדר הכרנה
טאות. בין היהודים האלמוניים מצר'
יות היו דמיות ענק של גברים,
קדושים וטהורים. יהודים פשוטים
לכורה „עטן“ של כל ימות השנה
מי מלומי פל, כי בא המבחן
ישיגו شيئا זוהר ופנסות גבורה
גנטשית כלאה. שניט מהם נדלה
מתהום הנשיה, ונסנן את שירת חייו
הם.

אין ספק בלבי, כי אפשר היה להציג

וכך מספרים עדי ראי:

שלא יזדק לכה. „ניו יורק טיים
מס" מ-17 ביוני 1961 שואל:

ברחוב מרגנטסה 16, בורשה
הוקמה „נקודה“ לפטיטים. מי היו
אותם הפטיטים? יהודי העירות
הסמכות. שהגרנים גרשום מבתי
הם והטילו לתוכם גיטו ורשה. מי
שהיו לו קרוביים או כספ' הצלה
להסתדר בחינוך פחות או יותר. אך
לט אלה שלא היו להם קרוביים או
כספ' פנו לגור „בנקודה“. שם בדי'
רת מרתף צרת, הצעופי 150 איש,
בינהם רבם הולמים וקנאים. הם
היו חסוכי כל אמצעים ועזה במרק'
עיר זרה ובטיסות כלאה. עת כל
תושב ותיק של ורשה היה שkreuz
בגדותיו הפטיטים ונשלחה ממנה

היכולה להשתחף בצרות זולתו.
הפטיטים האלה היו כולם נדונים
לכלבי מיד עם פרוץ המלחמה, אף
מלא היה נמצוא יהודי בביתו השכן,
שחש לעורתם. ה'י, זה סוחר הסיד'ה
ברופא ורופא ממירנובסקה 12.
לראשונה נתג' ה'י בקרבר „נקודה“
הפטיטים ולסייע להם בכל אשר
נתן בידו. לבסוף הפרק לתושב לבועז
כמעט באותה „נקודה“. הוא ספק
להם חבילות מזון ופחמים להסקה,
הוא נהיל את המשק וסעדר את החור'
לימים. הונזח כליל את משפחתו והתה'
מסר אך ורק לפטיטים. לטענות
אשר, ה'י מшиб במשפט אחד
בלבד: „ישמרכם אלקים שלא תש-
ארו ללא קורת גג לרשותם.“

כאשר קרה לעתים תכופות ובנ-
קיודה חסרו תMRI הסקה ואי אפשר
ה'י לבשל את מעת האוכל. ה'י
ורופא סותב את הסירורים הגדולים
מ„נקודה“ לדירתו הפרטיה. בה
היו מטבחים על גן. בדרכו בשל
את האוכל וה'י מחייב את הפטיטים
החמים אל „נקודה“.

כאשר נתכח צרת הגראות בחור'
דש אב תש"ב, נדונו „נקודות“ הפ'
ליטים וענוי העם להיות הראשונים
בBOR הקרן. ורופא אשר עמד
בBOR הקרן. ורופא אשר עמד
כל הזמן בקשר מהתפקידים המוסdots
העורזה הסוציאלית. ידע היטב את
משמעות הגירוש. עליו לא חלה גזע'
ירה זו כלל וכלל. בכל זאת ה策יה,
כי הוא יצטרך Lager ביחיד עט
הפטיטים שלן. הוא לא יפקרים
בשעת אורת אומה. לא עזרו טענות
ובכךות בני משפחתו. הוא צעד
בither עם הפטיטים שב„נקודה“ אל

היקום כולם מתחרטים: הנאצים
לשכער, הגורנים הטוביים, הקתולים
החסודים, האנגלים והאמריקנים ה'
דימופרטים עד מאי. ואחר המנהיגים
היהודים החלוניים. אולם כאמור
של הדור שזכה להיות מחוץ למש'
טר הנazi ולא עשה חובה במלואה
כלפי מילונים שהושמדו בידי מש'
טר זה.

וביןיהם של בן גוריון, בעת
לחתו היבשנותם. צבורי עשרים שנה מתחודה ד"ר
גולדרמן, נשיא ההסתדרות הציונית
בעזרת יום מריד הגיטאות בכ"א
אדר ש. ז.

אין ספק שההיסטוריה היהודית
בעתדי תשפוט לחובב את דור תקוי
פת השואה. שחיבר הארץ החפשיות
ଓתשייל בו אשש על העדר הכרנה
טאות. בין היהודים האלמוניים מצר'
יות היו דמיות ענק של גברים,
קדושים וטהרים. יהודים פשוטים
לכורה „עטן“ של כל ימות השנה
מי מלומי פל, כי בא המבחן
ישיגו شيئا זוהר ופנסות גבורה
גנטשית כלאה. שניט מהם נדלה
מתהום הנשיה, ונסנן את שירת חייו
הם.

אין ספק בלבי, כי אפשר היה להציג

22

תמי אדם, סרבה לחשב חשבונות, כי בנה החלים רק עתה ממחלת טופס אנושה והוא גועז חלש מאד וטרם התאשש.

חוק התיישנות אסור לו שיחול גם על גברוי אמת כגון אלה. יחשך שבגד פעולם על הלבבות לעד. עם ישראל אשר רועיו המודומים פשעוו בו ביום תוכחה, ישאב נחמים מת פארות חייהם של בניו ובנותיו אשר אמנים לא השתמשו בתוגת המנהיגות, אבל כתר שם טוב המשובץ בכל אبني חן של סגולת חמדת ישראל מעטר את ראשם המעונה.

רגע אצל אשה מודקנת. אלם לא כן הוא במקורה הגברת פישר. משך כל תקופת שנותה בגיטר, הפך ביתה לאקסני למי רעב. למורת שהיא עצמה לא היתה עתירה באמר צעים, חלקה את פרוסת לחמה האח' רונה. עשרות אונשים סעדו בבייתה את לבם בלחת צר וחומו את אבריו הם הקפאים בספל קפה מהቢיל, כאשר אחד משכני חלה במחלת טפס והרופאים קבועו, כי רק עורי דם של אדם שחלה פעם בטופס, יכול להציגו, פקדה הגברת פישר על בנה לתרום שתי כסות דם, בשעה שעמדה לפני שאלה להציג ועוד דמות זהה נספת. ברחוב זמנהוף 24 בורשה, התגוררה יהודית בשם פישר. באotta סביבה שרר עד שקט גמור. אולם הגיעו השם מושות, כי בסביבה אחרת סוחבים כבר את היהודים לא-יכר הגירושן. נזכרה האשה פישר, כי באotta סבל' בה מתגורר דודה הוזקן. מיד פתחה ביריה לבית דודה, כדי להעבירנו אל ביתה. כל ההחרות כי האופה באיתן רחובות בשעות החטיפה היא סכנת נפשות. לא יכולו למנוע אותה מהחלטה. היא לקחה חビルת מזון והלכה בדרך ממנה לא שבה עוד. יתכן ויאמרו זו הייתה התפרצות

פרק נ'

(ת) הנחיות יסוד אלו, נוכל לומר צוא הסבר הגיוני לזרה בה טפל סאלי מאיר ומרועי בשווין בזענני ההצלחה. עליינו אם זאת לדיעת, כי שוויין היתה המדיניה הנוירטראלית הייחידה באירופה, ח' קרוביה אל החלל, בה התגורר צבור יהודי מאורגן כבדיעי ובבה שכנו נציגויות כל המוסדות והתיווניות של יהדות העולם. שוויין רחשה מרגלים ושמיטה מקום מפה' גש נוה עם סוכני האויב הנazi שהיו מזוינים ביופייכם לטעאת ולתת על גורל שארית הפליטה. גם הצלב האדום תקע את מרנו העולמי בשווין. לא תהיי כל האני זמה אם נקבע, כי סאלי מאיר בתוקף סמכויותיו ומוקם מגוריין, נגב בחזות הקדמית והאיידאלית לאכנונו פעולות האצלה יבזען. אלא להוותם של אהינו המער' נים, נצל את מעמדו זה להחיות להם לרועץ. רבות דבר ועוד ידובר בסדרת מאמרים זו על שבג פעלוי של הגה'ץ ר' מיכאל דב ויסמנדל צ'ל. במעטוף העותה פחקותי יהומסדורתו הכשר את הקרץ' למלאת מלוע חיות הטרף הנaziותית למלעל מהליאון יהודים. סאלי מאיר היל' בעל דברי, הסטרה אהרא

זריות גרידא, שהדריכו את סאלי מאייר במחדריה. מה שעשה או יותר נקבע, מה שמנע מלעתות, היל' פרי שיטה, שבה דגלו כל ראשי הציונות בתקופת השואה. דהינו: א) הגולה במורח אירופה נדונה בין כה וכח לאבדון, ב) דם מלפני הגרזחים ישם שמן ל' גלגלי המדינה היהודית העתيدة לקום עם חיים המלחמה והוא תרו' מתנו למאיצ' המלחמתי של בנות הברית ומיילא גם הקלף בו נצלל לנופך בזעיתה שלולו, בתביעתני למדינה עצמאית. ג) בחחתם לכח כל אמת שמתנגשים האינטרסים של בנות הברית עם המאנציפציה להצלת המוני היהודים, יט' להבי ריש' למען עניים של בנות הברית, ז) גם במקדים שתירתה נזאת איננה קיימת, יש להוריט את הר' כספים, העומדים לרשות היהודית העולמית. לאפיקי הבית הלאומי בארכ' ישראל ובבכפרים העודפים להציגו כל' השמדה בעקביפין, סאלי נאייר שי' עמד בראש החסתדרות הציונית ועד הקהילות והדוינט בשווין, נושא באחריות מוסרית, ביה' עט חבריו לצמרת הציונית לאחר השמע' קבוצות חילזונים וצסקנים ציוגים מהגיוטאות לארכ'. ישראל בלביה או לתוכה בקבוצות מההתהויות, ענדן לרשותו בשפע. הוא האיש, שסכל הבניות הצללה כבירות, שהר' כיחו את ייעילותן כל אימת שנבר' ר' לך לאור (או יותר נקבע): לחש-

דור דור וגוזלני

"אל"י דסכנין בשם ר' לוי מלמד שהאהו הקב"ה למשה דור דור ושפטין, דור דור ומפליג דור דור והכמיה, דור דור ומנהיגין דור דור ומשניה, דור דור ושוטריה, דור דור ובורנשטיין, דור דור וחותמיין, דור דור וגונלני, דור דור וגבאיין". (ויקרא דב' אמרו).

מלך המות מה לי הכא מה לי הtmp, הוא משופע לא רק בז' אלפי עיניים, אלא גם באלפי שליז' חים, המסייעים בידו להפק את ז מגו' מתוך ערמות השטנית, בוחר הוא מבצעי דברו הייעילים בז' יותר, אונשים, שתפקידם הוא דока להציג, לגונן ולנצח על החיים והם הופכים בידו לשמש כל' השמדה בעקביפין, סאלי נאייר שי' עמד בראש החסתדרות הציונית ועד הקהילות והדוינט בשווין, נושא באחריות מוסרית, ביה' עט חבריו לצמרת הציונית לאחר השמע' קבוצות חילזונים וצסקנים ציוגים מהגיוטאות לארכ'. ישראל בלביה או לתוכה בקבוצות מההתהויות, ענדן לרשותו בשפע. הוא האיש, שסכל הבניות הצללה כבירות, שהר' כיחו את ייעילותן כל אימת שנבר' הנבר', לא היתה זה קשיות לב ואב-

הנאצים והסינט מושווים להעבר
כטבם לא אין לטענה כדרך שליא
היתה ההגנות החזקה יכולת ל-
הציג הבא העובדה הבאה ותש-
פח על נמי המתחמייט. כאשר
בעזרתם של שכות החדרים בבו-
דפסת ומאנציט על-אנושיים הצר-
ליה עוד הצעלה של הרוב ויסמנדל
בשלובקי לסלק את תחשליום הד'
שלישי גוטמן, לא נגע שוב ל-
וועה במצרים שלצ'ו שנים תמיוחת
עד פסח שנת תש"ה בשלישית
אלף יהודי טלביק), שנתרו ל-
פליטה. א. נשכח שהסתומות של
חמשים אלף דולר, שתרומות הציגו
שלשים אלף יהודים רק קופה של
שלא שנים, הוא בערך המשכורת
שמקבל מנהל בכיר של הדיזינגוף
בוחן שנה אחת בלבד. לא העדר
כסף מגע את סאלין מאיר מלעוז
בירו לתעודה, אלא העדר הרוץ
וההערכה לפיקח נפשות ישראל,
והרב ויסמנדל נתן בטוי מוחשי
לראשה לבון:

"למה יתנו את הכסף הזה, שנמצא
ךן להס עתה כל כך לKNOWNות בו
כבשה חדשה או עד בן שנה ולבן
וית בעשו סחר חדש על קרכט
חדש שנקנו ולמה ייפזרו את הכסף
זהה עתה על הקרן הזה של אליו
הבהמת הוקנות. התמודדות באוטו
דוחהו — שאנון פלאטמ"

כתב ההאשמה של הרב ויס מונדל, קיבל לפני שנותיו ימים אשור מפתח, מקורו בלחמי צפוי, בשבעון הגומני, זי אונד ער",ז. מופיע בשוויזריה, נחרשה סדרת מאמרם על נסיבות להצלחת יהודית אירופה בדורן של מומ"מ עם הגראַטןום, מפרי עטם של כמה אישים שנהלו במשרין את המומ"מ, בסדרת מאמרם הנושא את הכיתרת: היום מיתר לי כבר לדבר"ז וה' נקאים במחנה נפשי, מלויים תאָלומים של תרומות ותעודות מרעישים, משתקים: הגוי השוּען קורט טרומפני, שנשלח ע"י אנטקני הצעלה של היהדות החרדיות בשוויזריה, פעם אין ספור לא-גרמני לחוץ קבוצות יהודים או יהודים מפני הכבשנים. הקינסיל השווייצרי, מהסידי אומות העוז, זרטל לנץ, אשר פרש את חסותו על שיטים אליל יהודים כי-

טיק את גורש יהודו סלובקיה תאר
דרת חמישים אלף דולר. עם שלוט
המחזיות הראשונות ייפסקו המשא-
לולים במשך שבעה שבועות עד
השליטים המחזית השני ואנו הפתטל
הגוזירה להלטין והובטה עוד תש-
לום נוסף לשחרור צלאגונוט סל-
ובקי.

הרבאי של הגרניטום הי' שה-
כבר יגיע מוחרל' במתבע חזן.
לא בגין הפקות לתאר באיזה מאין
פצעים הצלחו ראשי קהילת תחר-
אד'ם בסיד'ריאג לגייס את צבאות
והמשה אלף דולר במזומנים ול-
טפסרים לידי הגרניטום תוך היבנות
מושיפות שאנו הגינו מהורל' אה-
משולחים נפסקו וליהדות סלובקי'
הירח הוזהה לאחר טששס אלף
מבני' כבר הוושם, בגל סרוין
במ' של הבישות בצווי להענות
לפניות לפני תhilת הגירוש. בינוין
תימ' הגינו מפולין פליטים שע-
מבר עדריות מסמורות. שער על
כובשי האסלאם, התאזרך של 15
לנובמבר 42. שנקבע למשלי'ם
שלישי התקרב והטסקת המשלוח
היום, שהוכיחה כי אכן יתכן לבטל
גזרות בשיח'ה, הריצו את הרב
ויסנдель ועטתו לסתור מחדר
במוני'ם להצלת יהודי פולין. שוב
ונחלו שליחים מוחדים נושאין
מכתבים לשווין והפעם הגייעה
תשובתו של סאל' כAIR בשם

"א) סכום של חמשים אלף דולר הוא סכום גדול עבור מדינה קטנה כמו סלובקיה, והרי התקציב ש- קבילה אשתקד מהתזונת הי' רק בסך כמה אלפי דולרים. ב) המיעוט שאותם צדרכים בסך יותר וה- זאת אותם שאותם שחשופתם מגוון פולני טפורי מעשיות מוגזמות הפס, כי זה הוא הרגלה של יהודיה המורה (אוסט-ידען), הדודשיות תמיד ורק בסך ג' בכספי אין כעת אפשרות חוקית לשיחות אפלו פורטה אחת, כי הכספי של המוסדות נתרם מ- אסדרקה ושם קיים אסור הוצאות כספים למדינת אויב ואין לנו רצון לעקוף חוקים".

אם ירצה מאן דהוא להתנחות
שמע הרב ויסמנדל כי הוזה הזיות
על אפשרות פדיון שבויים מידי

שלוח שמוטה באדיישות זקור דוח. ללא רוחה, את כל הכנסיות המחוותות להפליא של הארג'ז'ן וויסננדל. ואל תחתה, שתהא גבר ווד המרוועע היה על העלינה כי הי זה מאבק בין שני כוהות בבלתי שווים. מחד גיאס, رب מבודה, מהוסר אמצעים בשחת המכוש ח'

בנאי, שرك לבו יוכיח אתה
לרשותה ובאיך גוסא. מכח מוש-
דות אדריהם, החולש על אפס-
היום בלתי מוגבלת במעט מבחי-
נוה מקביבות וחופש התבונעה והד-
ברעתה. מאי ח' ה'זאת, ומידת
זהידין שהיתה מותה על יהודות
אריפא בתקיפות השואה, גלגול
את החובה עיי סאל מאיר החיב.

גדר דרכי בגזית

היבור היהודי יודע פחתות או יותר על המומ"ם שהתנהל בשנות תש"ג-תש"ד על האצת יהדות הונגרי' תמותת תשלאיט בכסף או בסחרות. המומ"ם הזה נכנס ל' מבא סטים וסתוכם בהשמדת יהדות הונגרי' כאשר הנהגת היישוב הדינית הבשילה במכונו את של"י חותנו של יואל ברנד. אולם רק מתי מסדר יודעים כי כבר בשלאי' שנות תש"א, כאשר חכננו הנאצים בראשונה לגורש את יהדות סלובקיה' לחסומה בפולין, היל' זה הגרם'ן' ויסמנדל שgas אצל ויס' לייצני' והוכברג נציגי הנאצים בפרוסבורה, שמא ניתן להמתיק את גזירות הכלין'ן' בשלמוני'ן'. תשובה של נציגי הנאצים, אחרי התיעוזות עם הממוני'ן' עליה, הייתה היבית. הח מוכנים להעביר את היהודים לארצות מעבר לים (פרט לארכ' ישראל, שכן הובטה למופת'י מפי הימלר) ועל יהדות העולם למן'ן' את כופר הנפש וההעbara. היזדעה זאת בשלוחה מיד ע"י שליח מיוחד לנציגי הסוכנות היהודית והדוינט' ותשובה השילילית היהת, כי לא יכיננו לו'ם על ארץות הגירה. זילת על ארץ ישראל בלבד. ב' הנוגה תש"ב הודיע' ויסלצני' לרבי' ויסמנدل, כי עומדים מיד לבצע את גירוש יהדות סלובקיה' אם לא' ישתייט חממי'ם בחוב. בעתו' בכח תש"ב החihil הגורש ובתום חמץ' ב' הגיעו' ויסלצני' והוכברג ליזי' הסכט עט הרב ויסמנدل להע'

אלא מאותה גישה עקרונית של המהיגות הציונית שעליי דובר לעיל. יוסף מנדל לא החשב כי סרובו של מאיר ומסר את הדודים של הרוב ויסמנدل לטוכנות הידי-עות בשוויז ועוד מהרה פרצה טע-רת של דפי כל העמונות העולמית שסרמתה את הפריט על המתחולל בתחום אושביז'ן התקיימנו המכנות מהאה ברוחבי חבל. מלכי אירופה פנו אל פיצ'ר חונגרי' והוציאו לשים קץ בארצו לדידיהם היהודים. הנשיא רוזולט, אשר בזואיה שרטה הבין המועל של לא אי זוקק לקבל ידיעות על המתרחש בפולין מפני הרבה ויס' מנDEL נאלץ להפר את השתקה וההטעמה ושגר הדודאים לדי' סטי' פון וויינ' נסיא הקונגרס היהודי העולמי והסתדרות הציונית ב- אמריקה (עמיתו לפשע ההעלמה) בה איים בנקמה ביתן הדין על פושעי המלחמה. ממשלה הנצרים נאלצה להתוגן מול דעת הקהל העולמית הנסערת והיא פרסמה במאז חותשה הכחשה נמרצת ל- שמות הזועמות, המכבות בביבול. התוצאה העממית הייתה, כי ב- הונגרי' הופסקו משלוחי הגירוש לאושוויז'. וראש המדינה בחונגרי' חשו שמא יצורפו לרשימת פושעי המלחמה. שגניר שויז' בבר דפסט מר לנץ כותב במחתו:

ימים 20 למאי 1844:

"בימים אלה הגיעו הנה נתוני שווייך המתארים את הפשעים ש' בוצעו בחונגרי' ביחס לאוכלוסי' היהודית. כמובן שבוגדים המה שלתמים כאן מתחרמים מעד לע- השידישות האלה הובחרו למדינות יטראליות וממש מצאו דרכן לארצות האיר. התגובה היה כפי שאפשר היה לצפות מראש, חזקה מאד. ביום אחד כל אחד מעוני יוצר את ערו. משנתפרנס, כי להציג את כל העולם צופות לרדייפות עניין כל הבלתי אונשיות של יהודי הונגרי' הבלתי אונשיות של יהודי הונגרי' שאל כל קצת ממשלי' את עצמו כולם לא יתבעו פעע על מעשיין לדין. המשקנה היה היה לפתע בוים בספרו של הסופר ק. צטניך. אין כל ספק, כי סרובו של סאל' מאיר לפרנס את זועות הנאצים לא בע מותו קלות דעת גרידא בעזומה".

להפעיל את תכנית הסיום, עד שי-הגענו למסקנה, כי בלבד אליו מאיר, ז. א. הדווינס, לא יוכל לא-מושיר הראשי של הקונסול'ן הרי צל סרובו. וכך נאלצנו בוחר".

מנדל נראה לא يريد לסוף דע-תו של סאל' מאיר ולא הבין כי סרובו נבע מתח שיטת העזרה היצוגית של לא לעקו את חמי' המלחמה על בנות הברית וגט לא ללחוץ עליהן ולהטרידן. הגאות שמדהה בכל סדרת המאמרים הוא למה שנגן מלכי יון וווג'ולשי' ובמשלת פולין חוגלה למען בני ניוויל להצלמת רבבות. מר מנדל עטם. (ראה מאמר ד' מסדרת "אני מאשים" בהגדלו"). מאיר נשאר שעבר את כל ארצות הכלבש ב- בלאן, הגיע בתחלת שנת תש"א הפלמת השיאה מדעת הקחל. מבדל כותב על עני צירירים שהצלחו להמלט מאושץ לטולקובי', ערבי' עוזרת מיפורת על המהרהש ב-

"האיש בעל הסמכות העליונה לעניין היהודים בשוויז' ה" העשין מסנט-גלאן סאל' מאיר. והוא בריחם מיליון וש מאות אלף יהודים. את גביה העדות הוא נסח דוחה. כהודי גרמני, סרב להאמין כי עם תרבותי מונתק כמו העם לשוויז'. (הדו'ח עצמו מתרפס במלואו בספר "מן המצר"). סאל' מאיר התנגד לפרנס את הדוד' דב'ל' ומנדל שוב אינו מבין על מה ולמה. יתרון ואילו הי' מנדל נז' כה בהרצאותו של יצחק גרייבוי', יוז' ועד ההצלה לשער ברא"ן היו נפקחות עניין לחחות על קדר' קנט של פושעי השואה היהודים. בנאומי בית סוקולב ביום ט"ז בטבת שנת תשכ"ד, הסביר יצחק גרייבוי' מהו מונע המלחמה היה, הוא חזהו אגד האדים והבלתי אישיותם של סאל' מאיר לדמות מרגאיות ביחס לתולדות מוצגי' ההצלה שלנו. אסם לא מבחןיה מתחאים במקומם הקובלן. כך הפכה חוקית, אולם מבחינה מוסרית ר' בצת על שמו אשחת מותם של יהודים רבים".

התכנית הראשונה שהגה מנדל היתה להעביר משלוחי תרופות, מלבושים ומזונות באמצעות ה- צלב האדום לארצאות הכבוש. כדי למונע הضرעות, הותلت שמחזית המשלחות יחולקו בין עני' ה- גויים. בחdzi' שביל מרד גיטרי' הצליחו לרכוש שמונה קרונות תרופות למטרת הניל'. היומיים, פנוי אל סאל' מאיר.

"אלא מאיר לא רצה גם לש' מוש על תכנית כזאת. הוא טען כי בונה הברית אסרו להגיש כל עורה טהירא, גם בדרך עקיין לא גוטנימ. במקרה שנה שלמה נסינו

משאנו למדים לדעת את גודל
הישע שהי לפרשום מידי ה'
השמדה, נוכל גם להעיר את
עוזמת הפשע של החעלמה. במשך
שנתים ימים חלה וקדחת זעקה
חו של הרוב ויסמנדל עד שפרצה
את הסכר שהציבו ראשי הציונית
למולה.

דור דור ופרנסין

פרק הבא עוד יסופר על מה
דליו הריהאסין של סאלוי מאיר
ובהתאם לכל שהצבנו לנו לסייע
כל אחד ממאמני הסדרה „אני

לאם. אולם כמו שוטרי בני ישראל
במצרים, בן סרב גם הוא להע'ניש
ニיש את המפגרים, והנוגשים
הנאצים כלו בו את כל חמתם.
חבריו היהודים בקשו ממנה לפוחת
להחנית מכות מרירות עין, אולם
אף שידיע כי את חייו הוא קובלע,
טע, שהליליה לו לחיות בכלל רשות
המריטים יד על חברו. שהרגו
הנאצים בכח, דפקו את כפות ידיו
במסמרים אל השולחן, והוא מת
בעינויים קשים ונשאר עד נשימתו
האחרונה פרנס נאמן לבני קהתוגן

מאותם" בהעלמת סלון מהאור ה-
גנוו במחשי הניתאות, תוצב נא
בזה יד לאחד ממקורי ה', שספק
אם כל ברוי יכול לעמוד במ'
חיצות.
ר' יוסף משה הבר הי' פרנס
בקיש קליש, מעסוקני המסורים
של אגדות ישראל. כאשר גורדי
שו היהודי קליש בהמניגות
להשמדה ודק המסתוגלים לעבודה
נכלאו בסדנאות, נתמנה ר' יוסף
משה הבר הי' כמנהיל עבודה.
תפקידו הי' לפיקח על פרינן וטיב
התוצרת ולהעניש את המתרש'

ר' יוסף משה הבר — פרנסין הנאמן של קליש.

פרק ז'

לשליטה מיליאן נפש ישראל. נמצא שיש להציג נפש بعد ב' עד ג' דולר. את הסחורה כבר הוציאו אל השוק והגלוו את יום השוק ואין לאחר אפילו שעה אחת. הם טוענים את כל ההכנות להתחילה בקורס אך בידינו הוא שלא יתרחילו וודעו, כי גירוש זה משמעו ופירושו רק אחת, רצח נורא ואיום. יוצאת, כי יש כאן חששות לעבר על עוננו הנכנת כספים למדינת הרשע. שהוא עונן פלאי מצד ממשלוות מלכות הברית... איזה עון חמוץ יותר, אם עונן הנכנת כספים למדינת האורב או עון דצ'חת אלפי אלף של אחינו בני ישראל? כבר שלמננו מס יותר כדי בנפש של ארבע מיליון טהורים וקדושים, שנרצחו ונחנקו בכל חניקה בבלז'ן ומלאני ועליינו רק חיוב אחד — גומר ל- 700,000 דינר, בכל כח וכוחות אשר בידינו.

אנחנו מפילים תחנה ובקשה לפניket, בעינים זולגות דעתות, אין עליהם רק חوب אחד ל乾坤 בסוף וכסף. עצות והצעות הניחו לנו. הכל יש בידינו, דרכים ובריך היו להציג וחייב על אבדין ודר כיס רבים יש להציג. רק דבר אחד חסר זהה, מה שאין בידינו לה שיג, והוא הכסף. אלמוני ה' ב' כחנו לתה נשמה באלו האותיות מה טוב ה' ומה נעים אז היינו משביעים עליהן לאמר: באו לפנינו אחיםנו במקומות החירות ואמרנו לפניהם ובכו לפניהם וצעקו לפניהם על נפש הזקנים והគנות שנזכרו בחורבות, שנרצחו ביריות על מותם ועל משענתם, על נפש מאות אלפיים ילדים היפים, ילדים הטהורם, שנוצחו במנונות, יגידים שנxabרו היהם לאלים בקרב יהוד, על נפש אלפיים שנחנקו על ידי תנור שעשן של הרג ורצח ב' בתה נתק ובה נפשותיהם הטהורי.

לאחר שהרה"ץ ויסמנDEL זקל' הצלחה בשנת תש"ב, תמורה של מונימוס והסכם עם הנאצי ויטלצ'יני, להפיק את גירוש היהודי סלובקי לאושבץ' (עד שנת תש"ה), פתח במומ' מחדר על הצלחת הדרות ארופאה כולה. ב-10 למאי 43, נערך בין ועד החצלה של הרב ויסמנDEL בסלובקי ובין ויטלצ'יני, שפועל בשם הימלר: הסכם חדש לפינוי טולק עד 10 ביוני סך מאתים אלף דולר ואו יפסקו ה' גורושים בכל שטחי הכבוש, פרט לגרמנים הגדולה ופולין, עד עשרי באוגוסט. במשך זמן זה יקבעו התנאים לחשлом 3 מיליון دولار תמורה הפקת הגירוש למחנות השמדה לחילטן.אות לרצון טוב יופסקו הגורשים ביחסים מיום עיריכת החסכם עד מועד התשלוט הראשון 10 ביוני. את פרטיו הסכם והוסף מזו את העורתו'ע' בח'י מאות אלפיים יהודים.

קוטוי: "האמת נתן לך אמר, כי אלמוני ה' כלל ישראל מתנהג עמו כאשר מתנהגות המשאות הגלות ה' יושבות בארץות החירות עם אחיהם בארץות הכבוש, אלמוני ה' מוסר ליידינו אך מקצת מן המקצת מן או יהיטה, שאסור להציג את שוויז בפליטים ולסאי מאייר היהת הבנה מלאה למדיניות זו. כל האמצעים שננקטו או נגד פליטים יהודים מעודדים והאסור שהותל עליהם יצאנו בהפכמה מזאה של סאי מאייר. האנשים הרשומים בסוכנות היהודית בשוויז לא עשו שום דבר בגין ממשטר ובדרכם, או אולי כמה מאות אל' וחייב דם רוחה של אחינו בני יהודים בשוויז. הכרתי את סאי מאייר וראיתי בין היתר שנשיאה על העבר, על העבר הנווא על העבר האים. על כן השבענו עלי כם בכל השבעות והאלות, זכרו, כי יש לנו בראשותם של הרשות מדיניות כבoso והשפיעו עוד קרוב

"מה כוכבים ברומו של עולם, אף בכך כשם עולין עלי, עד לרקע וכשהם יורדין יורדין עד העפר" (פסקתא זוטרת).

כשהם יורדים עד העפר
הפרק הקדום של סדרת "אני מסיים" הוקדש ברובו לשיטת המחדל והערמת מכשולים על דרך ההצלה שבה נקט המנהג הציוני סאיל מair, אשר בהיותו נציג הדווינט וגם י'ר ועד הקהילות בשוויז, רכו בידו ביחיד עם נציגי הסוכנות בשוויין את מלאי הס�� כוויות והשליטה על מקורות הכספי של היהדות העולמית. צוין כי סאיל מair ה' נאם, לקו הצמרת הציונית, לפיו: בהיותנו בעלי בריתם במלחמה של מעוזות ה' קואילץ', מוחתנו להזדהות בו' דרכי פועלתו עם האינטלקטים שלהם, אפלו כאשר הדבר יעלה בח'י מאות אלפיים יהודים. ד' הכת, איש כלכלת מהיפה

העיר במשפט קסטנו:
בשנה 39 העברנו באופן בלי' חי חזקי עד כמה שאפשר יותר יהודים מוגבל הגרמני דרך שויז. השफחה של הממלכה השויזרית או יהיטה, שאסור להציג את שוויז בפליטים ולסאי מאייר היהת הבנה מלאה למדיניות זו. כל האמצעים שננקטו או נגד פליטים יהודים מעודדים והאסור שהותל עליהם יצאנו בהפכמה מזאה של סאי מאייר. האנשים הרשומים בסוכנות היהודית בשוויז לא עשו שום דבר בגין ממשטר ובדרכם, או אולי כמה מאות אל' וחייב דם רוחה של אחינו בני יהודים בשוויז. הכרתי את סאי מאייר וראיתי בין היתר שנשיאה על העבר, על העבר הנווא על העבר האים. על כן השבענו עלי כם בכל השבעות והאלות, זכרו, כי יש לנו בראשותם של הרשות מדיניות ציריך ד' ברינדנד עד לנו יטור מאשר סאי מair. סאי מair שאר החhil לעזר לנו בטרנס פורטטים אך לאחר שדי' רוטמנונד ד' בירור דרשו ואח מאייר".

נועד לשמש הדום לרגלי שכבה דקה של האזולה הלאומית. וב-צדק כותב בהנחתת בספרו האנגלי "תרמית":

"האמת על ויצמן היה, כי הוא נשא על כנפי החלום היהודי של ציון החדשנה, אשר אכן היה הוא, לא כללה את היהודים האמתנים — של ממתת פטיקות, רחוב הסטרן רחוב נאלבקרי שברושה והגיטו של סמתת פטיקות, רחוב הסטרן, נאומות נמלצות רביים, בהסבירו את מטרותי של ציוויתם. והוא הציע לעולים תמורה של ציוויתם עמלה להפקיד את ארץ ישואל ל-חלון של טיפני" עברו יהודים נוצרים ואיגטו נוטף עברו רוכרים, דוחפי מעלות ועוטפי טלית נחותים".

השופט העלויון, חיים כהן, שמש בימי משפט קסטנר כיעוץ משפט של ממשלה ישראל, נמן בערעורו על פסק הדין המרשיע בטוי נסתי לפילוסופי המדיניות הניל של דבר ציוויתם. בין השאר הוא כותב ב'

ערעורו לפני בית דין העליון: "אם לפví השफתו של קסטנר, צודקת או כוחבת, הוא האמין, כי מלויין יהודים היו חסרי תקוות ונזונים למות, הוא הי' מורה לא ליהודים על גורלם ולהתרכו בהצעת המעטים. הוא הי' מורה לנלה עסקה עם הנאצים למשנע הצלה מאות אונשים ספורים ומוםך מכך לא להזהיר את המילוניים. לא מנסה אם כן הוא ראה את זאת, בצדק או בכוכב, זה הי' תפוקידן. אם איןכם אוחדים שיטה זאת אם זה אינו יוליה בקנה מידה אחד עם הפילוסופי שלכם, הרשות ב' ידכם לבקר את קסטנר ויזומר, כי הפוליטיקה שלו שוגגת, אך מה לכל זה דמיון עם שחוף פועלה. הרמה זאת חמץ מסורתנו הצירנית לברור את המעים מתחן ה' רבים בארגון העלי' לארץ ישראל. האם בrangle זה נקרא בוגדים?".

לפני ימים מספר נדון בת"א המגע ברגבטל ממשך פעללה עם הנאצים. ברגבטל זה אמר כי הסיגר יתומים יהודים לידי הנאצים ל-השמדה, הגיש כל כמה شيء בדין עזרה לפצועות ה"גordoniah" שהסתירה במחתרת. אלמוני היה חיים כהן מתמנה לא כושאט עליון, אלא

הדים, אלא הן תקעות בעלי גזע במחיה הבלוחות של תשפוכת הדם. לא רק פדותו סרו המהיגים להחריש, אלא גם גם ידיותם לא בקשו לקבל שם. הרבה ויסמנל שואל בספרו "מן המיצר":

"מה לא ניסו מהם שם מקרים חורותם לבקו שדרך אלינו ולשוי' בו אלינו שליח נטהר ? ותנדל hei תימה זאת בראותנו, כי מஸילות טשכ'י ופולין, אשר בארצות hei חרות, שליחים יום יום שליחים כאלה בסתר אל נאמניהם בארץ השובל נציג הסוכנות היהודית, לא עשו ולא נבעו למקרה העזקה נר' קבת שיתין ותהמות. שלשה מיליון دولار שבכתם נתן להציג מיליון יהודים, נאספים היהם במטיבה איגיות אחת בארץ"ב' שביל מכון ויצמן, ואילו באותה שעת חרום סרבו בעלי הדעה והמאה — הלאומיים להעמידם ליעיד נעה ביוור, שהקס נוצר למען — כדיין לקחים למות.

ב-18 לינוי 43, עורך הרב ויס' מגיל מכתב נוסף בו הוא מודיע כי החלטת להאריך את המועד הסופי עד הראותו ליום. אולם גם אז שומע לא הי' לה, ושוב בפרקם הבאים ידבר עד אייה על הזרמוויות הצלחה רבות של פאייר ומריעו סכלו והפרו אותם. רק במקורה אחד נאות מאיר לא-פתוח את ארנקו לרווחה: הוא העמיד לרשותו של קסטנר מיליון ושבע מאות אלף דולר לפדיון 1,700 יהודים הונגריים קנה מודי' איבמן ואשר הועברו מהונגריה דרך ברגנברלון לשוויץ. כאן, כאשר מדובר של קסטנר בלבד נבדרים. ברובם עסקיים ציוניים וקורובי קסטנר נשבח מלבו של מלחנה. ממשך חודש תמים, בקיין תש"ג, לא הגיע אף משלוח של מגורשי שם וגם הפסיק את יהודים התהנן הרוב ויסמנל להצלת מיליון ואלו מיליון ושבע מאות אלף דולר לפדיון אלף ושבע מאות יהודים והונענו לא דחו. גם ב' מקורה זה פעל סלי מאיר לפי גי' שה עקרונית שהיתה אבן יסוד למדיביות הציונית: הסלקצי'. נקרו דת המוצא לגישה זו מבוססת על הנחה, שהמוני בית ישראל הם בבחינתם, אבק כלכלי ומוסרי" (כleshono של ד"ר ויצמן בקונגרס הציוני בשנת 37). שלכל היותר רות עוררו וחmiss בלב אחינו בני ישראל, אשר ידעו גם ידענו כי יש להם הכח ליתן כסף — אשר היא הבקשה היהודה, אשר מבקש שים מעמכם, שיתנו את זה כי כסף לנו השילול על כל פנים את השארית בפוגין ואת השארית המיעודת לילך לפולין".

לאוותה להותם אלה, שיצאו מתחת עטו של הרה"צ ויסמנל, הייתה אמונה נשמה, אולם לא נאמנס שעת לבם גוזדו לועז. חסירה נשמה יהודית, סAli מאיר וגנן הוביל נציג הסוכנות היהודית, לא עשו ולא נבעו למקרה העזקה נר' קבת שיתין ותהמות. שלשה מיליון دولار שבכתם נתן להציג מיליון יהודים, נאספים היהם במטיבה איגיות אחת בארץ"ב' שביל מכון ויצמן, ואילו באותה שעת חרום סרבו בעלי הדעה והמאה — הלאומיים להעמידם ליעיד נעה ביוור, שהקס נוצר למען — כדיין לקחים למות.

ב-18 לינוי 43, עורך הרב ויס' מגיל מכתב נוסף בו הוא מודיע כי החלטת להאריך את המועד הסופי עד הראותו ליום. בכאן, כאמור שמרו הנאצים המשורחים על ההסכם בטלובק', כן קיימו את הבתחתם ביחס להסכם החדש על יהדות אירופה. בעדרות קנה מודי' איבמן ואשר הועברו מארצאות של הנמלטים מאושוויז', שהרב זיסמנל הבהיר אותה לא-ארצאות המערב. מצוין המאורע שהרי היה ביעני כל וושבי הארץ. מכך חודש תמים. בקיין תש"ג, לא הגיע אף משלוח של מגורשי שם וגם הפסיק את יהודים התהנן הרוב ויסמנל להצלת מיליון ואלו מיליון ושבע מאות אלף דולר לפדיון אלף ושבע מאות יהודים והונענו לא דחו. גם ב' הנאצים היו מוכנים לקיים את ההסכם אילו מלא אחריו גם הצד היהודי. אולם לאסונה של יהודות אירופה, הי' כל המ"מ על הצלחה פועלות הכבשנים. הנמק הרשמי הי' אבנים שמחוקים את בדק הכבשנים. אילים למעשה בוצעו שום עבודות חוקניים. משמע, שההנאצים היו מוכנים לקיים את ההסכם אילו מלא אחריו גם הצד היהודי, אולם לאסונה של יהודות אירופה, הי' כל המ"מ על הצלחה לזרא לצמרת הציונית והרב ויס' מנצל דמה כתרזון בעיניהם, שעי ניו אינן מבחינות באופק את ה' מדינה היהודית העולה מתוך גלי

ארץ ישראל פא נועדה לרוקלי נאלבקי שבורשא.

הشمאלט ומשול, בבר וקמה סוף
בל סוף חזי להגשות תלות זר
קדום: נמוש הכהילות ואטיין ב'
טאגרט הייזנער אקטען נאקדמת
לפיטעל גאנזינט עטניאט.

תפיר אוטר:
„אותה שעה מתחוה בקרב היהודים ההונגרית מהליך מייחד ב' מינו. המוטט הציוני, שהוא מוטט קטן בצד הונגרי, משתלט על היהדות כולה. הרוב המתבולל הי' מכונה „נאיאולוגי“ והחרד המכונה מקומו ציוניים. זאת מאשר בראנד

הכינו את הרשימות של היהודים שנשלחו למות, בכך חשבו להציג יהודים אחרים. ראש היוזען ראט סבלו משגען גדלות, שם עשוים דבר הסטורי כדי גנאול את העם וכל האוכלוסי היהודית פחדה מהם“. („הארץ“ ו' תפריר תשכ"ד). **מן מראי היי** לנטט. באוטו נגען את זכריו גען"ד מטייר מטו נאומ הסכום שלו במשפט קסטנר, כדי להוכיח כי סדנא דארעא חד הוא ובין לפולין, בין בהונגרי, ראט הי ציונים, הם חשבו שב' בין הארץ"ב ובין הארץ ישראל נוקטים הציונים בקו פעולה אחד:

בסינגל מטעם כי בזאת סמלין על ברנבלט כדור שחלילץ על קסטנה שבזוז הפליטסוי הצעיר נית האציל טעטט תמרות נאקרוות דרבנן. העד זירביג שולטיע ב' משפט ברנבלט אישיר לאמר: „היינען ראט“ שמש מכשיר הר' דמה, הם הרדיינו את הנוער והם הרדיינו את המבוגרים שלא יחש' בו עז פועלות הצללה. לדאכני הי' רב, רוב רובם של אנשי היוזען רב, ראט הי ציונים, הם חשבו שב' אמצעות שתווף פעליה עם הגרא' טניס הם שיטים דבר טוב. הם

בחוכירו, זאת מאשר גם פרוידיגר
בנדרות.

ונקרוב הציוניים עצם, בעקבות
כך קבלת הכסף מארץ ישראל
על ידי קבוצת קסטנר, משתלט
החווט של "אחווד", שlayer עדותו
של קראוס הוא מהוה פחות מרבע
בתנוחה הציונית, נוצר מצב פר' צוקלי: המוטש שבקרב הציוניים
משתלט על הציונות ההונגרית
ועל ידי כך משתלט על יהדות
הונגריה כולה. המוטש הזה של מעין
שהקסטרן עומד בראשו, משתלט
על החיים הפנימיים של מיליון
נפש ואשר הגרמנים מחפשים
בקדר הציוניים את משפטם הפוון
לה, הם נתקלים מיד בקסטרן וקובו
צחון, כי גם הם מצדם עושים הכל
כדי לאצוא מגע עם הגרמנים".

ולנה מסך נוסף, מכתבו של
הנרי מונטור סגן י"ר' המגבית ה-
יהודית המאוזמת בארץ"ה, בנדון
כמה מאות יהודי בלבד שניצטופו
שבט ת"ש בתוך ספריה על פניו
הנני מאמין להם כל אפשרות לעיר
לוות על התוחם הכבוש בידי הנאו-
צים. היו אלה מעסלים, בינויים
זקנים ונשים וילדים. שלא ארגנו
ואושרו ע"י המוסדות הציוניים
הרשמיים. חייהם היו נתונים כל
רגע בסכנת מיתה רעב וצמא, הם
הייו זקנים לאמצעים כספיים ל-
המשך להובילם ארץ. המגבית
היהודית המאוזמת סדבה להושיט
לهم צדקה והנרי מונטור כותב
בין השאר אל רב ברכ' א. רבינר
בץ' בקהלת "בני אברם" במדריד
לגד בין השאר לאמר:

"הנני מצרף כאן שני פרטיטים,
היכולים להיות לעור לתקן את
הש侃חן על נקודות מבט ביחס
לנצלים של הדנובה. הזדהות
פומבית עם הגירה בALTHI רשותה
וכרכה ע"י גוף כזה כמו הסוכנות
היהודית, אשר לא בלבד תאשר
אליא גם תכליל הגירה בALTHI ושרו
מה זאת, עלווה רק לחבות מהלו
מה הרת אסון על הקלת כנישת
לעליהם חוקים ומוכשרים כהוגן
לאראץ ישראאל. סלגתטיביות מהוה
גורם הכרחי בעלות העלי' לארץ
ישראל. בسلطטיביות הכוונה היא,
בחירה אנשי' ושים צערירים, אשר
חוינו באירופה למטרות יצרנות

„לא יוכל להיות נשק יותר קספני מאשר ארץ-ישראל מוצפת בנאנשים
וקנים ובלתי רצויים" וברוי מונטור י"ר' היפג'ת הפואגדה"ו.

אפשררים זהרשו את הסיכויים לי'
יצידת תנאים כלכליים טיבועיים
את המשך העלי'... כולם אין זה
עקרוני למן הרים אחראים לדאג
בעצם למשין והע'...?"
עקרון העליה הסתלקטיבית שבו
דgelnu המנגינות הציוניות. אינו
מונע אומם להטיה, בצליפות מפ' תיעעה, ובפני גדולי המתולה את ה'
האשכה, כאילו הם שעכbero بعد
המוני יהודים חרדים מלעלות אר' זה ובהז גם הפיקודים להשמדת
כך ורכו של שטן: "זידד ומטעת
31

בחקלאות או בחוץ" נאשר ה-
מושפרים גם בשטחים אחרים ל-
חוים בארץ ישראל, הטומנים ב'-
חוobs קשיים ותלאות, אך לאם הם
מכורחים להיות מוכנים ברגע
ובונפש... לא יוכל להיות נשק יותר
קספני שישופק לאובי' הציונות
בין אם הם בשורות הממשלה ת' בריטית או העربים או אפל'ו ב'-
שורות היהודים, מאשר איז'ן
ישראל מוצפס באנשי' זקנים או
בלתי רצויים, אשר יפהכו את
הנאי החיים בארץ ישראל לבתני

הגר"א וסרמן זצ"ל

הגר"א גורדזינסקי זצ"ל

מות... לא כן הגר"א גורדזינסקי: כאשר עבר לצד החדשים, בכה כל אותו יום בלבד הפוגעת על כל אחד ואחד ממכיריו שראותו עובר ל'צד הנזונים למות. עם כל יידיעתו, שנתקבלה על נזונים להרצאת שפוך חדש נחל דמעות הן גם במצב זה, היהת כל המיתת לבו נתונה לנשיאות על שם חברו. והנה הגיעו ימיו האחרוניים של גיטו טלבובודקה. הגר"א גורדזני סקי הוכחה אכזרית כאשר הגרמנים גיבו את הבונקר בו הסתרה עם עוד כמה מבני הישיבה. והוא עבר לביה"ח של הגיטו. ידוע כי, כי הגרמנים ייצרו באש את ביתיה"ח על החילים שבו. לאחרון התלמידי דיס שבקר אצלו אמר, כי הוא קיבל על עצמו אהבה את דין שמים, אך על זאת לבו הומה ב'קרבו: על צלם האלוקים, כי ית' החל ע"י רשיים הלאו".

הగאון ר' אלחנן וסרמן זק"ג. ויהי היום כאשר מוחץ שכלה הרב ומ' הדרים אימה ובבית נאספים ת"ח רביט, פנה הגר"א גורדזינסקי אל לפניו הנאספים שעור בהלה ודרש ממנו שייכן שור על סוגיאDKDוש עבודת הפרך, התחל שוב להניד לפניו שיחות בכל ליל שבת. צדיק זהה לא סרב עוד, וכעבבו שיעות מספר יצא מחדדו והגיד שעוד בסוגיא הנ"ל. אחריו הפסיק גורדזינסקי במאמר מוסרי ירד פחד, אבל ודכוון רוח איזום על תושבי הגיטו. הגיע ליל שבת מד זה השair רושם עז על כל הנוחחים, צועע וחשל אותם כאחת.

מי ה' יכול לשים לב לגורל זღתו בימים המטרופים האלה. ב' עמדו רבבות בכרכר המסדר בעת האקצי' הגדולה, הרי כל אחר נשט לרווחה כאשר נמצא לצד "הטוב", פרשו שהפעם נצל מ'

כשהם עולין עולין עד לרקע על רקע דמיותיהם האפלות של מהיגרים ציונים חילוניים, שרוא בשואה קרש קפיצה לקרירה אירנית ושתח מה' להשגת מטרות מדיניות. חווין של עולם שוקע אשר לא חבורה, שיפנה מקומו לתקומה לאומית מיהלתה. מאיר רה ונזהר שלא מעלה הדין אישיותם של רועי ישראל הנאמנים, שנטיסו בסורי הולמת ובצרת המוני ישראל להם צר. חז' דכוו וזכרו אחרים.

בספר "תורת אברהם" ספר ה' שיחות והמאמרים ממשגיחת ה' רוחני של ישיבת סלובודקה ה' גאון ה' ר' אברהם גורדזינסקי ה' הי"ד מסופר:

"הוקם הגיטו בסלובודקה, בני היישוב והכוגל היו לעובדי כפי' במשך כל שנות הגיטו לא פסק פומי' מגירס ומווח ולבו מלגנות מחשבות בתורת היראה. כאשר בני היישובו אך התרגלו קצת ב' עובדות הפרך, התחל שוב להניד לפניו שיחות בכל ליל שבת. בכל החשכת השואה לא נפל ב' רוחן, לא סרה הארמת פניו ממנה. פעם בזמנ' האקצי' הגדולה ירד פחד, אבל ודכוון רוח איזום על תושבי הגיטו. הגיע ליל שבת והוא החזין על פניו תלמיד מדורב יאוש ועצבות, העיר לו, כי ש"ע יש לרגע מתחז שמחה.

שנות הגיטו היו התכוננות מעמידה ועקבית (קדושים ה'). עוד מתחילה ימי הגיטו, חרות עמוק בלב הנשארים בתהים, הוכרו מ' מעמד חזועע: ביוםם ההם מצא מקלט בבריתו של הגר"א גורדזינסקי

פרק ח'

יהודי רומני? גופו המעשה מסופר בספרו של בוני-הקט "התרמיה" (עמוד 191).

בשעת טויל בחוץ הלילה בשזרה החמישית, עמד יידי קורט ויריל תחת פנס וחוב וקרא לפניו גט גדור מעתו שוווצרי. ה' זה ספור על הצעה שהוגשה ע"ז ממש' לת רומני למשלת אמריקה ובירוי לשגרנותם של שבטים אלג' יהודי שני, להרשותם לשבעים אלף רומנים טרנס-דינטפרי לעזוב את רומני, במחריר של חמשים זולר לכל אחד, עברו ההעbara דרך הגבול. הספר אויגן הנרומנים לרומני. ה' הט הדגיש, כי הצענה התבטל מידי, כשיכנוס הנרומנים לרומני. ה' הט עמדו לגישע בכל שבוע. ברגסן ומוריין, דורך צנורות וחותרתיתם, אשורי ספרו וה' מידי. הצעה כאות הוגשה דורך צנורות דיפלומטיים. הסטיט דפרטמנט האמריקני קיבל אותה והשאירה בмагרה. הבריטים העשו אוזו דבר בטבעיות.

בחבוי מודעה על פני עמוד שלם בעיתוני נירירוק אשר הכריז ב' אותן ימי זדלות: "למכירה 70.000 יהודים במחריר 50 זולר כל אחד. ערובה נתנת לאונישותם". המודעה הסבירה בקצרה, כי שלשה וחצי מיליון זולרים יוכלו להציג 70.000 יהוד' רומני מרצח בדי' הגורמים.

עם הופעת המודעה הוציא רבינו סטפן ויז', ראש השבט הציוני בניו יורק ומאריך דורכש של נכבדי הכהן, גלי עיטה, שוחארין הופעתו הייהדי האמריקאי, נטענו בטעון חד עם ארגונים יהודים מוכרים, חף לקובע, כי לא נתקבל שום אשוע בונגוע להצעה האמורה של ממשלה דומני, להרשאות גשבעיט אלג' יהודים לעזוב את רומני. אך שום ואפס קרגעת איתן נראה מוצדק'.

הסוכנות היהודית בלודזן הכתה פישה גם היא את הצעה הרומה'נית. ההצעה היהודית הובקרה לטעוני

מדוין אין מנהיג יהודות האmericה' קאית יושבים על מדרגות הבית הלבן יומם ולילה, עד אשר יצוה נשיא ארצה'ב להפיצו את מחנות הרוכז או את קו מסילת הברזל המוליכים אליהם. אנו נמנענו אז מלפעול במארב השטררים המאכפים לו מחד ידיעת חולשתו וו. הופעה שני', אף היא בלתי סבירה: הדחף הנפשי של הפוישן להתוודות לנו'י הולכת על מעשה גם כאן צפוי' לו סכנה שודיו יסגרנו לדי' אם בנאומו אשתקד לא הצליח ד"ר גולדמן להוכיח, אלא באותו מברך מורשה בלבד. ומתוך לך בווע. כי בסכחת זו יש משוט אונס' ומי ישיגנו? כעבור שנים וסמנדל "מן המיצר" מצוטטים למכבד מברכים ומכתבים לטיפון ויין ד"ר גולדמן, שתוכנום הרבה יותר מזעיג' ומרטיט וככל זאת לא זכו לתגובה מעשי' או אפילו מלוד' לית מצד מקלטיהם. ערך רב יש לפסקה הסופית מנאומו של ד"ר גולדמן בה הודה שההמאל בשמה ההצלה לא נבע מתוך רשלנות, קוצר ראי' או חומר ידיעת על ה- מתרחש. אלא ה' פריש שיטה עקי' רזונית "שאין להפריע למאץ ה- האלכומת. ד"ר גולדמן, עמוס תוא' עדם המאמרים "אני אישם" לא גועז אלא להוכיח, כי המהומות הציגונית של השלמה עם העלה יהודות אירופה בקרבן על מזבח המאמץ המלחמתי של בנות הברית, כדי שתוכל בזעפת השлом לางיש את מאון הדמים ולחוות כתמורה את המדרינה העצמאית. דבריו של ד"ר גולדמן מאשרים בעקיפין, כתוד' את בעל הדין, את התטא הרטטור, שאין לו כפדה, שעוזמת ההזרת הציגונית ביהודי'ן.

במקומות תלורו מדי' שנה באופן שגדתי על הספר בדבר המברק האחד בביבלי, לולם לא מוגב' ה' לו לד"ר גולדמן להודיע'ם לשל מוקרטיות. לעולם לא אשכח את ירושם שבו ומוך לי מברך שוחחש טగיטו ורשא אל זבי סטפן ווין המנוח ואלי. יהוד' הגיטו שאגוני

חוקר הנפש לומברודה הקדיש כספריו מקום נרחב לנתח מוחלט הרוח של הפוישן קיימת הופעה בלתי סבירה: הפוישן נמשך כל' בחבלי כסם אחריו מקום בו בצע את פשעו למרות שעולו הוא שם לנפול במארב השטררים המאכפים לו מחד ידיעת חולשתו וו. הופעה שני', אף היא בלתי סבירה: הדחף הנפשי של הפוישן להתוודות לנו'י הולכת על מעשה גם כאן צפוי' לו סכנה שודיו יסגרנו לדי' שומריו החוק. הדחפים האלה אינם מוגעים ע"י נקיפת מגפן ורגשי חרחה' ואינט' משפטים גם כל עריך בה לעיבת החטא. רוח ה' בא' את דעת הצעו. בספרו של הרב ויסמנדל "מן המיצר" מזכוטיטים למכבד מברכים ומכתבים לטיפון ויין ד"ר גולדמן, שתוכנום הרבה יותר מזעיג' ומרטיט וככל זאת לא זכו לתגובה מעשי' או אפילו מלוד' לית מצד מקלטיהם. ערך רב יש לפסקה הסופית מנאומו של ד"ר גולדמן בה הודה שההמאל בשמה ההצלה לא נבע מתוך רשלנות, קוצר ראי' או חומר ידיעת על ה- מתרחש. אלא ה' פריש שיטה עקי' רזונית "שאין להפריע למאץ ה- האלכומת. ד"ר גולדמן, עמוס תוא' עדם המאמרים "אני אישם" לא גועז אלא להוכיח, כי המהומות הציגונית של השלמה עם העלה יהודות אירופה בקרבן על מזבח המאמץ המלחמתי של בנות הברית, כדי שתוכל בזעפת השлом לางיש את מאון הדמים ולחוות כתמורה את המדרינה העצמאית. דבריו של ד"ר גולדמן מאשרים בעקיפין, כתוד' את בעל הדין, את התטא הרטטור, שאין לו כפדה, שעוזמת ההזרת הציגונית ביהודי'ן.

אם יש מקום להאשמות ובודאי יש ויש — Hari צוריך להפנות כלפי היהודי העולם ההפשי', אנו כולם לרבות המנגאים, נכשלנו במחוצה זו של תקופת השואה, אולם עיקר האשמה על העמידה מן הצד נוכח מעצמות הדימוקרטיות. היה מה זו חובתנו אנו לגלות אומץ ולנקוט פעולה ביותר עוז' לממן יתקב'ן תביעתנו על ידי הממשלות הדרי' מוקרטיות. לעולם לא אשכח את ירושם שבו ומוך לי מברך שוחחש טגיטו ורשא אל זבי סטפן ווין המנוח ואלי. יהוד' הגיטו שאגוני

תמורת 50 זולר לראש, ניתן היה להציג 70 אלף יהודים כלאים בטרנויסטרה — ציוני אריה"ב סרבו.

דיקנית בעקבות הופעתו. מכר אחד שלח לי גלי"ז שקבל בדו"ר ואשר שוגרה כנראה לרבות יהודים ברוחבי תבל — התובעת את הת"פטרהו ששל בן גוריון על חלקו ב' השתקת השואה הנאצית'.

לספר "תרמית" הקדים המחבר דברי פתיחה הרואים כי יצטטו אותו:

"בתוקפני תפסו הממלחמות את מקומם של אנשיים. הן גם התימרו לתפוס את מקומם של האלוקים. ממלחמות מזבירות بعد האנשימים, חולמות בשביבים ומחליטות ברובן אולותן, על חייהם ומותם. פולחן הממשלה החדש הזה הוא אחד הנושאים בספר הזה. זהו פולחן זה נעדן ממוני. אין בי הערכה בפניהם פרצופה האידיר והמטורף של ממש. לה. אני רואה אותה כהיפותה עד האנוש ושלילה סופית של זכות ליזחו והשאורות בחזים של יזרוי. אני רואה אותה כענץ אוכל אדם ויאוש בעיניו."

פה" שמרליין וברגסן עמדו בראשו שאחת מפעולותיו המפוארתות היא ארגון מצעד המתחאה של "אגודת הרבניים" בארץ"ב לבית הלבן בשינגטונן, אשר מתוצאה ממנה נאלץ הנשיא רוזוולט לכונן את "וועד ההצללה לפלייטים יהודים". דובר כבר על כך בהרבה בא"נ מיאסים" — מאמר רביעי וגם על הדמאים שהשקייע טטיבן ויין לאחלה ולמנוח את הופעת הרבניים בפני רוזוולט. כאשר הופיע הספר "תרמית" לפני שנתיים ימים בארץ' צוות הברית נזעעה דעת הצבור היהודי שם. ב"ידיעות אחראונות" מיום 7/ צבט תשכ"ב כתוב א. גולן:

"מכتب הגעני השבוע מקרוב משפחה מנירוויזק — אני שולח לך ספר חדש שהופיע כאן ביום אחד. אני מזעען כלוי, אם רק חלק קטן מן המאמר בו הוא נכון, אני ידע איך אפשר להוסיף ולהזכיר בשקט. כל הדברים שהאמנתי בהם, כל הדברים שקדשתיים, הוועדו ב' טינו שאלה, כווננו מזעעים, לא מעזים להאמין. ואני קבלתי את המכabbת הגינוי הדים נוספים של הסורה המתהילת ביהדות האם"

ארצות הברית על ידם. ובארם זאת היו יהודי אmericה אסירים מודה לסתוכנות היהודית, بعد הסרת הבניי הרומיות המכובערת מעל מצפונם.

אחריו שנים אישר בארטלי קרט המוחחה לענייני המורה התיכון את העבודה של החוצה. בארטלי קרט גבען, את אשר ידעו בשנת 43 ואת אשר הצביעו והטיכו ידעו גם הם בהכרח בשנת 43, והזות לארגוניהם המעלימים ביותר. המשפטן קרט גילה, כי שביעים אלף היהודים היו יכולים להיות מוצלים ומוסברים לארץ ישראל דרך טורקי, בנסיעה של ימים ספורים רם במכונית, אך בגין לחץ יהודין לא פרנס הסטייט דפרטמנט את החדשות".

בן הכת, מחבר הספר "תרמית", מת לפניו ימים ספורים, הי' זה סופר ומסritel מהגדולים בארץ"ב, רחוק כל ימי מהיהדות, שהשואה החזירה אותו לחיק עמו. לנוכח השואה פרש מכל עסקיו הפרטיטים, שהכניסו לו מיליון ותשקע את עצמו כולו בעבודת ההצללה באmeric צעות "הוזע להצלת יהדות אירוי

ובן הכת המשיך להשミニ באזני את דעתו על דוד בן גוריון ועל משה שרת. משום מה מקונת ה כתיבה של מסרבת לכתבות על וצמן שהי' סוכן בሪיטי ועל דאס' הסוכנות שעוזרו לגרגנינס יהשי מיד את ייחדות אירופה".

אם גם מקונה הכתביה של עתר נאי חילוני מתקשה למתתק את הדעות הרווחיות, הרי התודעה היסטורית של יהודים שמורי תור רה חייבות לקלוט את האמת כי טרגדית הונאת כל עומק ממשמעותה. למען לא תשכח מפני זרענו וזרעינו. אם משך כל תקופת אר גלות היהתה כנסת ישראל משלה לבבשאה אחת בין שבטים ואבאים, הרי השואה האחרונה המיטה עליינו אסון קשה שבעתים, שרועי אותה כבשה פשעו בה וכדי לוכות ב' צמרא, הפקרוה למלאות טורי פים. ומן הרואי לנצח מה ששמע כותב הטורים מפי "ק' האדמוי' מקליאונברג שליט'א", דברים שר אמר באזני ראש המשלה אשכלי.

"לפני 1890 שנה גלה עם ישראל מארץ, במשך תקופה רוית דם זו, היהת הנהנגה המעשית של העם נתונה בידי גודלי ישראל, שרי התורה והיראה — קבונייטים נאמנים ומאומננים הובילו את ספינה כנסת ישראל בין סלעים וכייפים מסוכנים, על פני ימים גועשים וב' תוך נחשולים וגלים אדים", ש' בקשרו להטבע את הספינה בכל עת ובכל שעה. עם ישראל גם אם היה שותה דם וגונת מיסורים, נשאר חי וקיים. כל הגוים לא יכולו ל' השמיד את גוינו ועל זאת כמה וכמה שלא הצליחו לעקור את רוריו ואמונהו מקרבו. חסדי ה' הנוג' לים שהפיקדו את הנוגה העם ב' ידי גודלי התורה, הם הם שקיימו את הברכה, "ואתם הדבכים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום". לפני שנים שנה עברה הנוגה העם לידי מהיגים הלאוניים, שמרדו ב' תורה והבטיחו להמנונים את זו' ישותה בשיטותיהם החדשניות. נתן בונן מה הסכם של ששים שנים אלו וכיצד יצא האומה מתחם ידי המהיגים החדשיים. שששה מיליון יהודים كانوا בעשן המשדרות. שלשת מליאון שודדים על ספר הכליאו ה'

ספרין שהופיעו, או על עשרה מהזוויטו שהוצגו, כי אם דока על ספר אחד שלא ראה את האור, זה ספר נורא — אומר בן הכת, והוא עשוי להפיא בך את הדם, וזה ספר הדן בפושעים יהודים — שניים אחתות, כאשר כתוב היד ה' מוגן, כנס שבעה אישים ציוניים שהקרה להם את ספרו. כולם לא יכלו להתaffle ונתיפחו בלבבי. פ"ש עימם של יהודים מסורמים ולא יסורייהם של המוני היהודים — הם שקרשו. את לבות המازינים לגדר ר'ים. אמר להם המחבר: אם ימצא בינוים אחד שיגיד לי לא לפרש את הספר, הוא לא יפרוסם, ושבעת האנשים השיבו פה אחד: לא לי פרוסם והספר נגן.

אלין פורסם, הועלם ה' למד שמניגי העם היהודי, שמניגי הצעינות היהודיים משליהם ב"ישראל". מה בדים ביותר היו פושעים, אמר בר הכת. ובספרנו הגנותם הם מופיעים. במשמעותם. מוטיף בן הכת: ויזמן, בגין גוריון, שרת.

בן הכת שמדובר בכך, עשה משחו למען העם היהודי, והוא הי' הראשו שספר לעם האמריקני, כי בגרמנית קיימים מחנות השמדה. "...ומי שפ' מכשאות בדרכנו? שואל בן הכת, מניגים יהודים, יהודים בעני' שם, בעני' מדחה, פחדו ש' יכירו שם יהודים ולא אמריקנים. אחד שנלחם במפעל ההצלה וה' הנשמה היהודית? תשובה נמי' צאות בספר זה. ספר כזה לא קל היה ל' לכתבו, כי לבו של יהודי מוכחה להמלא תמהונו וכן חימתה",

עד היום טרם נמצא מיל', שי העין לפרסם את הספר "תרמית" בעברית בא"י (רק בשנת תשל' הוציא הספר בתדורות עברית/עיפוי שהספר הזה אינו אלא הוצאה מר' טנת, מאופקת ומקוטעת של ספר אשד בזיהוכו חבר בשנת תשטי' חשבו עם המנהיגים, שם הוא מוסף מספר חוקונים להסתורי' של השואה, שם הוא מגלה מה אששן סימן מובהך, כי המחבר כתב מתוך אתירות ולא בהחדרות שנהה ב' הצלחת יהודים. את החומר לספר רק' מהAKEROT שספרן לו עבדות שאין ידועה עדין בצדב. לאמר:

"כולם מודים שהוא אמר נפל ואMISS, שהוא אדם אמץ, ואדם שאירנו נורם מלכתחיל הורט, מלHIGHLY דברים שיקומנו נגיד א' שיש העמודים ל' תרגנה, מנהיגים בעלי' שם והשפועה שכתר מלכות, 'כט' ותלה לזרען — באתי אלין, יהודי — הוא יונקה במו ידע, כי רציתו שימפר לי לא על עשרות כתביי בעיר על ממשלה אחת בספר זה — זאת של המדינה היהודית החדשה. כתביי עלי' ב' מקצת מהני שאני יהודי. הנני יצא לאורה אורכה, לא נסכת של יהודים. אבותי הקדומים נבי' של יהודים, הוושדו וענו ברשות שטני מדיניות, הוושדו ואזיב. בכל זאת הם עשו חיל בעולם, במשך אותן מאות שנים. הם שמרו על אותן אנושי יציב, שלחת בתוכה פוכות, שהפלו מלחמות עתיקות וילדו חדשות. אותן מלכויות היו זרות לאבותי הקדומים. בנשימתו של היהודי, בסוכתו ומטבחו, היה מה רק מלכות אחת — זאת של אלקים, הייתה רק מורך חוקית אחת — הגשמת המוסר האנושי,

מה ארע לה לאוthon מורה טה' רה כאשר עצבו היהודים סוף סוף ממשלה משליהם ב"ישראל". מה ארע להם יהודים. מה אירע לפוליטיקאים יהודים. מה אירע לדוחנים, רגש הכאב ואהבת אחיהם, אשר אלפים וחמש מאות שנות אנטישמיות לא יכולו לטעות את הנשמה היהודית? תשובה נמי' צאות בספר זה. ספר כזה לא קל היה ל' לכתבו, כי לבו של יהודי מוכחה להמלא תמהונו וכן חימתה",

עד היום טרם נמצא מיל', שי העין לפרסם את הספר "תרמית" בעברית בא"י (רק בשנת תשל' הוציא הספר בתדורות עברית/עיפוי שהספר הזה אינו אלא הוצאה מר' טנת, מאופקת ומקוטעת של ספר אשד בזיהוכו חבר בשנת תשטי' חשבו עם המנהיגים, שם הוא מוסף מספר חוקונים להסתורי' של השואה, שם הוא מגלה מה אששן סימן מובהך, כי המחבר כתב מתוך אתירות ולא בהחדרות שנהה ב' הצלחת יהודים. את החומר לספר רק' מהAKEROT שספרן לו עבדות שאין ידועה עדין בצדב. לאמר:

"כולם מודים שהוא אמר נפל ואMISS, שהוא אדם אמץ, ואדם שאירנו נורם מלכתחיל הורט, מלHIGHLY דברים שיקומנו נגיד א' שיש העמודים ל' תרגנה, מנהיגים בעלי' שם והשפועה שכתר מלכות, 'כט' ותלה לזרען — באתי אלין, יהודי — הוא יונקה במו ידע, כי רציתו שימפר לי לא על עשרות

חם וחזקתך ודיותם אותך ובפרק. תפוצינה מבלי רועה והיינה לך אכלה לכל חיית השדה ותפוצינה ישנו צאני בכל החרשים ועל כל פni הארץ נפצן צאני ואין דורש ואין מבקש. لكن הרועים שמטו את דבר ה'. חיו אני נאים ה' אלקים אם לא ידע היהודים צאני לבן ותמייננה הנה צאני לאכלה לכל חיית השדה ומאין רועה ולא דרש רעים את צאני וירעו הרועים אותך ואת צאני לא רועה. لكن הרועים שמטו מפיחת ולא מהינה להם לאכלה".

לא נוחר לנו אלא ליהל שכם שנטקימה הרישא על פשי הרים עטם, כן תקיים גם האסיפה והעתיגן מידיהם תשועת עולמים.

לאסונגה, לא נצלה הכנסת ישראל בכללה משליטיהם של הרועים ה' פושעים וסדרת המאמורים התעוור דתיהם "אני מאשים" משקפת ומ' חשוף לעיני רבים את בבאותם וועליהם למן דעת בידי מי הפ' קיד העם את גורלו.

נטקימה בנו במלואת נבואת יחזקאל הנביא על הרועים ה' פושעים בעקבות המשיח:

"בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא יאמרת אליהם לרוועים כה אמר ה' אלקים הוי רועי ישראג, אשר היזרו הרועים אותך והא הצאן ירעשו הרועים. את החבל האכלו ואת העצמר תלבשו, הבראה חז' בחוז והצאן לא תרעו. את הנחלות לא חזקתם ואת החזקה לא רפאחן ולנשברת לא חשבתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האובדת לא בקש".

חוון נוקב ומהריד זה, חוו מראש גדולי האומה, באשר קיימו לפני ששים שנה התיעזיות דחו' פות ומומשות כדי להצליל את האומה מידי הנגחות של החלוץ נים ולא ראו מוצא אלא בהתרדר גנותם של יראי ה', שיפרקו את על המהיגים המורדים בתורה.

חובן נוקב ומהריד זה, חוו מראש גדולי האומה, באשר קיימו לפני ששים שנה התיעזיות דחו' פות ומומשות כדי להצליל את האומה מידי הנגחות של החלוץ נים ולא ראו מוצא אלא בהתרדר גנותם של יראי ה', שיפרקו את על המהיגים המורדים בתורה.

פרק ט'

צור יוזם של פיות בין הדתו על יסוד יתפ' כבוד הדדי לאפי המיהו זוגזמה התסטוריה של כל דת ודת אני מסכיב בכל לב עט הגדרות לא זכם הדת האנגלית, טראבל הרפורד, בדבר היחס שבין הנצרות ובין היהדות, שתי דתות הללו הן מנגינה אחת ושותה, המונוגנת בכלים שונים".

כל זה נכתב לאור ולען ה' כבשנים. על עצמו הוא כתוב:

"הנער שעליו נמנית, נער מתמורד ה'", התקומנו נגד איזיק החומרות הדתיות, נגד המסורתיות שהתקהה עד לזקנותה רצינו ולהיות יהודים בני חורג שלבס פחוח לכל גודלות לכל מה שהוא חיוני באוטה אונשות תרדי בותחת, שהיינו חלק ממנה".

מה פלא איש, אשר דgal ברעיר נות אלה, זכה מלא חפכים שבתים מהברוי לדעתה. ליבלו הששים הקדיש "העולם" (גלוין ג') שנת

כבר בשנת תרס"ג הוא מפרנס ב"השלוח" כך י"א, "מניפסט" ומוריון בו בין השאר: (עמ' 1)

"העכרי החדש משחרר את עמו מכבי" של מסורת הולנית, נוץ' בת, גוסטת, מסורת שאינה יכולה לחזות וואהינה רוצה למות, של ציוני מפואר, יידיז'ו ועמיונו של דיר הדצל, ממשתתפי הקונגרס הציוני הראשון, אשר הוזמן ב' תייר".

בעצם מבול הדמים בשנת תש"ג פרטם אהרןפריין את ספרו "בין מזרח למערב" והוא מנתת את ה' יחס בין היהדות (ולהבדיל) הנצרות והרי הסכום שלו על אף מה שעלו הנוצרים משך כל הדור רות לעמנו:

"במשך אלףים שנה היו לעתים קרובות שנ' הצדדים אספסים מ' בחינה זו. הנגוד והתייאוגוי בין הכנסיות הנוצריות ליהדות, שגרם כמעט קרובות להחגושים רצוי ניות, הימי אסונות נהרעל את חי' החבורה במשך דורות. יש לי

אם קיימות דרגות בפשיטה, הרי חpig דיר מרכז אהרןפריין, "ರבי הראשי" של שבדי את השיא וראוי הוא מכל הבדיקות להכתרו כאלו פושעי השואה שבין הזמן רת הלאמית-תלונית, לאחריו עברה ציוני מפואר, יידיז'ו ועמיונו של דיר הדצל, ממשתתפי הקונגרס הציוני הראשון, אשר הוזמן ב' קונגרסים הראשונים בוות אחוי זה לשאת את ההרצאה על בציגות הגיעה העברית". בביטחון כהן כרבה עד כדי כך, כי כאשר כהן כרבה הראשי של בולגריה, התקין ב' מדינה זו תקנה, שכל המஸרב לתוך לקרים הציוניות, ימנעו מ' למול את בניו. אין זו אשמה של דיר אהרןפריין, יlid גליקי, אם אפללו היהודי בולגרי, הנבערים מטעם היהדות. לא הקפידו לשם על תקנת רם הכהן. לשנאות הכנסיות הנוצריות ליהדות, שגרם יהודים הגיעו אהרןפריין, כמו חולד נים להרים אחרים, בדרך שנות היהדות, שטפה בשן שנים רבות.

באים שמצאו לנו לנו לחייב גם את צלום בותה, כדי להוציא מלבט של המפקחים, אם אכן אמתנו נכון הדבר. נעשה התועבה הזאת ב- ישראל.

„חבר הפלמנט מילר: “אין סוד שביקר יהודים נרדפים בה מוניהם השתדרו לדבר מצא עצמנו מקום מקלט ונוכן הדבר שאותה הנגדנו לקבל מספר גדול של האנשי שירדו בഗל היהדות, ואם אמנים היו ויש דעות מנוגדות אם שיטת ההגבלה היהת במקומה או לא, אבקש שלא לשכו, שיש כאן בארץ קלות יהודיות ואני מעז להבהיר הימנה לא פחות נדיבת מי אשר הקהלה היהודית בשטוחותם. רק אבקש לרשום זאת בפרטיכל...”
חבר הפלמנט פטרסון קנות: „אני מכחיש, אודרבא, ידוע לי היטב העובדה, שהקליט מסתומים של יהודים כאן כלל לא היו מעוניינים לעודד קבלת פליטים יהודים, אבל אני מבקש רק לטענות על זה מה שאמרתי מכבר, כאשר דינינו על בעיות אלו. כי נדמה לי, שיש מדיניות הטעוף של ממשלה שבדי בפליטים, לא צריכה להקבע מנקו-דת מבט כואת, אלא מוחן שמירה וdagaga למסורת התרבות והצדקה שלנו ובהתאם להרגשת הצדקה שלנו.”

חבר הפלמאנט מלוד: «כבוד יושב ראש, איני מתנגד לקבל את המשפטים והאזרחותים של דברי מדר טרנסון, אבל אבקש, שכאשר מדובר רitem על נושא זה, ייחלקו את ה- אשמה, אם אפשר לומר כך. על כל פנים צריכים לציין את כל ה- מסיבות שהשפיעו על המדרניות שהונאהה במשפט הומרן».

מה שנאמר בדורותיה הנ"ל בין תברי הפלמאנט מילר וטרנסון ב- לשון פרלמנטרית מהוקצעת, והוא כה מביש וכזה מהיריך במשמעותו, עד שיש בו כדי לועז לבבות, אפילו בדורונו הנקשה. נציג הד' ממשלה מצידך, כי בחשפת דעתינו יהוות שבד' גנלו העשרים בפני הפלטינום ואילו חבר הפלמאנט הד' מערעד טען, כי ממשלה שבדי' חייבות היהת לנוהג לפני המסורת האנושית השבדית ולא להחשב בעמדה המתאזרת של קהילת

כאן מן הנכוון להעיר, כי החשש
בפני אנטישמיות שמש רק אמרת-
לה בפיו של אהרןפריר, בה הצליח
לפתוח את ראש הקהלה, שיצארכ-
לייזמו התפשט. אולם המגניע ה-
אמתי של אותו ציוני ותיק, הי'
אך הוא ציוני מובהק ותאם את
העלורון, כי אפילו חבר הדת מונ-
חת על צוארט של יהודים. אין
למלטם אלא לאرض ישראל בלבד.
העקרון הזה הרי הדריין גם את
ציוני בבריטניה, בשנת תש"א למנוע
בפרלמנט האנגליה הגשת הצעה,
שהחייו לה כל הסיכויים להתקבל,
על פ' יקלטו פליטי חרב יהודים
באופן זמני בשטחי החסוטה הבר-
יטים (ראה מאמר חמישי מסדרה
זו). דר אהרןפריר הי' פכח במידה
פסיפה להבין, כי במקורה ייגלה
סתליפר-קליפור, לא ימצא תמיכה ב'-
קהילת שטוקהולם ואך לא אוון
קסובה אצל ממשלה שבדי', לפיכך
בחור להסתתר מאחוריו טענה אנר'-
בית של דאגה מדומה לבתוונה
של יהדות שבדי', מי עוד כד"ר
צ'זק גראניבורום, שם שמו יוז' של
וועיד ההצלה" בירושלים (הזאב כ-
הרבינד ברמתה) הרבה לרבות של

הניעו חזוןיהם,aban, נזירם הפיצ'ר ד"ר אהרן פרינו ולכו גם גם השבדי בו אורכות להצטרכ' ל"רעוז ההצלחה" בשבדי' עד שבשנת מש"ד נאות אהרן פרינו ביקש גורניים. לא מלחם הילך הזורי אצל העורב... עברו שנים וقلנו של אהרן פרינו הפך לשיחת הימים. ביום 18 לינואר 45, נערך בפרלמנט השבדי לה- צלה פליטי הרדיות בתוקופת מל' חמת העולם השני' ובשנים שקדמו לה. את הבע' עורך חבר הפרל' מונט השבדי מר קנט פטרסון, איז'ה הובקה, ישראלי מובהק, שהביע תרומה על שממשלת שבדי' פעללה בשפט הצלת פחוט משאי' ביד'. לעז' מטו התגוננו נציגי הממשלה ב- ההציגים על ממשלה נוטרלית אהרות, כונו שוויז', שעשו עד' פחות מהז. אנו נצטט מתוך הפרט'י כל המקורי של הפרלמנט (מעין דברי הנסת') את הטעים ה-

תדריך) בטאון ההסתדרות הציונית העולמית מאמרם נלחבים. פרופ' קלינינגר רואת בו "את אחד מיותרי הקטלוטורה הלאומית החדשה" והנושאת את עניין אל הטבע וויפין, אל האמנות בכל צורותיו. אחד מי-הקובעי הסינטזה של יהדות ואנושות אחד מהשלישי' שהבטיחה את חותמה על ציונות גליציה: אהרגנפריז, נימוק וד"ר טהון. ליבלו השבעיט הוקדש לו ח' מוסף של "דבר" (ט' תשרי תש"ה). נתן גרינבלט מעלה אותו על נס "בהתערותו על היישן" ויתר מברכינו מגבאים ומأهلים לו שיח נזר לעפילתו הצבודית ואמנם הוא חור להווים של אלפי קרבנות אכזריותו.

הנaziים מתקבלים של ד"ר אהרן פרנפריין מתקבלים של ד"ר אהרן פרנפריין ב' נסיגת אידיאולוג ציוני ותיק, אף הוא מעורציו וגאנזיו של ד"ר הרצל,ណון ע"י המחרת היחדית בגיטו ורשה למות והוציא גם על הנaziים מתקבלים של ד"ר אהרן פרנפריין ב' שלולה ובכבוד על מיטתו בשטוקה הולם, אף כי נסיג הכה רק בז' דינם בלשונו המלשינה, בעוד ש' אהרן פרנפריין חייב במות עניינים של רבכם יהודים.

בשנת ת"ש, עם התגברות רדי-פומת היהודים בגרמניה, קבל הפיר למסת השבדי, העצת חוק המטריה את הכנסיה לשארת אלףים מיוחדי נרנני. משמעותה של החלטה זו: הצלחתם ממוות הכוון במשלום מזרחה. הפלמנט השבדי הפגין בהוה גישה אונסית למופת ואו-ארע' דבר שרפו ידייהם של אהובבי ישראל שבהמ. ד"ר אהרן פרלינן "רביה ה-דראש" של שבדי (מאז שנח צורע") ביחס עם ראש קתוליט שטוקהולם פנו אל ממשלה שבדי בבקשתה שלא להפעיל את החלטת העצאות, ولو רק זמינה. של עשרה אלפים יהודים נספחים בשבדי, עליליה לעורר בעי' יהודית בארץ זהה, שלא ידעה אנטישמיות, בגל מכך במספר תושבי יהודים. מאין מכךיהם של שני ראשי העדה ה-ממלשיים נשאו פרי וממשלה שבדי בטהלה את בזוע ההחלטה. אמונת

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1945.

Första kammaren.

Nr 4.

stol med att det huvudsakligen var förföljda jödar, som gärna ville ernå en fristad här i landet och som därfor i massor sökte att få komma hit. Det är riktigt att man då var mycket obenägen att ta emot något större antal av sådana som varo förföljda i sina hemländer därfor att de varo jödar. Men även om det på den punkten kan ha rått och naturligtvis kommer att råda mycket delade meningar, huruvida denna restriktiva politik var befogad eller inte, så vill jag att man inte skall glömma, att det här i landet finns mosaiska församlingar, och jag vågar försäkra kammarens ledamöter, att den svenska regeringen, då det gällde att släppa in jödar i landet, var åtminstone lika generös som den mosaiska församlingen i Stockholm. Jag vill bara att detta också skall antecknas till protokollet.

Jag vill visst inte bestrida, utan det är mig tvärtom mycket väl bekant, att man inom vissa judiska kretsar här i landet inte alls var så angelägen att uppmuntra immigration av judiska flyktingar, men jag vill på det bara svara vad jag sagt en gång tidigare, då vi avhandlade dithörande angelägenheter, nämligen att det förefaller mig som om den svenska flyktingpolitiken inte borde bestämmas av sådana synpunkter, utan snarare av hänsynen till och omtanken om våra egna kulturtraditioner, rättstraditioner och rättsuppfattning.

Herr statsrådet Möller: Herr talman! Jag för min del har ingenting emot att acceptera slutorden i herr Peterssons senaste yttrande, men jag vill att man, när man talar om denna sak, skall något så nära rättvist fördela skulden, om man nu vill kalla det så. I varje fall skall man nämna inte bara en faktor, utan alla de faktorer, som kunna ha inverkat på den politik, som har förts under tidernas lopp.

פרטיצ'ל של הפרלמנט השבדי המאשים את ציוני שבדיה בסרוב להגירת היהודים והצלתם לשבדיה.

להעברת הפליטים על דחת, משל הינו אלה עולמים חדשים שהגינו ארצה ישראל מתמן או מהרי ה' אטלס. סדרה דראעא חד הוא. מקט שם שוררת אוירה של העברת על דת, צצ'ים לפתח המסתינרים ווירידים, כעיט על הפוגרים. ומיד הרוב ב. ג. יקובובן בז'ורונז'וי כי הגינו הדברים עד לידי קך, שהמסתינרים, שהסתובבו במחנות הפליטים ב' אין מפרק, לעניין של ד"ר אהנרי פריזי ונציגו, הצליחו לאוד ב' רשות 14 בנות ישראל, שיימרו את דחת. הייעטה הזאת עוררת סערה בקרב יהדות שבדי. המ' שלחה השבדית (מאחר שלא נצבה לפני) או עוד דוגמה חי' של נהגי ממשלה חולנית יהודית בארץ ישראל) אסורה על המסתינרים את

גלו' לעתוני ארה"ב. בשנת תש"ה אחורי שהתקיים הדיוון בפרלמנט השבדי, שוב לא תי' כבר בידיו של ד"ר אהנרי פריזי למגע את פתיחת שער שבדי לפני שארית הפליטה מחנות ה' הסגר. ואמנם הצטינה הממשלה והעם בשבדי' במדת הבנטה או'רים חיים למופת. הממשלה דאגה לא כלכלות ולהבראות הוגוניות של הנזולים התshawים והחולמים, הקי מה מתנות מיהדים בשכלים והשקייה אמרצים לשוקם. לעומת זאת נמנעה מלהתערב בענייניהם שהי' אחר כך שר הדואר במשחתה "ישראל", לשטוקהולם בשנות תש"ג, לאחר שהושמדה כל משפחתו ונוודע לו על מעליו של ד"ר אהנרי פריזי, העבר את פרטיה השערורי' במכח

שטוקהולם. לבסוף מודה נציג הד' ממשלה ומוסיכים עם השגות המערער וככל משאלתו רק שירשם הדבר בפרטיצ'ל, למען יLUO הדורות הד' באים בעטיו של מי הופקרו רבבת אנסים, נשים וטף לטבחה.

曩יג' ועד ההצלחה בשטוקהולם העביר לעוד ההצלחה בירושלים את פרטיה הוכחה בפרלמנט ודרש לה' קים מיד ועדת חקירה מיוחדת, אולם מטעמי ערבות ציונות הדדית הרושתק ככובן בדבר. לעומת זאת כאשר הגיע הרב ד"ר גורוק, מי שהי' אחר כך שר הדואר במשחתה "ישראל", לשטוקהולם בשנות תש"ג, לאחר שהושמדה כל משפחתו ונוודע לו על מעליו של ד"ר אהנרי פריזי, עזוב בחרי אף את שטוקהולם ור'

דרישת الرجل במחנות הפליטים או התנער ד"ר אהרן פרוינט, קם כארוי ציוני זקן ותבש' ממש לחת שבדי לאסור בד בבד נס על הרובנים החדרים הרוחניים בישיבת בא"ר יעקב את הכנסתה דמותה. שוב הכוח באיזו מודה

הרב ואלבה שליט"א.

לדרישתו של ד"ר אהרן פרוינט והנרי חה תוך עדוד לרבני וולענסקי החדרים לפתח פעולות נרחבות לחשול הכרמת היהודית של הי מוגני הפליטים במחנות ולהזורמת לאורה חיים תורה.

בספרו "פרירות פורוין" שפרש הרב ב. ז. יקובובן שליט"א בשטוק הולם בשנת תש"ח הוא נאלץ מטעמים מוגנים כפליט במדינה וריה, להזכיר רך ברמן את השמות שד"ר אהרן פרוינט ושליחיו עשו בו נפשות הפליטים ובפרט בקרב היה בנות, שרובן ככלון מוצאנן הי מבתים שומרי תורה. בין השאר הוא כותב:

"העתם שכל קשה להם לפלי טיס לחיות בשבדי" חיים שאמונת אבותיהם היה אמונה, אין רצוני, שאין זה כבוד, לרשום כאן מי ומני היו הגורמים לנזקים. המבינו יビין — לנו המשיכל בעת ההיא יוזם. ורק אחת ארצתה להציג בכל תזקוף: השלוון אין לו שום חלק בכל הקשיים, רצונו הי' טוב ובטח רצחה להגן גם بعد כל צרכי החרדים, אם לא שההורסים והמה ריבים ממנה בא ודו"ל".

לד"ר אהרן פרוינט שמר מקום מ' כובד בתולדות הציונות וכאשר דבר סדן, כיהה למרצה באוניברסיטה בר-אילן, בא לתבעו את עלבון ד' פולחן וריפורטיסטי בארץ ישראל, במאמרו: "לשאלת הריפורמה בישראל", שפרש בבטאון הריפורמה מה "פרזידור" (לילין ח'), הרי הרא מעליה ברוב חנויות נמק משכנע: "ובאמת מזמן של חולמי מדינת ישראל ובוני" מרדכי אהרן פרוינט, נגשוי בחניה ובקשה לאמר: לכו לבתי ותנו מים ומזון לתרה נגילים, כי לא אכלו ולא שתו זה יום שלם. עד שראה ר' איזיק ז'ל את חברו מושה משה יודה צילץ הי'ך, אשר באותה שעה נשאר אמוןתם, אם המדינה לא תכיר אלא גראטוזוקים בלבד".

ההסתמכות על שני פושעי הרשותה ד"ר אהרן פרוינט וסיטיפן ויין, בטען לזכותה של הריפורמה ב' ארצנה היא אופינית ומודברת בעדר עצמה. אכן הריפורמה נאה להם והם נאים לה.

לשיקתו המחפירה של האפיר יור והאתדה הסמוני, בה עקב אחריו זרועות הנאצים נמצאו מחוזאי שם הכותר, שנסה לקומם באמצעותם, "מלא מקום" את מצפון העולם,

חווק הרעיון הציוני זרועות עולם באחדות דעתות מפליאת, המדגמת עלי פני גבולות ופרק זמן. עשרים שנה לאחר מכן, הכרינה אמה תלמי נציגת מפ"ם ב"נכשת", כי היא מתנגדת לכל הטענה דתית בין מטעם המשיגרים ובין (להבדיל אשאי) בקשו לבוא להשתקע במדין נתנו ולא יכול לקיים אמונה זו יבו מאן דתו להתנגד, שאין זו אלא פליטת פה של דוברת היב"ס קצין העברית, הרי שוב הכריו לפני שבוצאות מספר ב"נכשת" נציג מפא"י בר-ברב-האי (שמש ייר' הקהלה העברית בחיפה ב' ימי המנדט), כי אגדות ישראל המקימות חנו עצמאי ונפרד, אין לה כל זכות מוסדרת לתבעו את אטור תנוק המשיון, שאף הוא נפרד מהראש הממלכתית הכללית. לא מדרך, כאילו ח'ז' כל האנפין שווים, לשבה של ממשלה שבדי יש לצין, שהיא סרבה להענות

אם כי האפיפיור נהג לפני ההלבת בידוע שעשו שונא ליעקב. אולם אי סופר ואי מונה, שימיחס ל' עיני בני עמו וינצח בוכרונו, כיצד מנעו בפועל כוונתי הריפורמה וראשי האזרם החלונית את הצלחת אחיהם לקחים למות מטעמי מדיני יות לאומית בכivel. עדין מצפה דמותם של אהרן פרוינט ומרעוו ל' הוכחות היהודי.

אף כי הצלicho אהרן פרוינט וחבי ריו' לדעה ועמדות, לטפס ולעלות בשלבי הסולם החברותי, הרי לא אמתו של דבר הם נשארו בשולי קהל ישראל, הם מלאה שהענן פלט אותם מחרוץ למחנה. אולם בתוכה הענן, התחלפו גם במדבר העמים שבדורנו, ריבות יהודים טהורים וקדושים אף בחייבם. אל-מנונים לא אלפיים מעוטרים היו בסגור לות המדאות שנשתחה בהם אומי תנו. נדליה נאיך יהודי אחד ויחיד מתוך הקרונות הדחוסים בהם הובילו אחינו להשמדה. מספר הי הר"ץ ויסמנدل בספרו "מן המיצרא" על מה שראו עיניו בתחנת הרכבת בנוטרא בעת שיצאו המשלוחים לאורשווין:

"עמדו אותו העני המתפרקן מ' גודל תרגנולים, ח'ז' מובהק ומ' פורסם מושה איזיק רוזנבויג ר'יז' וצעע והתחנן מחלון רכבת הרצח אל מכיו אשר חקוק חזוק גודל וירקן בפזיג, כי איך יבין הנה הנוצרים הרחמנים את בקשתי ה' יהודי האכזר הוה, אשר אשטו וילדי הקטנים סובבבוזו ומקש אט נוגשוי בחניה ובקשה לאמר: לכו לבתי ותנו מים ומזון לתרה נגילים, כי לא אכלו ולא שתו זה יום שלם. עד שראה ר' איזיק ז'ל את חברו מושה משה יודה צילץ הי'ך, אשר באותה שעה נשאר עוד חזק לגוזרה עוד מזרזק, ו' צעק אליז' בקול גדול: צעד בעלי חיים דזורייתא, תנו מים ומזון לתרגנולים".

הקדוש האחד הוה לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כלו יצא, אותו כלל ישראל של "מודרי האור" ו"החשוכים" שאורגנו סריין ושבכומו הטילו בו שקוצים ומתוך שנה עצמית חולנית, בקשו לעקור את מתווה המסורתית ול' הנחיל לו את "זהר" תרבות אי'

רופת ד"ר איציק רוזנצוויג זכותו רנו לדראה, הם נציגי שני עולות על ההגמוני' בקרב האומה ~~- ב-
תגן עלינו ומדכי אהרן פריז זכ' מות, תפיסות והש>((ות)) הנאבקים מלחמה שבין הקדרשה והחלומות.

הרבי יעקב זצ"ל בפני ממשלה שבדין

תחנת הרכבת בניווטרה.

פרק 7

זקניהם. הנאצים נענו להפצחוויות ר' באחד הימים הקיפו整 בлок של שלשה בתים והוציאו את כל דיני ריהם לעברנות הכהפ"ה, ללא התחשבות בגיל ומצוב בראיות.

בערך"ח אלול תש"ב התחליל ב- גלמבי ממציע המשליחים להשמו דה, מרין הרגיע את היהודים שלא יאונה להם כל רע וכעbor תקופה קרצה יהרו לבתיהם ואין אלה אלא גיסותם לעבודה. אחד מנכבדי בנדין ר' בונים מצאצאי רבי שמחה בוניס מפשיסחה — בן אחר בו יהורי הצד ות' עסקן אגדואי.

הזעיק את יהורי העיר ויגיל להם, כי הם צפויים להשרף בככשנים ועליהם להמלט על נפשם ולא להופר למשוחים. כאשר יקראו ע"י מועצת הזקנים, ר' בונים ידע כי מרין יתנקם בו בזרה אכזרית ביותר. בפרט ש סרב לו כבר בשנים קודמות לשחרר אותו פועלה במסגרת מועצת הוקנים, ואכן לא בושה נקתו של מרין לבוא הוא הלשין לפני הייסטרו כי בניר של ר' בונים משתייכים למחתרת המורדים. ועוד מהרה נאסרו ונשלחו לאושביז. כעbor תקופה קרצה נאסר גם ר' בונים ואשתו ונשלחו לאושביז. הוא התכוון לקדש את השם בחגרו את האבות, ולאשתו פנה בבקשת שתשתמור על שלוחתה, למען מנעה

צער מהבנות שנוטרה כמו בכל מקום גם בנדין הובלtes השוני היסודי בין שומר תורה לבין ראשינו הциוני ומשכילי"ה או. כמעט כל קציני הקאפוס היו עיר. אקדמיים בעלי הארץ. שהתנהנו בחירות טرق ולעתים עלו באקורדיותם על גורמים. באורה עת ועונה הרבו יהודים שומרי מצוות במעשי חסד ועוזה הדודית. כאשר נאסרו אחיהם של מוסר העדות ר' יוסף קאנל, סרב אביו לפניו אל מועצת הזקנים בקשה לשחרורו. מתרן שני גמוקים שיש בהם להרעיד את הלב. ראשית. שאסור להסתכל ב-

והסואה למעליהם הנפשעים. לשם כך בקשו לשחר את הרבניים ופרנסי הצבור החדרי בעבורותם. הם נתקלו בכל מקום בסורב מוחלט וונמרץ. מנהגי יהדות התורה וותרו מראש על הצלת עצם וכל טובת הנאה פרטיה וגם צבוי.

ritis. שיכלו להפיק משוחף פעולה עם המועצות. ובכל רחבי פולין לא נמצא יהודי שומר מצוות שידיינו נגלו מדם אחרים. ר' יוסף קאנל מיאזאי בנדין, שבגיל צעיר עבר את כל Lebens השואה מספר כעד ראי' ושמעה על מה שהתרחש ב- מהווים גלמבי.

כאשר התהלהרו הרוחות במחנה ההשמדה ביכויים בין אסירים שר' מרין תורה וחילוניים. הציג קאנל שאלה נוקבת שסתמה מיד את כל משרותם נאמנים וצייתנים. שהר טענות החלוניים: תגידו במותא. מי שלח אתכם להשמדה יהודים דתיתים או חבריכם העסוקים מה מהנה החלוני? ..

הרבמ"ם בהלכות יסודיו התורה פוסק להלכה: אם אמרו להם עובדי די כוכבים תננו לנו אחד מכם ר' נהרגו ונשׁוּרנו ואם לא — נהרגו כולם. יתרגו כולם ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל". בני בנדין שמוניק מרין הומינם להשתף בדיון על הירושה מי הם היהודים אותם ימסרו בידי הגרמנים לעבודת כפ', צטו לפניו את ההלכה הניל מהרבמ"ם ואסרו את עירicity הסלקי"י מהמת וראי דני נפשות. שיש במסירת היהודים בידי גויים. כל הצעירויות של מרין וחביריו היו לשוא. הרבניים לא זזו מעמדתם. כל אימה שהגרמנים תבעו מכסה של שלשת או ארבעת אלפים יהודים לעבודת כפ', ערכו "מעצות הזקנים" את רשימת השמות. כקרבנות ראשוןים בחרו בענין העיר או בפליטים מקהילות אחרות. כדי לשכך את התחרמותם שכמה בעיר. בקש מרין מהגרמנים. כפי שספר, שייחיוו ליהודים כיצד תבורצע ה- סלקזי"י שלא באמצעות מועצת הר'

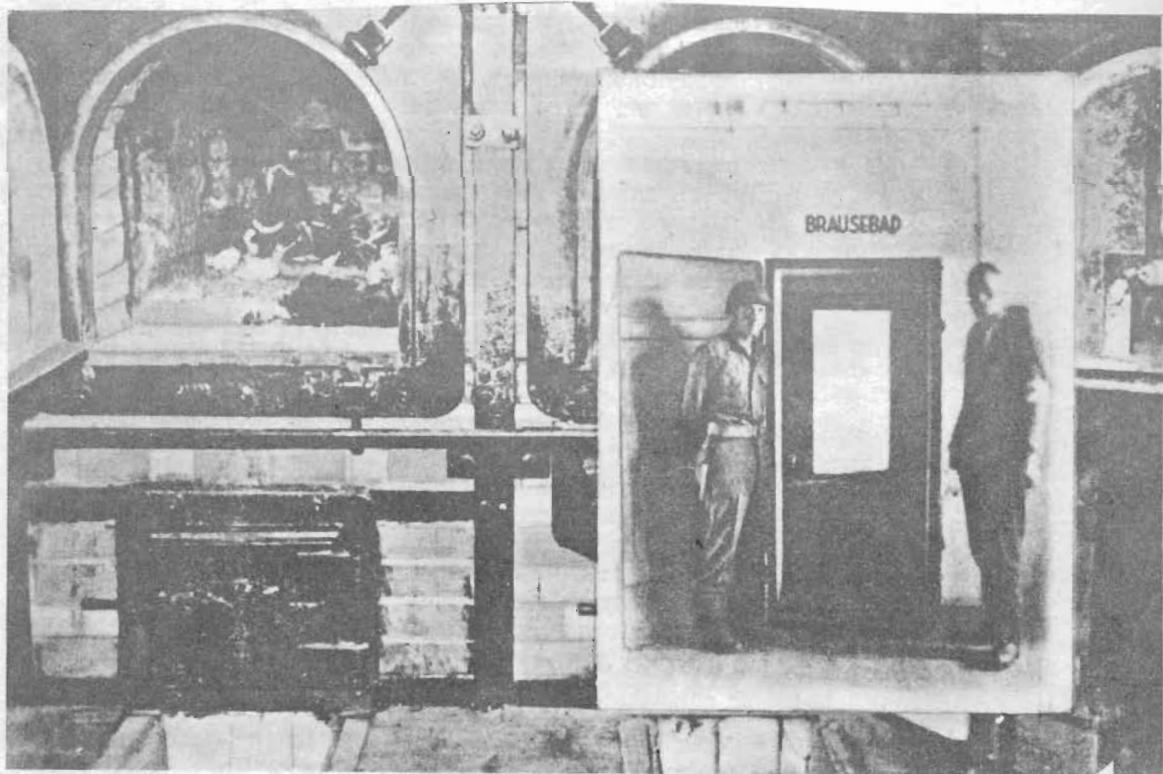
בעקבות עדות אחת רומוקובסקי מל' גיטו לויז' לא היה המנהיג הציוני היהודי שבקש להגיש את חzon מדינת היהודים תחת שלטונו הבלתי. ב' מסגרת הקפקאית המועותה של מחנה רכו למועדדי הכבשנים. מהווים גלמבי בפולין המערבית סופח ע"י הגරנים לרייך. הערים נמצאו סונובי. קשנב. אלקוש ועשרות קהילות מפוארות נספות היו כלולות בשתח' גלמבי. בהתאם לישיטת ההשמדה המתוכננת. היו ראשי' מעשייהם של הנאצים ל- הקום אף בוגלמי' את "מעוצות הזקנים" וכמו בכל מקום מיננו גם כאן עסוקים איזונים בראש המועצה והם מצאו בהם מה שקו. משרותם נאמנים וצייתנים. שהר ליכו שולח את המוני בית ישראל מתוך תאורה בצע ושלטן. ושםשו שושבינים להשמדתם.

מונייק (מונייה) מרין אחד מה פעילים הציוניים בקהילת סונובי נסמרק ע"י הנאצים כמושל בכיפה על כל "מעצות הזקנים" במחוז גלמבי והוא מינה את ראש ה- מועצות בכל קהילה וקהילה, מבון שדаг לחזור לכהנות מבישות אל את חבריו לדעתה. מתוך המנהה הי- זיוני בבלב.

המוחמה השטנית של הנאצים העידה כי גורלם הפרטני של היהודים לחיהם או למorth. ימסר ודוקא להכרעתם של "מעצות ה- זקנים". הנאצים קבעו מדי פעם בפעם את המכסות הכלליות למח'נות עבודה ולהשמדה ולעומת זאת הסלקזי'הברירה האנדיידואלית הופקרה בידי מועצות הזקנים והז בוצע של החטיפות והאסרים בידי המשטרה היהודית. בשיטה מתוחכמת זו השיגו הנאצים יעילות בדרכיו ההשמדה ההמוניית והרעלה האוראה בגיטות תוך נזון מוסרי והשחתת המידות. מוניק מרין כמו כל שאר ראשי המועצות, חפשו לעצם גבוי

„יהודים! התקשתו בבדי, יו"ט וצעדו בשמחה למקומות הריבקו"
מתוך קרז של מולדצקי, ראש מועצת הוקנים בבןדיין.

בבשני אושבץ התחנה האחורונה
ראשי מועצות הוקנים העלימו מהמוני המגורשים את מהותה

פני רושע, ושנית. כי אם יעתדו לבקשתו הרי יבחרו במקומו שתי בנות ישראל אחרות. ומאי חווית דדם סומך טפי. בככר העיר כאשר היו מרכזים אלפי יהודים למשפחות וקבוצי ה- ס"ס היו ממיינים את הנרגאים צערם ובראים לעובודה ואת שאינם מסוגלים לעבד להשמדה. רבו ה' מקרים שהבניהם היו מתחננים לפני האבות. שיגזוו את זקניהם למען יתרו כצעריהם האבות שידיעו את הצפוי לעצם. סרבו להשחתה את צלם האלוקים שעלו פניהם גם אם כתמורה נגור דינם למשרפה. אמר הות יהודיות היו מהסתות למסור את התנוקות שלן לגויים פון ייטר מעו בינהם ולא ידעו את צור מחצבתם. וזה לעומת זה ברא ה' אלקים.

סופו של מרין ה' עדי אובד והוא מת ברשו כמלשן. ועד ה' הצלחה משוויז השיג תמורת שלמר נום גבוחים מספר דרכנים מדרי נוח אמריקה הדדונית ובפרט מר פונמה. דרכונים אלה שהיו שמיים העיר על בעלייהם. שהם כביכול אורח חוץ והגרמנים היו נאלצים להחשב בכך ולשמור על חי ה' אנשים האלה.

מע המשמדה הגיעו אז לשיאן מרין הגoir את ועד ההצלחה במכבת לבל יעמוד בקשר אלא אותו בלבד. בחוראות אף על שלא צורף לרשיית אורח החוץ הלשון. כפי שנודע בשעה באזני הגרמנים. כי האזרע חותם של ארצות דרום אמריקה אינה אלא מעשה אונאה והגרמנים נארתו לו. לשלוח את כל בעלי הדרכונים לאושבץ להריגה. בהשתדרות יעד הצלחה משוויז תעכו מדינות דרום אמריקה מגרmany לברר את גורל אורהיהם הנ"ל ואת שחרורם.אנשי הגטאפו רגזו על מרין טרגם ל" שערורי" ביגלאומית ושלחו אותו צטט מה שכותב ב"פנקס בנדין" מר ליר במאמרו "אשר לא ישכח":

"גולת המותרת של היודנרטה היה גורוישט למחרנה ההשמדה באושץ היודנרט שיזיע על התכניות של הנרגאים. לא רס שלא הזיע על קר לצבור. אלא בכל המאכרים ציהרי ברס"ם צירוי להצלחת מפ"ל הצעמלה. על הנרייך הרראשן שכלו ניכבת דעת ואונאה בו נאסר: יהודים התקשו בנגדי

מספר אנשים למקום אחר וכי לעורר אמון הודיעו שרופאים ר' חברי היודנרט ילוו את הטראני ספורט. ככל איש על מטבח התיצבו על סמך הומנות אישיות ונשלחו לאשבץ. כמוון שביניהם לא היו רופאים ואף אחד מאנשי היודנרט או קרוביהם. עברו רק שלשה חדשים ושוב הזמן היודנרט הפעם לא אישית את כל היהודים להתייצב ביום מ' סיים בשני מקומות רכנת. מתרת הרכוחים לפיעוד היודנרט רשות התושבים. היודנרט ארגן עשרות אספות בהם השתמשו באיזומיים. שר' אי התיבבות איש אחד תגבורו בראש כל המשפחה ואולי כל הבית שהוא גור וג' התווצה של התיבבות ר' והזיות ליודנרט היה: שמונת אל' פים איש נשלחו ישר לתאי הגאים. אחרי שתרי פעולות הגירוש הראשור נוט נעלמו כל המעצורים והיודנרט ראט המשיך בהם כדבר המובן מאלו.

עדות ר' יוסף קאנל על הקטע בחזיות המשמדה מאשרת את ה' תמונה הכללית של פושעי מלחמה היהודים מוה מקדשי השם יעלאים מזה. לא ניתן כשור ההבדלה אלא למי שזכה לדעת להבחין בין קדש של תורה לחולין של חילוניות.

אחרי השחרור ה' מולדצקי בזוכה עסוקותו הציונית. מהראשונים ש' קיבל סטטיפיקט כМОון שותפותו ברכח רבעות יהודים לא פסלה אותו בעיני הסוכנות לחלוקת הסטטיפיקטים. הוא עלה ארצתה. ר' כי שמוספה הרגה אותו כאן היד הנוקנית של היהודי בנדין, בשעת טויל בהו ים התודיד. או יותר נכון דורדר תהומה מעל גבי מכוניות משא. כדי להסיר ספקות ביתם לכוננות של מועצת הזקנים. מן הראי לא צטט מה שכותב ב"פנקס בנדין": מר ליר במאמרו "אשר לא ישכח":

"גולת המותרת של היודנרטה היה גורוישט למחרנה ההשמדה באושץ היודנרט שיזיע על התכניות של הנרגאים. לא רס שלא הזיע על קר לצבור. אלא בכל המאכרים ציהרי ברס"ם צירוי להצלחת מפ"ל הצעמלה. על הנרייך הרראשן שכלו ניכבת דעת ואונאה בו נאסר: יהודים התקשו בנגדי

אמור ה' היה ליהו פרק א' בחלק ב' לשינויים הבבשניים
מAshimim', אולם לא זכה ולא זיכרו.

שלשה ספרים נפתחים

במלאת 30 שנה לניצחון על הנaziים

על ציטוטים מתקף עתונים, החלטות דן
מוסדות, ומגינות לעתים למסקנות נור
עוזה, שאמנם מגלות טפה ומכסות
טפתיים, אלא שיש בו בסיסו האחד כדי
לחשוף את אידיות היישוב היהודי
בארץ-ישראל לדיונות המחריות המגרי
עות מניהאה הגדה, וכדי להוכיח שאთא
ידיונות ווכבו בשני שנים מקרים,

ולבסוף גוננו באורה לטקטי.

בזק מאשים המחבר: איני מאמין
שהמוני העם בארץ אדים לטבל
אחים ואני מוכנס לעשה הולם,
למאץ עליו. על כל פנים, ואני שיאז
זה אבא כשלונה של המגינות, של
ודעת העדה, קשה לי, אך איני יכול
להימנע מהלכע את החשש, שבג' צאו
פעל הפחד המתמידוע, אויל האני
סטטיקיבי, שמא התנדבות גולה בל-
עדית עניין הצלחה, עשויה להזק ל-

מגבית-פנויים אחרות.

ובכן נכון משרות אשבייך וטרבר

ליזוק "מקא הקיבוץ המואծ את המן

המתאים לעדרן בינו מקהילות מפואר

ובעינ-חרוד דוקה התקים נשף מפואר

שבו השתחוו בשרשת אלפים מבני

העיר של הקיבוץ וכובור שבעות

אחדים ראה גם הקיבוץ הארץ לחשד

את הסורת של מוחלות עם בקיבוט

דליה, מסורת שנפקה שנים אחדות

בגל המאורעות בארץ. בשף המכשולות

זהו השתתפות אלפים בני הגער שאל-

הקיבוץ ואחריהם" (מדברי א. שרן

בכונס אדרוי).

אלם הלא-ארכיפיטות המוגנת היא
כאין וכאפס לעומת הצעירות הפרובוק
טיבית אל אגדת העידוד ששלאו ואשי
הציגות של הדות פלון לרגלי מלוי
באי' שמה להזדהה בפלור: "אתם מלוי
אתם שנעקרו וועליכם עבורות כוס
שלא עברה על זורת החשוכים ביתר
בתולדות הגאות שלגנו, לא יופל ורחכם,
כולנו נעמיד לימוןם להעלותכם ולתנו
שביבם בארץ זו, למפני תבראו לנו
בזמן הקדר ביוטה. הזרק פולסה לפניו
בס ונתמך תבעוך בירמינו ובקרוב את
החלום גדולו, את שלום עם יישראל
במולצתו". ההתקלה שבאגרת זה ה-
פונה כביכול אל מלינויהם אהם, בשעה
שלא נתנו פולפולית אלא במת רבבות
בלבה, וההבטחה הדמיונית להעלות יוקא
ארזה במקווה להפוך דרכו הヅלה ואPsi-
רים היה האופיינית למניהים הצור-
ניים. ביום 15 בנובמבר שנת 1940 פונה
ד"ר נחום גולדמן ליהדות אמריקה
וביפוי תביעה כתה: "הטבחה שלנו
בדמוקרטיות לעוזר באופן גורץ ורציני
לგיטימיות יתרות בארץ ישראל, אף
קסטטורה בפלון הכליה בתרשתה
חוינוותה של ארץ-ישראל. החלום ה"

ודוד הכהן, המזוהה על "המושד" ונגיד

גי' ברומניה למסורו את "דוריאן" לב-

רישם. הבריטים שלמו למסוכנות 15

אלל לירוח שטיליגן תכנית פנטסטית

ועל-כך יש להפיך את פלייט קלדובה

לפושם. וזה בבר תכנית שונקה בין

"האגנה" ובין שרות המודיעין הבריטי:

"דוריאן" תפליג במעלה הדנובה כי

שניהם של תלמידים על מצלבם נאומים

לגולות לכל ישראל מקטת מהדרע

לهم. אונשים שמדו על צלם אלקים

שבאותם מבקשים להקל על מצוגם

ולפרק ממנה את נטל הוכרונות ה-

מורם.

רות קלינגר פירסמה לאחרונה בגין

גילית את הספר "הבריה האחרונה"

שהוא ספר קורות האניה "דוריאן".

מניה קיבלה באותו היום נסח מרוי

תפקידם דרכ' הדנובה. חסימת הדנובה בין

הסוכנות והמעצמה הבריטית יובטה.

רשימת שהביאה לארץ-ישראל אף

היהודים נגנו להוראות המשטרה הבריטי

סית אשר על סמך "הספר הלבן" סגנה

את שער הארץ בפני עולים).

רות קלינגר פונתה אל קארול מלך רומניה

והשיגה לרמות אזהרות הבריטים, את

טענות הצוותה הימה את הפליטים

בגלוודוב. יוכוחים אומלים רק ב-19

אלל נמשכו חדש "דוריאן" עם מטען

לפלוואר הפליגת פלגיון אשר בボלגריה

של מפעלים מודרניים אשר על הגעריה

שהשתלטו על האניה. 98 מפעלים

הגיעו אזעה, נכלאו בעתלית, וככו

בהתים. גורו בהם הבריטים מכל

התקנigkeit של פיצוץ "דוריאן" על פניו

הdonebot. שרות המודיעין הבריטי הבין

את אשר לא בינה הסוכנות היהודית

ב' אין למתקין ח"י-אנש על ספק

תוכנותם של מינויים ממשל בריטניה

וורודתם שהיא אסוף רודה מכל תכנית

שאן יוכחים למכביצה להושאר בהםים

אולם יתודת של הסוכנות היהודית

על פלאי. הם שילמו מעתה ל-5

months עלולות השניה נמלטו 1,100 יוזדי

וינה לקלדובה, שביבולוביה, אשר עוד

טרם נכבשה בידי האצים, אהה האגדים

האלת ה' הדרה להציג בעוד מועד.

ראשיה יוזדי אורה"ב בשם צמרת,

שרש והכרה את האניה "דוריאן"

במטרה מופרשת לתפליגת עם פלייט

קלדובה ארץ-ישראל, למאות ש"ז

רואן" הייתה מסוגלת להטען על גבה

900 איש ותו לא, הפעם ד"ר שפירא

הנוצרי הירושלמי, לזרז את

הՁלמה בוערת ביגנולוביה מתחם.

באחת שעה חמורה הגעה לרו

מנית פקודת מוסכונות היהודית מחר

מה בידי מ. שרות (שרת), גולוב,

א.

"הבריה האחרונה"

מצוים אנשים הסכורים שהמן,

כשם שהוא מרפא את הפצעים, כך

הוא כובש את הפצעים, וחוקהה

ונת, שאנו מתריעים נגד אישורו בגר-

מניה, כיוזק הוא במחיצתו, לפיכך

היום שלושים שנה אחורי מלחתה ה

עלם הגשיה, מעטים גם ציונים נאומים

לגורו לכל ישראל מקטת מהדרע

לهم. אונשים שמדו על צלם אלקים

ולפרק ממנה את נטל הוכרונות ה-

מורם.

רות קלינגר פירסמה לאחרונה בגין

גילית את הספר "הבריה האחרונה"

שהוא ספר קורות האניה "דוריאן".

הברית הקיימת בקבוץ ומטעם

את שער הארץ בפני עולים).

רות קלינגר ושלחה מטעמם "האגנה"

לקהיר בשנות השובע לעקב אדריכת

ושיא מגדלים האגדא, שבעל אב בשורה

האטזים, ומשנתלה קלונו: שפט-

שנות מאטר (כל המטופר בוה עלי

מחברת "הבריה האחרונה", איננו בא

אלל לציגה כעד מהרין ואנומת ביתה

של תועת העבודה, והמוסדמת ציונים.

יש לאין גם שפורה נכתב בהשתפות

סרג'יאן מתဟת הביגודית של גולדלה

מair).

תורף סיופורה וארכון של רות קלינגר

ונפרש עליליה רבתמתה: באעצט מפט-

ההונת המה שניה נמלטו 1,100 יוזדי

וינה לקלדובה, שביבולוביה, אשר עוד

טרם נכבשה בידי האצים, אהה האגדים

האלת ה' הדרה להציג בעוד מועד.

ראשיה יוזדי אורה"ב בשם צמרת,

שרש והכרה את האניה "דוריאן"

במטרה מופרשת לתפליגת עם פלייט

קלדובה ארץ-ישראל, למאות ש"ז

רואן" הייתה מסוגלת להטען על גבה

900 איש ותו לא, הפעם ד"ר שפירא

הנוצרי הירושלמי, לזרז את

הՁלמה בוערת ביגנולוביה מתחם.

באחת שעה חמורה הגעה לרו

מנית פקודת מוסכונות היהודית מחר

מה בידי מ. שרות (שרת), גולוב,

במעגל הסתום

מ. בזימונאל פרסם לאחרונה את
הספה "במעגל הסתום" — רשותות הייל
בבגדאד היהודית בתקופת השואה
חשובה מוגאלת נפשות מאות דמייר
יריים או אמירותיה. העיקר שנק מסתמכו

כל יותר בסלי מאיר, נציג הגזונט בשחיזען (נוך התעלמת שליה) וגם עסוק ציוני מהשורה הראשונה) והוא איש שקריאות האזעקה של הגה"צ רבי מיכאלזוב וסמנול וגבי גיוי פלי' שמן גפל על אגנו החשובות. המחבר מנסה ללמד סיגוריה על "משמעות פער" לה" המת עסוקני יידוחת סלובקי, אשר יומו את תכניתה הצלחה הגדולה, שנוי עדת לפדות מיליון יהודים תמורה 3 מיליון יורל ולפוץ' ובמיוחד מאה כבשני אושביך.

עולם הפך אנו רואים: מנהוגי הצינות אינם ישבים בכלל על ספסל הנאשימים, אלא "משמעות הפער" בסלו' בקייה הקירושים, הטהורים, המזוקנים בירושיהם, תכניותם ומעשיהם, הם באילו זוקרים שוחמבר למד עלייהם וכות, אלם האמת תפזר רכה מבון עירפליים, ומספר מובהות מתוך סדר זה גופו מסיעים להנחתנו: ראשיה סוכנות הפיקיו את היהוד אירופה מטיumi פוליטישן בגואה, בכivel, אבל קריתית לעמשה.

אליעזר לבנה שהקרים דברים לספר כתוב בזיהה שאר: "ולא אדרוך היטל לא היה השואה נפתחה ב-40' במלא תקצוב. ולולא ב.ד. רוזוולט לא היה נשכח עד 45' בלי שיישעה דבר היצלת המשודדים. השלהת המערב עם השמדת היהודים אפשרה את מדיניות והשלמה היהת מודעת, ששתית ומכונת. וישמן סטיפן ווין הגו אימזו גמור ברוחולץ וציצ'ל' ושמרו עליהם כל פירען אותם ממנהם ומאמציהם המלחמתיים".

ilibna משמע אמת גולדה כאשר הוא כותב: "לא העדר ידיעות על המתורש באירופה הנאיטי גורם לדלות אמצעינו לצמצום השואה, הדברים היו יודיעם בראשית 43'" אומר הרב ויס' מונל. אכן יודיעם היו גם לפני כן, אלא קחת מדיימתו, בראש ובהתנה, כמצוות עשה ראשונה. יהוד' המערב, שנatorial במושגי הגויים ועניניהם, דנו בדורותיהם המשולות ולא בדת תורהנו הקדושה בדת וכדין אוטם יהוד' הארץ, שהונם הציוני צומצם למדיניות ארץ' ישאלות, ואשר לנו" להלטם בהטלר כארלו הספר הלבן אינו קיים ולהלטם בספר הלבן כיילו הוטל אינו קיים" (הניסוח של בזגוריין). הנסתה האהילקל, איך אפשר להלטם בספר הדעת באליו היטלר אינו קיים? המתו לעשות בזמנו של היטלר תוך התעלמות ממה? מהות המצית האזלת היהודים מידי היילר במלטה בו? והתה מלחת העם המערביים בהטלר עם מלחתם ישראל בו ובמרעיו? לא המלחמה, לא מטרותיה ולא חוצאותיה. למונדו: הם ניצחו ואנחנו הובסנו".

אליה הם משבחים שיש להקוק אוותם באתיות של אש על כל יהודי המזוודה לזכור ולא לשכחה לא רק את פשי הגויים, אלא גם את פושעי השואה היהודים.

הפטן הנאצי לדרגת רירתה עליה. עם זאת שכח, או יותר נכון ויתר וויכן על הדרישה מנת בעלי בריתו הדימוי קריטי, כי יתנו לייחודים וכוכית של צד לוחם, כולל אי פגעה בokinim וששים ילידם. מה שלא יוכלו אפילו הצינויים הציע יאנז'מאסאריך ונשיא צ'כיה לשעבר, ב' פורום ביןלאומי, שורש "וינטן ליהר' דים טאטאטס רשמי וושאן עם יתר פשות, היהו היות והאנצ'ים מתייחסים ליהר' דם לא כלל תנאים פוליטיים או ציביים אלא כאלו אומה מיהודה הגותונה במצב מלחמה עם גרמניה". בעיתונות מהימים ההם נאמר: "כפי שמסורת כתוב שלנו בולגרון (מקום ההכרה של הנשייא הצ'כי) לאaea להמחון כולן כל תרוכבה על דברו של מאסאריך מצד המוסדות היהודים".

מוחך רתיעה שמא הקמת חזית היה' דית איחוד עולמית למען האלה, תזק לעצנן האיני, הנגינה והסתדרות הציור'נית לכל תכנית מען זו. במסמכיו ודרת'ה-הצלחה נאמר: "כשנוצע גודל היה' שואה המתחוללת על יהודות פולניה, פגתה היא"אגודה" לרוכנות היהודית ב' העצה להקים נציגות משלחתם של כל הסתדרויות היהודיות בעומק היבשת הגדולה דחתה האצהה. במקבת של הנחלת הסוכנות אל רב"ם לוי' מראשי האגודה נאמר: "הגלה הסוכן שבשנות המלחמה האשונות אל ראב' לאושבריך, ואח אשביב עצמה, הנשייא נוט סבורה שהשניות המתחדשים מומן לזמן לתקיםレス כל ארה' חשה ועד עולם מ dred, עולים לאברהם את התה�' ובכוו". עניין הנחלת הסוכנות היה' השואה צרה חדשה תרו לא, האסון המתולות לשואה היה גערץ בעיבודו כי הנגינה היהודית היה נחשחת לצציגות העם היהודי המוסכם באחריו מלוחם ומאמץ האלה.

על כל אמצעי ומאמץ האלה. ביום 23 בנובמבר 1942 התקימה ישיבת ועדת'-הazel. הרו"ר מסר את ההחלטה שתוכננת בהנחת הסוכנות והודיע: "לא יוכלו כובן להצעיר פרטיזן שתתבטח יוספק". היה' ש"ס רזרום של המנהיגים בעי'ת ארץ' ישראל וראית העזין הציוני לא רס כפתון לעתיה, אלא גם כפתון מיידי לארומה המשומת — היא שערעה את שוויון ה殽ה והעומקה שנילה הנשייא להידות העולמית במצוותה".

המחבר ספר שלגנינו, הבקה לו האמת הנזולות, והוא אומר: "אני בא לדי' משחשה פרדוקסלית שיתכן שצמחי' דתנו לרעיון הציוני היא שגרמת להתי' רזרום של המנהיגים בעי'ת ארץ' ישראל וראית העזין הציוני לא רס כפתון לעתיה, אלא גם כפתון מיידי לארומה המשומת — היא שערעה את שוויון ה殽ה והעומקה שנילה הנשייא החכמים".

לא די היה לו לויצמן שעמד מנגד,

ולא נקף אבעע להצלת הנזולים למוות, אלא שאחרי מושב הוועד-הפוועל הציוני שנעל אשר נבשחה כל פולין בידי' הגורמים, כתוב וויכן לראש ממשלה אונגלו הצהרה ממעמידה את כל הארץ למ' היהודי בצד לוחם מלחתה, וויכן כותב: "ברצוני לאשר באופן ברור בורות את התהזהה, כי היהודים עומ' דים לימי' בריטניה הגדולה ווילוחמו מלח' הדמוקרטיות ואנו מוכנים להע' בקראה הפה' למ' מה'ה' ווועט' המה' מסדר את עצמנו בכל הענינים בגודלים כתפנום להחלמה של הממשלת הבריטית. הטענות היהודית מוכנה לגשת מידי' לספרותם לשם שימוש בכח היה' דים ובכחשתם הטכנית", היה' תה' וו' הגהרת' מלחמה שעולמה את חמתו של

ישן של ארץ'ישראל הינה הממשות היהודה שיכולה להביא להם פדרות", אם ואת הא אפאשרות היהודה או' חבל כMOVן על כל מאמץ לחפש אפי' שרות הצלחה אחרת.

במושב המועצה הארץית הציונית בארא"ב, מרץ שנות 1940, נקבעה אגורה של וויכן לאמר: "למרות ה' מצב הקודר בעולם והתנאים המסוכנים בהם נתנו עמנו מבהיק באופק ניז'ו אoor להריבון לקרו'ת מטרנו — ה' קה' בז' היה' חופשי, וסבירני כי

זהו המטה המוחלתת מטרות מל' פער' בפונש' שקיים וויכן באמצעותו שתש' טרגדיה העוברת על העם היהודי. שני' טים שמכונם כ' אוקץ'ישראל היא ה' תקוה העיקרית ואולי' היהודה לפרט'ה הבעה הכללית".

אולם וויכן עוד הגמל לעשות, באשר נפוש' עם רובלט ונשיא אצ'ות הרירות, האיש שמע' בעצם השואה מאפי' פלי' סט' לתיכנס לאורה'ב ולהלךן להם רשות'ת הגירה, הנשייא סרב' להפגוי אפי' פעם את הרכבים המוביילים לאושבריך, ואח אשביב עצמה, הנשייא שבשנות המלחמה האשונות המתחדשים מומן לתורת'ת גנרטני, פן' ייחשב בעיניהם לעולמי dred, עולים לאברהם את התה�' ובכוו". עניין הנחלת הסוכנות היה' השואה צרה חדשה תרו לא, האסון המתולות לשואה היה גערץ בעיבודו כי הנגינה היהודית היה נחשחת לצציגות העם היהודי המוסכם להידות העולמית במצוותה".

המחבר ספר שלגנינו, הבקה לו האמת הנזולות, והוא אומר: "אני בא לדי' משחשה פרדוקסלית שיתכן שצמחי' דתנו לרעיון הציוני היא שגרמת להתי' רזרום של המנהיגים בעי'ת ארץ' ישראל וראית העזין הציוני לא רס כפתון לעתיה, אלא גם כפתון מיידי לארומה המשומת — היא שערעה את שוויון ה殽ה והעומקה שנילה הנשייא החכמים".

לא די היה לו לויצמן שעמד מנגד,

אל נקף אבעע להצלת הנזולים למוות, אלא שאחרי מושב הוועד-הפוועל הציוני שנעל אשר נבשחה כל פולין בידי' הגורמים, כתוב וויכן לראש ממשלה אונגלו הצהרה ממעמידה את כל הארץ

לזעוק את זעוק המאשימים הגוע'.

ב' "משמעות בעולה"

"מעשי די' טובעים בם' ואתם או' מר'ם שירה" — דוב' צה/or בספריו "משמעות בעולה" בחר את נושא' היה' שואה, ובעיקר את הרובד הגוע' לטול' בקראה הפה' למ' מה'ה' ווועט' המה' מסדר את עצמנו בכל הענינים בגודלים כתפנום להחלמה של הממשלת הבריטית. הטענות היהודית מוכנה לגשת מידי' לספרותם לשם שימוש בכח היה' דים ובכחשתם הטכנית", היה' תה' וו' הגהרת' מלחמה שעולמה את חמתו של

לצדו של הפיל. היטלר הצליח בדרך
וז�ה ניהול המלחמה לשמש את ה-
חלק העיקרי של היהודים שישבו
בשתייה, ועל כן אין להתפצל כלל אם
ובא בחשבון הנימוחה הבלתיינית של
הרכבות ושל שירות בקושטא לגבי
מצב היהודות האירופית, וובן גם כשלונו
שליחותי".
ועלינו לזכה, כי ככלון שירותו
של בראנד, עלה במיליאן קרבותו
יהודים.
גם הספר "משתפי פעולה", על אף
מגמות, מציין לכיוון האשימים האמרי
תיים: ראש הרכבות.
שלושה ספרים נפתחים. בין שרצו
המחברים בכך, בין שזה בוגנו לרצונם,
מכבצת האמת מבין השיטין ופורצט
לה ותקב.

כי אסור ע"י מחותם סוערות להפריע
למאץ המלחמתי של העולם החפשי
ונגד הנאצים".
במאמר שدرس וואל בראשון, השלחת
של יהודי הונגריה והגרמנים למען
תנאיות הצלחה של מיליון יהודים, תחת
הכותרת "הatty סיכומי להצעת אייבּ
מן" ("הארץ" מיום 31 במאי 57)
ונאמר: "הסוכנות ידעה כי הצלחת המלחמה
דרט לא במנתה עם מטרות המלחמה
של בעלות הברית, אף-על-פיכן לא נטלה
הסוכנות ליריה את הנגdot האבסק ננד
אורטה מטרת מלחמה של היטלר שכונה
לשבות יומט ולילה על מדרגות הבית"
הבן עד שיתן נשיא ארה"ב פקודה
להציג את מתחות ההשמדה או את
הרכבות המובילות אל המנתות וממנו
מכך, מפני שהמנויות הייתה אז בדעתה